

বহুৰেকীয়া আলোচনী আলোক

শিক্ষা বৰ্ষ : ২০২১-২২

সংখ্যা : ৩৯

বি. এইচ. বি. মহাবিদ্যালয়

হাট একত্ন সভাৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত

প্ৰীতি আৰু শুভেচ্ছাৰে

প্ৰতি,

ভাৰতবাসীক

ড° নমিতা দাস গুৰুং

ড° দিগন্ত বৰগোহাঁই

সংগ্ৰাহক

জোনদীপ পাঠক

আলোক

ALOK

Annual Magazine of Students' Union, B.I.T. College
Edited by Mitul Das under guidance and supervision of Prabodh Kalita
Printed at Ashirbad Computer Press, Barpeta - 781301

39th Issue, 2021-22

সম্পাদনা সমিতি :

ড° বিবিন্দি কুমার, সভাপতি
ড° নমিতা দাস গুৰুং, ভাষাবাহক
ড° দিগন্ত বৰগোহাঁই, ভাষাবাহক
ড° দুৰ্গেশ্বৰ বৰ্মন, উপদেষ্টা
উপেন্দ্ৰ নাথ বৰ্মন, উপদেষ্টা
মোফাজ্জল হুছেইন, উপদেষ্টা
জোনদীপ পাঠক, সম্পাদক
প্রবোধ কলিতা, সদস্য
বিনরাম বরো, সদস্য
নবামনি সাইকিয়া, সদস্য
ডেইজী কলিতা, সদস্য
অমন কলিতা, সদস্য
দীপজ্যোতি কলিতা, সদস্য

Editorial Board :

Dr. Birinchi Kr. Das, *President*
Dr. Namita Das Gurung, *Prof. In-charge*
Dr. Diganta Borgohain, *Prof. In-charge*
Dr. Durgeswar Barman, *Advisor*
Upendra Nath Barman, *Advisor*
Mofazzal Hussain, *Advisor*
Jhondeep Pathak, *Editor*
Prabodh Kalita, *Member*
Binaram Boro, *Member*
Nabamani Saikia, *Member*
Daisy Kalita, *Member*
Aman Kalita, *Member*
Deepjyoti Kalita, *Member*

বৈঠাপত্র : প্রবোধ কলিতা, চফিকুল হুছেইন

বর্ষ সংযোজন আৰু অন্তৰ্বেষণ : হিতেশ শৰ্মা, বাকেশ দাস

প্রকাশন : ড. নীপুৰ হাজিৰা পূৰ্ব বিজ্ঞানী ২৫ বিদ্যালয়, ছাত্র একতা সভা, ২০২১-২২ বর্ষ

মুদ্রণ : ড. শ্রী বীন কম্পিউটার প্রেস, পবন বজাৰ, বৰপেটা - ৭৮১৩০১

Disclaimer

The Editor or the Editorial board and the publisher are not responsible for the views expressed by the authors.
The responsibility of the originality of the articles, other creative writings and views expressed by the authors are
absolutely of their own.

উছৰ্গা

প্ৰয়াত দুৰ্গেশ্বৰ বৰ্মন
জন্ম : ৭ ফেব্ৰুৱাৰী, ১৯৬৪
মৃত্যু : ১৭ ফেব্ৰুৱাৰী, ২০২৩

শ্রদ্ধাঞ্জলি

বিশিষ্ট মহান ব্যক্তিৰ ত্যাগ আৰু নিস্বার্থ সেৱাৰ ফলত
বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয় স্থাপন হ'ল,
সেইসকল মনোযোগ প্ৰতিভা স্মৃতিত
গভীৰ শ্রদ্ধাঞ্জলি নিবেদন কৰিছোঁ,
নগতে
বিস্তৃত বৰ্ষত আমাৰ মাজৰ পৰা
চিৰদিনৰ বাবে আঁতৰি যোৱা
জ্ঞাত-অজ্ঞাত বিশ্বৰ সকলো ব্যক্তিত্ব
মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিহাজৰ হৈ
সম্পাদনা সমিতিয়ে
গভীৰ শ্রদ্ধাঞ্জলি নিবেদািছোঁ।

ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা
Dr. Himanta Biswa Sarma

মুখ্যমন্ত্রী, অসম
Chief Minister, Assam

দিছপুৰ
চি এম এছ ৭/২০২৩/৩৯
১৭ ফাল্গুন, ১৪২৯ ভাদ্ৰাবাদ
২ মার্চ, ২০২৩ ইং

শুভেচ্ছা বাণী

বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়ৰ বার্ষিক অ'ল চেল'ছ ক'নফাৰেন্সৰ পৰিচালনা কৰা হৈছে বুলি জনিবলৈ পাই সুখী হৈছে।

মহাবিদ্যালয়ত অধ্যয়নৰত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে এদিন দেশৰ ভৱিষ্যত নিৰূপণ কৰিলে। দেশ নিৰ্মাণৰ গধুৰ দায়িত্ব লাভ কৰিবলৈ লাগে অকলংক বা অধিক শৃঙ্খলিত কৰিবলৈ গ'লে উচ্চাকাংক্ষা। আমৰ সমাজত উচ্চাকাংক্ষাৰ বহুক্ষেত্ৰত এটি ঋণাত্মক দৃষ্টিকোণেৰে চাব হয় কিন্তু মই ক'ব খোজে যে উচ্চাকাংক্ষা হৈছে মনুষ্যৰ অন্তৰ্গত নিহিত হৈ থকা সুস্থ আৰু যোগাত্মক প্ৰবৃত্তি। উচ্চাকাংক্ষা এটা অণাৱক ধৰণ নহয়, বৰঞ্চ উচ্চাকাংক্ষাই নান্দিত্ব এজনৰ চৰিত্ৰৰ এটা মহৎ দিশ প্ৰতিফলিত কৰে। উচ্চাকাংক্ষা বিদ্যাহীন, সেইজন বাৰ মজত এটা আত্মবিশ্বাস আৰু দৃঢ়মন্য ব্যক্তিত্ব প্ৰকাট হয়।

উচ্চাকাংক্ষী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজৰ কাল বিনিয়োগ কৰোঁতে, প্ৰয়োজনীয় চিন্তা কৰাৰ উপৰি অতিৰিক্ত কিছু কৰাৰ প্ৰয়োগে উৎসাহ হৈ থকোঁ। নিশ্চয় চিন্তাবিদ হোমেন্ৰ বৰগোহাঁই কিতাপত কৈছিল — নিজৰ নিজস্ব কৰ্মক্ষেত্ৰত অসমৰ না সাফল্য হৰ্জন কৰা নতম মানুহক সোধা হৈছিল যে তেওঁ পোনাৰ অসাধাৰণ সাফল্যৰ গোপন বহুসংখ্যক কি? তেওঁলোকৰ উত্তৰটো আছিল, এনেকৈ: “আমি হিমান পৰিত্ৰম কৰা পৰকৰ তাতকৈ অকলংক হ'লেও বেছিকৈ কৰোঁ।” যিমানখিনি পঢ়িব লোৱা অৱশ্যক তাতকৈ বেছিকৈ অলপ লেহুৱে দিয়াত লওঁ। আমাৰ পদা হিমানখিনি অসম কৰা হয় তাতকৈ অন্তৰ্গত হ'লেও বেছিকৈ দিবলৈ চেষ্টা কৰোঁ। যিবোৰ মানুহৰ উচ্চাকাংক্ষা নাই তেওঁলোকে কৰাৰ মাত্ৰ সেইখিনি নাম যিখিনি নকৰিবলৈ নহয়। বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে উচ্চাকাংক্ষাৰ বৰণ কৰক তেওঁই কামনা কৰিলোঁ।

মই বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়ৰ বার্ষিক অ'ল চেল'ছ ক'নফাৰেন্সৰ উল্লেখ কৰা কামনা কৰিলোঁ।

(ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা)

A Few Words from Principal...

Countless people have written countless times about the importance of a college magazine from both academic and non-academic points of view, and I don't feel the need of pumping on the bandwagon by repeating it. But what I can say from my own experience is that with a gradual decline of the literary culture particularly among the learners and generally in the society in consequence of the overwhelming change in their tastes and attitudes towards life, which are the outcomes of many socio-economic-political factors, publishing a college magazine hasn't remained so easy a task in comparison with how it happened to be earlier, particularly in a disadvantaged place like ours.

But still, our college is with the repute of producing every year a bunch of serious learners who know that efforts and determinations always bear fruits, and this magazine is the example of the faith of some of them in themselves.

There is no denying the fact that quality must always matter, and against all odds, the Editorial Board of this college magazine has tried its level best to maintain quality in this magazine. But what we can't rule out is that for maintenance of quality, a performer always needs the required opportunity to exercise, and other than anything else, we are more concerned about how to create a favourable creative platform through this magazine, where learners can have the scope for doing a little bit of exercise that will help them in bringing out their literary talent and in performing better next time.

I am thankful to the Editor of this magazine as well as the Teachers-in-charge who, with the support of the other members of the Editorial Board, carried out the responsibility on their shoulder in the required spirit. I hope their relentless endeavour to make publication of this magazine reach its desired point of success will bear the torch for the coming days too.

Long live, Bhawanipur Hustanapur Bijnor College!

Dr. Birinchi Kumar Das
Principal
B. H. B. College, Sarupeta

তত্ত্বাবধায়কদ্বয়ৰ কলম —

ঐতিহ্যমণ্ডিত বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়ে গৌৰৱোজ্বল ৮১ বছৰ অতিক্ৰম কৰিলে। এই মহান অনুষ্ঠানখনৰ প্ৰতিষ্ঠাপকৰ পূৰ্বা অধিবেশকে নিমন্ত্ৰণ হওঁ - অজ্ঞাত 'উত্তৰাধিকাৰী', শিক্ষক, কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়ে মহাবিদ্যালয়খনক এখন জাকজিলিকা শিক্ষানুষ্ঠান হিচাপে গঢ়ি তোলাত আপোণ চেষ্টা কৰিলে সেই প্ৰতিদৰ্শকী ব্যক্তিয়ে সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম। অজ্ঞেয়িক মৰম আৰু কৃতজ্ঞতাৰ পৰাই আগবঢ়াইছে। বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়ে গুণগত শিক্ষা প্ৰদানৰে উপযুক্ত মানন সম্পন্ন গঢ় দিয়াত ওজুতপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰি আহিছে।

মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ 'আলোক'ৰ জনিয়তে ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলে সাহিত্য চৰ্চাৰ ক্ষেত্ৰত আপোণটি খানপে সঞ্চয় হৈছে। এইখন মহাবিদ্যালয়ৰ জঁহু হিচাপে ফুৰাৰ চৌধুৰীয়ে আজি এসময় এগৰাকী নামধাৰা সাংবাদিক হিচাপে স্বীকৃতি লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। তেনেদৰে ড° তহানন্দ বায়ন, ড° ইবানাল বৰা, ড° বিতা ডবৰগী, জুবা দাস, চুগতমা নাতিয়া বহুমান, চুগতমা শোভানা বহুমান, অশাৰা চৌধুৰী, ড° কবৰী মহন্ত মিনু পাটগিৰি, ড° অংকুমদি দাস, সন্তোৰ তালুকদাৰ, জয়া দাস, গৰিমা তালুকদাৰ আদিৰ সাহিত্য চৰ্চাৰ কাৰ্যপ্ৰণিৰ ক্ষেত্ৰ অজিগ মহাবিদ্যালয়ৰ মুখপত্ৰ। আজি তেখেতসকলৰ সাহিত্য চৰ্চাৰ সমগ্ৰ অসমতে সুখম অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

একোখন ষ্টুড এণ্টেনেৰে আগবঢ়াইছে হুহু একোখন সমাজৰ ভাষা, সাহিত্য, সংস্কৃতি, ঠিক তেনেদৰে একোখন মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰত আলোকিত হয় মহাবিদ্যালয়খনৰ সেই বৰ্ষৰ প্ৰতিচ্ছবি। আমাৰ আলোচনী সম্পাদক জোনদীপ পাটগিৰি অতি কম সময়ত আগবঢ়াই পৰাই উলিয়াবলৈ ব্যৱ কৰিছে। আমি আশা কৰোঁ আমাৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়ে আলোকৰ জৰিয়তে বৌদ্ধিক উৎকৰ্ষ সাধন কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব।

লোণাণী চহাৰী পৰ্য্য অতিক্ৰম কৰা বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ 'আলোক'ৰ আগবঢ়োৱাৰে আলোকিত হওক সমগ্ৰ বিশ্ব.....

জগত্ৰ বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়।

নমিতা দাস গুৰুং

দিগন্ত বৰগোহাঁই

তত্ত্বাবধায়কদ্বয়

আলোক

বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়, মৰুপেটা

সম্পাদকীয়

আলোচনীখনৰ সম্পাদকৰ দায়িত্ব লোৱা সিন্ধুৰে পৰা মই চিত্ত কৰি থাকিলোঁ যে মই তেওঁৰোপৰি সম্পাদকীয়া দিখিম বা দিখা উচিত। যোগাযোগ মণ্ডলক যিমানহে এই কথাটোক লৈ জোৰ দিলোঁ, সিমানহে দেখোন চিত্তকোৰ পূৰ্ণৰূপে মৰে ক'তবলৈ উঠি যাত্ৰা কৰিলে। কি কৰিম, কি দিখিম একো উদাসীন নাপালোঁ। আনদিনে আলোচনী সম্পূৰ্ণ কৰাৰ অন্তিম মুহূৰ্ত্তটোও একেলগে কাল চাপি আহিল। অৱশেষত সম্পাদকোৰ প্ৰচেষ্টাক কথা মানা মাজা পৰা আঁতৰাই থৈ জাবিলোঁ, মনলৈ যি আহে তাকৈই লিখোঁ। বৰ বাঁহ চিত্ত কৰি নাথাকোঁ।

আলোচনী এখনৰ সংস্কৃতি আৰু স্থায়িত্ব বহু পৰিমাণে নিৰ্ভৰ কৰে পাঠকৰ ওপৰত। পাঠকৰ সঠিক পঠন আৰু মূল্যায়নেহে এখন আলোচনীৰ যাত্ৰা সুচল ৰূপি তোলে।

এই আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত অজানিতে হ'ব পৰা ভুল ত্ৰুটি তথা বিসংগতাবে প্ৰকাশ হোৱাৰ বাবে সমূহ স্বাৰ্থী, শিক্ষক, শিক্ষয়িত্ৰী আৰু কৰ্মচাৰীৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ।

জুড়ি এটা আঙিৰ যুগত বিমানে পানীৰ মাহ তাক এই কিতাপ, আলোচনী, পুথি, গ্ৰন্থ ইত্যাদিবোৰে নিৰ্ধাৰণ কৰে নুলি ক'লেও ভুল কোৱা নহ'ব। আজিৰ যুগত হাজাৰ জন বন্ধুৰ সহানুি এখন কিতাপেই একো লেনাৰ বাবে সজুত, বন্ধু, কিতাপ, আলোচনী, পুথি আদিয়েই এটা জটিল অজ্ঞানৰ কৰাল প্ৰান্তৰ পৰা সাঁতোৰ খুঁজি বান্ধেপূৰ মুক্ত বস্ত্ৰীৰ অৱশ্যৰ তললৈ লৈ যাব পাৰে। সামাজিক বিশ্বাসনৰ যুগত মানুহে কিতাপ পঢ়া প্ৰায় বাদেই দিছে। হাতৰ মুঠ তলুৱাত মানুহে মোবাইল ফোন, পেপাৰটপ, পেণ্ড, গুগল আদিৰ অৱিহাৰ লাভৰ ফলত অকৃত্ৰিমকৈ তিষ্ঠা তললৈ চেলকি কিতাপ, পুথি, আলোচনী, গ্ৰন্থ আদিৰ পূৰ্ণা হুটিয়াই লুটিয়াই লোৱা কিতাপ পঢ়াৰ যি আমোজ তাক পাহৰি পেলাইছে। ই কিতাপ সমাজ অসমীয়া জাতিগোষ্ঠীৰ জগতৰ বিশ্বৰ যিকোনো প্ৰান্তৰ যিকোনো এটা জটিল ভাষাৰ বাবে ওলাওৱৈ হৈ পৰিছে। একমুঠ যদি বিজ্ঞানৰ নতুন আৱিষ্কাৰে চমক দি সমাজ বিজ্ঞানক এক পোকাৰীয়া পাতলৈ পৰিণত কৰিছে। একমুঠ আকোঁ সত্যত এইবোৰৰ পৰা বিকল্প প্ৰভাৱৰ বাবে মানৱ জাতিয়ে জীয়াতু ভূমিৰ সহ্যত পৰিছে। মুঠৰ ওপৰত একমুঠে বিজ্ঞান প্ৰযুক্তিৰ অৱিষ্কাৰ যদি আমাৰ বাবে আশীৰ্বাদ স্বৰূপ হৈ আহিলে একমুঠে আকোঁ ই মানৱ জাতিৰ বাবে অভিশাপ স্বৰূপ হৈ আহিলে।

সমাজ শেহত আলোচনীখন সৰ্বাংগ সূক্ষ্ম কৰি আপোনাআপোনাৰ হাতত লিৰ বাঁহীও ছাওঁও একমুঠ বৈ তোলা অসমীয়াৰাশি, কটি-বিছাতিবোৰে সহানুত্ৰিতাবে বিবেচনা কৰাৰ আশা কৰিছোঁ। লগতে আলোচনীখনৰ সোঁচৰ ব্যক্তি কৰা সমূহ লেখক সোধিও সতৰ্কক এই চেষ্টাত আগুৱিও চাওঁও জ্ঞান কৰিছোঁ। সৰ্বাংগ মহানিস্থানৰ প্ৰাণাৱৰ্তক ত্ৰেহুখী কলিতা বাহিৰেওক বিশেষভাৱে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি কামনা কৰি মই মোৰ সম্পাদকীয়া কলমৰ সামৰণি মৰিলোঁ। জয় আই অসম। জয়তু বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়।

জোনদীপ পাঠক
সহিত, সম্পাদক

সূচীপত্ৰ

অসমীয়া বিভাগ

প্ৰবন্ধ

• নাটকৰ অৰূপ শৰীৰ এক চৰ্চ্চ নাটক 'অহুৰ' : এটি আলোচনাত	ড° কল্পনা বৈশ্য	১২
• নবী সংস্কৃতিৰ তালিকা পৰ্য্যায় : প্ৰবন্ধৰ চৌধুৰী : এক চমু আলোচনা	ডেইউজী কলিতা	১৬
• 'সংস্কৃতি বৰ্ণনা'ৰ 'অপৰাধ' বৰ্ণিত হওৱাৰ প্ৰত্যাহ্বান	বুলমণি কলিতা	১৮
• সংস্কৃতিৰ মূল চৰিত্ৰ-বিশিষ্ট হৈছে তাৎকালিক	অমিত্ৰী তালুকদাৰ	১৯
• শিল্প কলাৰ সোণালী সুৰ : এক চমু পৰ্যালোচনা	দীপাঙ্কৰ তি বৈশ্য	২০
• প্ৰভাৱ	মাণিক্য পাঠক	২২
• আই	মমী নন্দ	২৪
• জয়ে পুৰি শোণ কৰা বিৰূপ হৰ্ষকান্ত তামজান বৰ্মণ	প্ৰিয়ন্ত তালুকদাৰ	২৫
• সামাজিক মৰ্যাদা তালিকা	চিথিয়া পাঠক	২৬
• গীতা নহিমেই হৈছে তালিকা	ড° নমিতা দাস গুৰু	২৭
• ই-বুক (E-Book) আৰু প্ৰচাৰিত সমূহৰ ইয়াৰ প্ৰভাৱ : এটি আলোচনা	বিজয় শইল	২৯
• পুথি	জয়ন্তী দাস	৩০
• এটি বহুভাষী পুথি	প্ৰিয়ংকা বৰ্মান	৩১
• শিক্ষা, শিক্ষক আৰু অভিভাবক	বৰ্ণালী পাঠক	৩৩
• মৰুত সংস্কৃতি আৰু ইয়াৰ পৰম্পৰা	জোনছীপ পাঠক	৩৪

গল্প

□ সুখীয়াৰ ফল বৰ্মণ / বৰ্ণালী পাঠক ৩৫ □ অক্ষয় / এনিথা বৰ্মন ৩৬ □ সুখীয়াৰ জীৱন / বিভা কলিতা ৩৭ □ এক খোঁজ / বিদ্যুৎ পাঠক ৩৮ □ অশ্বিনী / পৰিমাণ পাঠক ৩৯ □ জীৱন / বৰ্ণালী পাঠক ৪০ □ অসম্পূৰ্ণ অশ্ব / বিদ্যুৎ বৰ্মন ৪১ □ অহিভাৱ ভাৱ / প্ৰিয়ংকা মজুমদাৰ ৪২ □ তালিকা / বিদ্যুৎ বৰ্মণ ৪৩ □ এজন ল'ৰা বৰ্মণ ৪৪ □ / বৰ্ণালী পাঠক ৪৫ □ এমৰ / প্ৰিয়ংকা কলিতা ৪৬ □ জুপ, পুণ্ড তালিকা ৪৭ □ প্ৰিয়ংকা চৌধুৰী ৪৮
--

কাব্য কালম

□ কল্যাণ তালিকা / প্ৰতিবেশী দত্ত ৪৮ □ কল্যাণ অক্ষয়/মল্লিক তালিকা ৪৯ □ কল্যাণ কলিতা/জৈন্তীয়া বৰ্মণ ৪৯ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৪৯ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৪৯ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৪৯ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৪৯ □ চুৰতালিকা ৫০ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৫১ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৫২ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৫৩ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৫৪ □ অক্ষয় মল্লিক/কল্যাণ কলিতা ৫৫ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৫৬ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৫৭ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৫৮ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৫৯ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৬০ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৬১ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৬২ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৬৩ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৬৪ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৬৫ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৬৬ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৬৭ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৬৮ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৬৯ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৭০ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৭১ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৭২ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৭৩ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৭৪ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৭৫ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৭৬ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৭৭ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৭৮ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৭৯ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৮০ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৮১ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৮২ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৮৩ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৮৪ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৮৫ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৮৬ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৮৭ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৮৮ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৮৯ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৯০ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৯১ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৯২ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৯৩ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৯৪ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৯৫ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৯৬ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৯৭ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৯৮ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ৯৯ □ কল্যাণ/কল্যাণ কলিতা ১০০ □

ENGLISH SECTION

□ Students' Role in the Society/Prahodh Kalita 62 □ Tachit The Great/Samalay R.N. Kashyap 65
□ Indian Cities : Unplanned and Overpopulated Khagari Baruah 68 □ Park System : Decline of the Ahom Kingdom Krishna Das 69 □ How Do Exams Affect Students' Mental Health ? Vivamani Nath 70
□ Nani Tu Narayati Kritika Medhi 71 □ Macbeth Sankudip Das 74

বিশেষ বিভাগ

□ গল্প : অ' হাৰাণ্ড মেছাৰ্ছ গাৰী নোমানাৰ কথা অসমতালি 76 □ নাৰ্কেইন ৩ৰ বৰ্ণনা প্ৰিয়ংকা গাৰাণ্ডী 81 □ ফিল্ম গাৰী হিউমলী স্বৰ্ণাৱৰী 82 □ ফোছাইলেন্স মানুহ গাৰাণ্ডী 82 □ ফিল্ম হিউমলী স্বৰ্ণাৱৰী 82 □ ফিল্ম হিউমলী স্বৰ্ণাৱৰী 82 □ সামন্ত্ৰী 83
--

□ বিভাগীয় সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন ৮৪

কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ

বি. এইচ. বি. মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ সহযোগিতা
শিক্ষাশুৰুসভাল আৰু কৰ্মচাৰীসকল, তেওঁৰ লেখিকাসকল, বেটুপ ও তথা ছিৰচিএ
আৰু প্ৰকল্প অংকন কৰা সাক্ষাৎকাৰী শিল্পীসকল, অৰ্থাৎ বৰ্ডৰ উপাধ্যক্ষ
স্বত্বাধিকাৰী আৰু কৰ্মচাৰীসকলৰ লগতে সমূহ শক্তিকৰ্ত্তাই বি. এইচ. বি.
মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুদ্ৰণৰ কালোচৰ সম্পাদনা সমিতিৰ তৰফৰ পৰা কৃতজ্ঞতা
কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছে।

অসমীয়া বিভাগ

"আজকাল বিমান পতীৰ ম'ল, প্ৰত্যেকো সিমানেই উজ্জল হ'ব। চৰিওকাণৰ পৰা
অক্ষৰাৰে আগৰি ধৰিলেও তৰু নকৰিয়া। পোহৰ হ'বহঁ।"

— জ্যোতি প্ৰসাদ আগৰৱালা

নাট্যকাৰ অৰুণ শৰ্মাৰ এবচাৰ্ড নাটক ‘আহাৰ’ :
এটি আলোকপাত

ड० कल्याण देसा

ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਦੀ ਅਰੁਣ ਅਤੇ ਅਰੁਣ ਵਰਤੀ

ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ବି.ଏ.ଇଚ୍.ସି. ଶାସ୍ତ୍ର ବିଭାଗ

১.০ ভূমিকা :

১৯৪৮ চনৰ ৮ই অক্টোবৰ - এ নিঃশব্দ আৰু বন-
কৌশলৰ অধিবেশিত অসমীয়া নাট্যকৰ পৰিসৰ বৃদ্ধি কৰা
নাট্যকৰসকলৰ ভিতৰত নাট্যকৰ অৰূপ শৰ্মা আছিল অন্যতম।
যাটনি কৰাত মনোনিৱৰ্তিত আছিল অৰূপ শৰ্মা।
একেৰে ৰেডিঅ'মিক, অমূল্যক, প্ৰবন্ধকাৰ, এনি আৰু অন্যান্য
শিল্পী বৰগোঁৱৰৰ ত্ৰৈলোক্যসকলৰ সৈতে অসমীয়া
নাট্য আন্দোলনত এজন নতুন ধৰা প্ৰৱৰ্তনৰ সৈতেই অসমীয়া
নাট্য সাহিত্যত নতুনত্বৰ সৌভাগ্যই সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰত
অসমীয়া আদৰ্শই সাহিত্যৰ ভিতৰত চহকী কৰিছে। গীতা
অৰূপ শৰ্মাৰ সৈতেই সময়ৰ তেজস্বী নাট্য চৰ্চাৰ প্ৰবন্ধত অৰূপ
আৰু ত্ৰৈলোক্য প্ৰসাদ আগৰৱালা, বিষ্ণু প্ৰসাদ বৰুৱা, চল্লস
গোদামী, ফণী শৰ্মা আদি মনোনিৱৰ্তিত, অস্তিত্বত, পৰিচালক ভূমি
বৰ্ণে। তেওঁলোক সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ কেন্দ্ৰবিন্দু হৈ পৰিছিল। অৰূপ
শৰ্মাই এইকাল প্ৰবন্ধ পত্ৰীত লেখকৰ নাট্য চিন্তাৰ ক্ষমতা প্ৰত্যক্ষ
কৰি অতি কম বয়সতে কব নোৱাৰাকৈয়ে দৃষ্টিশক্তিৰ অপূৰ্ণ
জগতত সোমাই পৰিছিল। ১৯৫২ চনত এওঁ পূৰ্ণৰূপে নাট্য
চিন্তাৰ গাঁৱৰ নাট্যকাৰ হিচাপে অৰূপ শৰ্মাই অসমীয়া
নাট্যজগতত আগপ্ৰতিষ্ঠা কৰে আৰু ১৯৫৪ চনত তেওঁপূৰণ
বয়সলৈকে এই নতিখন হেৰুৱায় নহয়।

ମାଟାକାବ ଅରାଧ୍ୟ ଧର୍ମାବ ମାଟା ସଂହିତାରେ ଅବଗତ
 ଶ୍ରେୟବଦ୍ଧ : 'ଓଷଧା ପଞ୍ଚା', 'ବିନାୟି', 'ଶ୍ରୀନିବନ୍ଧ ଉଚ୍ଚାତା',
 'ପୁରାଣ', 'ଆହାର', 'ଚିକିତ୍ସା', 'ସୁବର୍ଣ୍ଣା ପାଠ', 'କଳା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ',
 'ଅଭିଧାନ', 'ଅଦିତିୟ ଆଦିକାନ୍', 'ବିଶ୍ୱକର୍ମାଣା ଗନ୍ଧ' ଆଦି।

অসমীয়া নাট্য সাহিত্যত বহিষ্কৃত জগতৰ মঞ্চ আৰু
মঞ্চ সাহিত্যৰ আধুনিক প্ৰৱণতাৰ স্পষ্ট বীজ। চলিছে বিভিন্ন
নাট্যকাৰে বক্তৃতা কৰিছে। অসমীয়া নাট্য জগতত উদ্ভূত হৈ বন
ভাৰ্গাৱ নাটক (Drama of the Absurd) ক্ষিণোত্তৰ প্ৰাথমিক
অন্যোচ্চ বিভিন্ন প্ৰবন্ধ। অন্যোচ্চৰ পাতত ইহা পৰিছে আৰু
অন্যোচ্চৰ চৰিত্ৰ সমূহতো এনে বিষয়ক সোম সোমো চলা হৈছে
বহিষ্কৃত জগতৰ প্ৰৱণতা বৰ্তমান পৰ্যন্ত বিজ্ঞত বৰ্ণিত পোৱা নাযায়
মূলতঃ বোকা, ভায়েক-ভগ্ন আদি নাজিলাৰ বাবে প্ৰভাৱিত
'হা অসমীয়া নাট্য সাহিত্যতো লেইয়া গৰলী নাট্যকাৰ তেনে
বৰ্ণনা নাটক বচনা বৰ পৰিচালিত হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত অৰুণ
শৰ্মা 'অহাৰ', শ্ৰীনিবাসৰ উদ্ভাৱন, মহেন্দ্ৰ বৰঠাকুৰৰ 'ওপ',
হিমেদেৱ বৰঠাকুৰৰ 'বদা', বনেন্দ্ৰ শইলীচৰ 'মানুহ আৰু অসুখ'
নামেৰে এই ক্ষেত্ৰত উজ্জ্বলীয়া পৰ্যবেক্ষণ দিয়া বুলি ক'ব পাৰি।

অসমীয়া ৰাষ্ট্ৰকত এটি নতুন বাৰ পৰিৱৰ্তন ঘৰা
 • স্ৰিবেণসত্ৰগল ভিতৰত • স্ৰিবেণ অৰুণ শৰ্মা তালিহি অন্তৰ্ভুক্ত
 এই ক্ষেত্ৰত অগ্নি চক্ৰবৰ্তী, আলি মুহিদৰ আৰি নচলৈ নগলে
 পৰম্পৰাৰ ওৰা ফলকি কটী নতুন ভাৱ আৰু নতুন লগত নট
 সাহিত্যৰ সৃষ্টি কৰি দৰ্শক-ৰাষ্ট্ৰকত অৰু এক বৰ প্ৰদানৰ স্ৰেষ্ঠ
 কৰিছিল। অৰুণ শৰ্মাৰ যোগেদি একোঁত • টক অৰু অন্যান্য
 কিছু সংখ্যক নতুনৰৰ আশপুৰিয়া প্ৰেচৰ্ভত দেখিবলৈমান
 এলচৰ্ভ আৰু এলচৰ্ভবটী নটক অসমীয়াত লিখিছে তেনে
 বৰ সংখ্যক ৰাষ্ট্ৰক ভিতৰত এটাৰ ওৰা অৰু শৰ্মাৰ অৰু
 • স্ৰিবেণ অসমীয়া • টাৰ্ভেৰ্ভ একোঁত দৰ্শক বৰ পৰিমাণে
 • হৰ্ভেৰ্ভ অনিছে বুলি ক'ব পাৰি। অৰু অসমীয়া নট

সংস্থাপন পৰীক্ষামূলক নটক হিচাপে এও উল্লেখনীয়। স্বেচ্ছ
বুলি ক'ব পাৰি 'আহাৰ' নটক পচনৰ কাণতে 'শ্রীনিবাস
ভট্টাচাৰ্য' (১৯৬৫) নাজক ল'চন কৰি ক'ছনী নিৰ্মাণৰ লগতে
পৰিৱেশন পদ্ধতিতও ভানুগতিক বীতিৰ পৰা ফলবিকটি অহি
আৰু এক কটিলোষণ পন্থিয়া বিচিত্ৰ বিনোদ সুগঠিত নটকৰ
পদ্ধতিৰ পৰাও সম্পূৰ্ণ জীতিবি অহিৰ পৰা 'হিছ' নটকৰ পৰা
শৰ্মৰ ল'চনৰ পৰা নিৰ্গত 'আহাৰ' নাজক পাশ্চাত্য নাজ সাহিত্যৰ
লিখোঁৱক এবচাৰ্ট লটাৰাৰ অদৰ্শমতে নিৰ্মাণ কৰা হৈছে।
১৯৬৪ চনত ১৯৬৮ কবি উত্তমবৰ নটকখনৰ ভাংক অক দুখ
বিতাধনৰ দৰে পৰা-পৰাও নীতিৰ সম্পূৰ্ণৰূপে অধীকৰণ কৰি
আবজ্ঞাপি অগতানুগতিক আৰু অসংলগ্ন লগত গঢ়িয়া হৈছে।
আচৰ এইলমি আলোচনাত অকল শৰ্মৰ 'আহাৰ' নটকৰ এটি
আলোচনা সাংস্কৃতিক ৰে দৃষ্টি ধৰে পুথি কৰা হৈছে।

୧.୧ ଭବନୀଶରୀର 'ଆହା'ର ନାଟିକ ସଂ

[illegible]

‘ଆହୁ’ ନାମକତ ସବୁକ୍ଷରା ବିନ୍ଦୁର ଜୀବନ ନିହାର
 ତିନିନିଶି ନିଶି କବ’ ବାର ଅସ୍ମାରତ ଗୋଷ୍ଠି ଏକବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ବାଣ।
 ଏହି ଗୋଷ୍ଠିରେ ଚାରିଜଣ ଶେଷର ସମସ୍ତତା ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଯେ
 ଯେହେ, ଏହି ଚାରିଜଣ ଶେଷର ଶିକ୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଯେହେ। ଶିକ୍ଷା
 କଳା, ନିର୍ମାଣ ନିର୍ମିତ ପଣ୍ଡିତ କଳା, ଶିକ୍ଷଣର ନିର୍ମିତ ହାତ ବଳ

ଆଜି ମସିହା ୧୫ ଡିସେମ୍ବର ଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହିତ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରୁ ଉଠିବୁ

এবারে দর্শককে মতে পড়ে অথবা মানুষ এই গুণগত
লোভো একস্থি অস্তিত্ব নাই। ই পৰিবৰ্ত্তনশীল আৰু অপেক্ষিক
অৰ্গাণ্ড নব চন্দৰ ৰূপ অথবা অৱস্থা বোলেবুৰা ভেলেবুৰা পৰামে
সেই হোৱা নহয়। জীৱকো সত্য হৈছিল নহয়, পৰিবৰ্ত্তনশীল
আৰু আপেক্ষিক সেই গুঢ়াৰ প্ৰকাশ পাইছে। ঐকত্বময়
নষ্টপৰাকীৰ্ত্তন হুগৰ কথাত পৰা নাটকনত নাৰী ধাবলৈছে
একালকৰ বিৰুদ্ধে

“কচিলা নড়িলে, হাঁসেম, নবীনহীতব মস্তিষ্কব আশ্রয়
 চক্ষুভক্ত কিছু সময় স্থপতি করিলো। মিহিতে মোকনীখিল। অমিত।
 মা অরু হৈব বুলি মতিজ। মেব ময় ভাণব লগিছে এক
 ভীষণ কুসুদ কুসি, মি কুসিহিত হুতুয়েব স্বভাব। সৌন্দর্য দেবই
 ২৩।

নাট্যশিল্পে নারীপাৰাবীৰ্যৰ এনে অৰ্থাৎ পৰ্যায় উপস্থিতি
কবিৰ পৰা হাড় হৈ মনুহৰ কেনে গঠন ছবিৰ অন্তিম নথ্যকে
অৰ্থাৎ মনুহৰ পৰিচয়, বৃত্তিভেদে মানসিকতা বোলগা হেন্তা
চ'লিঙা বিভিন্ন মনোভাৱটোৰ যুৱক চৰিত্ৰৰ জৰিয়তে নারী আৰু
পুৰুষৰ সম্পৰ্কসমূহৰ তদন্তই দিয়াৰ উদ্দেশ্যে এটা অধ্যাত্মিক
শ্ৰেণী বৰ্ণিত মনুহৰ চৰিত্ৰ ঘটনাৰ মাজেৰে এটি পৰিস্থিতি সৃষ্টি
কৰা হৈছে। চৰিত্ৰজন যুৱকে এটি মনুহৰ চৰিত্ৰ কৰি অসম নগৰলৈ
গৈছে। তদন্ত নগৰটোৰ টোপেটোৰ ওচৰে ওচৰে সন্নিবিষ্ট অৱস্থান
উদ্দেশ্যে চৰিত্ৰৰ অধ্যয়নৰ বাবে থকা খোলাক খোলা বসন্ত অৱস্থা
হৈছে। 'আজ'ৰ ন্যায়খনত কেইবাটাও চৰিত্ৰৰ অৱতৰণ কৰা
হৈছে। সেই চৰিত্ৰসমূহ হ'ল কনক, নলিনী, বৈৰৱন, অৰ্পন,
ৰীতিমা, অমিমা, হীৰা আদি।

এবারে নীচের শৈশিজ্ঞানসমূহের বৈশিষ্ট্য ভাগ শৈশিজ্ঞানঃ
 অস্থির নান্দন্য প্রতিফলিত হওয়ার ক্ষমতা কম হয়। নান্দন্যের
 কাহিনীতে চক্ৰটি ঘটনার সংশ্লিষ্ট ঘটনায় আর সেই মৰশটো
 চক্ৰজ্ঞান থেকে নান্দন্য হতে ভিন্ন ভিন্ন বস্তুতে যেহে দিচ্ছে বস্তুটির
 দৃষ্টিতে পড়তে পড়তে, বীজের দৃষ্টিতে নান্দন্য বস্তুতে আর নবীন
 দৃষ্টিতে লেশ্য বস্তুতে মূর্তি হৈ উঠেছে নবী শালকায় ভেদ্য
 চক্ৰজ্ঞান ভিন্ন বস্তুতে পরিচয় পাইছে। নবী বস্তুতে এই ভেদ্য
 চক্ৰজ্ঞান ভিন্ন নান্দন্য নান্দন্য এজন্য মন আশ্রয় ভাঙ্গবে, এজন্য
 ঐশ্বর্য-বিস্তৃতিতে, এজন্য বিশ্বে নান্দিত্য আর আশ্রয় নান্দন্য
 নান্দন্য উদ্দেশ্যে বিপুল নান্দন্য মনোভাব বস্তুতে দেখতে হৈছে।

গাটছানিত গারি বর্ষাকী ও দুইপেচা মটাকানো ৬ পিট ছিদ্র
মানসিকতা ও চেতনা দুইপক্ষ গারি বর্ষাকী নিষ্কর ও অন্তরঙ্গ প্রকৃত
বহুসংস্কৃত কবিতা প্রকাশন

“স্বপ্নি সাদা” গুণস্বপ্নি: মজিনেল কলকাতা হস্পিটাল
 মোর মুখ। তেঁছিল। হস্পিটাল মরগণ পব পূর্বতি নিশা মে
 ইহঁত চাৰিহঁত চৰি কৰি কৰি এই নৰ্থ কলকাতা হস্পিটাল
 থেহঁত। আৰু একই স্থানত পিছত ইয়াতে এটা গীত স্বপ্নি
 ইহঁত এই ভাৱে তলত মোক পুপি থৈ। এটা মুৰ মীৰা চিন্তা,
 মুক্তিভাৱে তলত মেৰ চৰি নিশা শৰ। হৈ। এখন পূৰণ
 বতাহ আৰু মেৰ শৰীৰল পচন বগৰ দুৰ্ভাগ্য মিত্ৰ। মোৰ বাফৰ
 লত লম্বল, নবীন, বীৰেন, নবিনেই ইলিট সমূহত ক্ৰিয়। লৰিহৈ।
 ডায়ে, অৱসন্ন, উত্তেজনাৰান্তৰ হৈহঁত চাৰিটাৰ প্ৰাভাৱল মৰগণ
 দুৰ্ভাগ্যৰ অচল ১২য়ৰ কলকাতা মই এতিয়। হৈহৈ।
 সিহঁতৰ ১২য়ৰ দুৰ্ভাগ্য আৰু ইহঁতৰ কাশনাৰ মোৰ বিভিন্ন
 কল।”

মন্দির স্থল জীবনত নারী এককি মৰাশ লক্ষ্য
 নটনত কসিনেও বঙ্গ দিছে বিদিত সেই নারী গৰকায়ে
 ঘৌরত বাপত বিচলত কবিত্তে কথা কৈছে আর। গিনীও পট্ট
 কপত চিত্রিত লবিছে মন্দির দৃষ্ট নারী যাব সাপৰ বাপত,
 এবাৰ মায় আর এবাৰ বক্ষল বাপত আর এবাৰ হেশাৰ কপত
 দেখা পাইছে একে ভিন্ন উপলক্ষিত চাইতে মন্দির জীবন
 হিব অস্তিত্বহীনত। তা'ক অরোহত ঘৌর তা'ক ভগ্নতঃ।
 সত্যত নাট্যকাৰে প্রতিপা কবিত্তে মৃত লবিছে বলি ক'ব পাৰি।

মতিবানিত মলিনতা বৈশ্বিক অসংক্লিষ্ট প্রতীক রূপে
 চিহ্নিত হৈছে এমনকি — “প্ৰেইম’ৰ হ’ল তত এক উজ্জ্বল নমুনা
 শালীৰ উপহাস জুখি দিওঁতে তেওঁৰ দুখৰ হাঁহিটো কিমান
 বৰীয়া”

বিহীন একাধিক নষ্টকৃত মানুষের জীবন বহুসংখ্যক
 আত্মা আঁকপূর্বক—চুপেই সেই হেতুকে অমনোযোগিতা যেন
 চণ্ডিমাণ্ডল তরঙ্গিত করি। হয় সেইভাবে প্রাণের চণ্ডিমাণ্ডল
 পরিবর্তে অরুচক মনস্বী কিছুমান বিদ্যে অস্বাদ্য চিত্র নষ্ট
 পরিবর্তে কিছুমান মানুষের সৃষ্টি করি। হেতু হয় তাহলে
 এটকই যেতে যেতে চণ্ডিমাণ্ডল আত্ম নষ্ট — পঁচোই মানুষ
 অরুচক। আর পঁচোই লগ্ন পুষ্টি কং পণি।

‘आइए’ नांकरनाउ विंबल मन्हा रिभनब कः

কেন হাত মর্চিরাই শুভাঙ্গ নিপুণে বগলেক বা বিপক্ষে কোণে
মস্তক বিয়ান পবিত্রে নীতন পেছা অনুনি বাঁহফ হুঙ্কেফফ
প্রিমিসমর কথং হোরা দেবং পেছে এনে সংস্কারবিহীনতা
মূলভঃ তরঙ্গস্তর মনঃসই প্রতিবিম্ব। নটিনীত এন্ডেদে পেরা
২৩ —

নগিনী : “তাহা উনি প্রতিদ্বন্দ্বি মনে কৰিব
নোৱাৰে, ইয়েই এতিয়া স্নেহ দিয়াবলি শেষ বসন্ত আছে।
ভাগ্য ভাল কাণ্ডকৰোৰ লগতে অছিল।”

এটকথিত হইবে যে পোলের বাক্য — "Notice is here by given that this premium should be paid on due date or within the day of grace. If the premium is not so paid the policy will lapse subject to such benefits as may be..."

‘আই’ৰ নাটকখনত সুখ অৱশ্যেও এনে ভাৱে দেখা দিব পাৰে। সেইহেতুতে নটীগণকক মৰশ ৰূপে ধাৰণা এটা নিৰ্ণয় হৈছে যদিও এই নটীগণকককৈয়ে উল্লিখিত লক্ষণত লিখন লৰিছে। কথা কৈছে আৰু প্ৰয়োজন সাপেক্ষে ডেকা চাৰিজনৰ মনোভাৱতঃ বৰ আৰু কম অনুভৱি চাৰিটা ভিডিওৰ পৰাও তথ্য পলিচ প্ৰকাশ লৰিছে। এটা বৈজ্ঞানিক নটীগণকককৈয়ে ধৰে ধৰে মনোভাৱতঃ উল্লিখিত ভিডিও আৰু ইয়াৰ বৈজ্ঞানিক নটীগণকককৈয়ে চাই কৈছে — “এই ভিডিওত এটা সৰু ভাৱে দেখা দিব পাৰে। তদন্ত আৰু তাত আৰু সৰু ভাৱে দেখা দিব পাৰে। আৰু ইয়াত এটা প্ৰতিভাৰ দৰে সৰু ভাৱে দেখা দিব পাৰে।” এই ভিডিওত তদন্ত আৰু তাত আৰু সৰু ভাৱে দেখা দিব পাৰে। তদন্ত আৰু তাত আৰু সৰু ভাৱে দেখা দিব পাৰে।

এনে নান্দ্যৰ জৰিয়তে এটা কথা স্পষ্ট হ'ল যে মানুহৰ
ভৌতিক শৰীৰটোৰ এটা স্থিৰ আকৃতি থাকিব পাৰে যদিও
দেহটোৰ কোনো স্থিৰ আকৃতি বা কণায় নাথাকে। সেই সত্যৰ
ৰূপাংকন পৰিৱৰ্তনশীল মানুহৰ মানসিকতা আনন্দটো হৈছে।

ৰূপত বলা দিয়া।

মাহুংল দৃষ্টিৰ পৃথকতাৰ বাবেই নাবীক বীপেনে এগৰ
জুইব ৰূপত, এবাৰ ভাণ অৰু ককণৰ ৰূপত আৰু এবাৰ মাহু
ৰূপত দেখা পাইছে। ককণৰ দুইডাল নাবী এবাৰ সমুদ্ৰ ককণ,
এবাৰ ডেম আৰু ককণা ককণা আৰু এবাৰ ষ্টীং ৰূপত দেখা
পাইছে। তেওঁদৰে নবীও নাবী, আকাশ ককণা, সেৱা আৰু
বসন্ত আৰু বেষ্টা ৰূপত দেখা পাইছে। এনে ভিন্ন উপলব্ধি
জৰিয়তে মানৱ জীৱনৰ হিৰু অস্তিত্বই নভা আৰু অৱ্যুচ্চতন
জীৱন-জগতৰ সত্যক প্ৰতিপন্ন কৰিবলৈ কমিনোবে কৰিছে।

এনচাৰ্ড নাটিকত চৰিত্ৰৰ মূখৰ ভূমিকাভ্যন্তৰীণ
অন্যান্য নাটকৰ দৰে সংগতিপূৰ্ণ নহয়। 'আহুৰ' নাটকত 'ডেন্স
চলিফল'ৰ সলোপাৰেৰ বিসংগতিপূৰ্ণ। অৱ্যুচ্চতন মনৰ সিন্ধা আৰু
কিয়ান কোনো সংগতি নথক। তেওঁকে তাৰ সীম নাথাকে আৰু
নিঃসংগতি নাথাকে। সেয়েহে চৰিত্ৰৰ ভূমিকাভ্যন্তৰীণ
বিসংগতিপূৰ্ণ।

নটিনিৰ নামকৰণ ভাংপৰ্ণপূৰ্ণ। উইলকৰ গাউল বহুলা
গুৰুত্বপূৰ্ণকৈ তেওঁ নাটকৰ নামকৰণো ভাংপৰ্ণপূৰ্ণ বুলি ক'ব
পৰি। নাটকখনিৰ অৰুতলিৰ পৰা শেষলৈকে তেওঁ যুৱক
কেইজনে 'হিলেলে' সমুদ্ৰতে ভজা বদাম যোৱাত ব্যস্ত থকা
দেখা গৈছে। ভজা বদাম তেওঁলোকৰ পিয় হাতিও এই বদাম
পৰা নথকা নহয়। 'মাহুংল জীৱন' ৰাৰু তথাপি উল্লেখ। আহুৰৰ
প্ৰয়োজন হয়। কিন্তু তেওঁলোকে আহুৰৰ বাবে মানুহ ব্যাকুল
হৈ নাথাকে। পোৰৰ আহুৰৰ উপৰিও মানুহক প্ৰয়োজন হয়
মৌলিক প্ৰাতিপত্ত অনুভূতিক আধাৰ। এই কণাৰাৰ
সত্যত প্ৰতি ইহেই নাটকখনে দেখা দাঙে। নটীৰ দাঁঘল ভিত্তি
এবিয়তে তেওঁলোকে চৰিত্ৰজনৰ মনৰ গোপন স্থানত প্ৰৱেশ
কৰি অৱ্যুচ্চতন মনৰ সত্যক প্ৰকাশ কৰি নাট্যগোষ্ঠীকৈ লৈছে
"..... নবীনইতৰ মস্তিষ্কৰ শিৰৰ অৱ্যুচ্চ প্ৰৱাহত বৰ্ষাৰ পুঞ্জ
ৰূপে 'লুপ' হৈ অহে হাঁহ-হাঁহীয়া, চেউজীয়া, লগা আৰু বাঁহী ৰূপ
পৰা—নীলিমা, অনিমা, বীৰেন, মাতৃ আৰু হীৰা, কল্যা, মিলি,
দাঁহেৰ আৰু নবীনৰ মূৰৰ পোলাৰ তিতলত কিলকিলি থকা
পলু....."

নাট্যখনিৰ তেওঁলোকে কেইজনক পুৰিছে দেখিছে আৰু
পুৰিচৰ খেলাত আঁঠি কেইজনক বগাবি দেখিছে। কিন্তু
আচৰিতজনক তাকে পুৰিচ লৈছে। তেওঁলোকৰ কৰাটো
কৰাৰ বিপৰীতে প্ৰথম মঞ্চৰ পৰা গাঞ্জাৰ মোনা, হিটাই মঞ্চৰ
পৰা গ্ৰেছ কেইখন। তৃতীয় মঞ্চৰ পৰা গাৰু বগাবি বেগমি আৰু
চতুৰ্থ মঞ্চৰ পৰা বন্দুকটো তুলি আনি তেওঁলোকে চৰিত্ৰজনৰ হাতত
তুলি দিছে আৰু পুৰিচ কেইজন মঞ্চৰ পৰা অঁতৰি গৈছে।

১.২ নামৰণি :

নাট্যকৰ আৰু নামৰ এখান উল্লেখ। এন্সাৰ্ড নাটক
হ'ল 'আহুৰ'। প্ৰাচীন এন্সাৰ্ড নাটকৰ আদৰ্শত মানৱ জীৱন
সৈবশাক অৱশ্যে সন্তৰণ ৰূপত তত্তি বুলিছে। জীৱনৰ অংশীদাৰ,
মনুহতাৰ মনুহৰ লগত সংগতিপূৰ্ণতা আৰু অৱ্যুচ্চতন জগতৰ
কমিনোপ — এনে দিশৰ কণাৰ পৰা 'আহুৰ' নাটকখন এন্সাৰ্ড
নাটক বুলি ক'ব পৰা যায়।

আহুৰেৰ 'কমিনো' নাটকৰ মৰশটোৰ লেখীয়াৰ
'আহুৰ' নাটকৰ মৰশটো এক প্ৰাতিপত্ত বুলি ক'ব পৰি।
মাহুংল মাহুংল। এই জগতত ভিন্ন মনৰ, ভিন্ন দৃষ্টিৰ মানুহৰ
বাগে মানুহে জীৱত ৰূপত ভিন্নভাৱে পৰা দিছে। এনে বিভিন্ন
দিশৰ পৰা বিবেচনা কৰি চালে অৰু শৰ্মৰ 'আহুৰ' নাটকখন
এন্সাৰ্ড নাটক বুলি ক'ব পৰি।

প্ৰসংগ পুথি :

১. কমিনো, নটী : * এ পিক এনটীয়া নটীজিক, ইণ্ডিষ্ট্ৰ মিনা,
ডোৰ্ট, ২০০১, পৃ: ৪২২-৪২৩
২. কমিনো, ইণ্ডিষ্ট্ৰ মিনা : * জীৱন জাতিৰ, কমিনো, ইণ্ডিষ্ট্ৰ মিনা,
পৃ: ২০৪, ২০৬, ২০৭, ২০৮, ২০৯, ২১০, ২১১
৩. চেইন্থা কমিনো প্ৰকাশ (নটীজিক) : * কমিনো মিনা,
অনুভূত ইণ্ডিষ্ট্ৰ মিনা, ২০০২, পৃ: ২০, ২১, ২২, ২৩, ২৪,
২৫, ২৬
৪. কমিনো, ইণ্ডিষ্ট্ৰ মিনা : * কমিনো সাহিত্যিক প্ৰকাশ, এণ্ড প্ৰকাশ,
ডোৰ্ট, ২০০১, পৃ: ৪০০
৫. কমিনো ইণ্ডিষ্ট্ৰ মিনা (নটীজিক) : * কমিনো সাহিত্যিক প্ৰকাশ,
অনুভূত ইণ্ডিষ্ট্ৰ মিনা, ২০০২, পৃ: ২০, ২১, ২২, ২৩, ২৪,
২৫, ২৬

নাৰী সৰলীকৰণ আৰু পদ্মশ্ৰী শকুন্তলা চৌধুৰী : এক চমু আৱলোকন

ডেইজী কলিতা

গৱাহাটী, ভৱানীপুৰ হস্তিনা গুৰু দিৱসী মহাবিদ্যালয় সৰুপেট

দেশ এখনৰ প্ৰগতিজনীৰ ভূমিকাত অকুণ্ঠতন কৰিব পৰি জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীয়ে স্বাধীনতাৰ সংগ্ৰামত সময়তেই জী শিলাৰ প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছিল। নৰী এওঁকাল শিকিত হৈছে। এখন চৰ শিকিত হয় আৰু এখন শিকিত ঘৰেহে এখন সুস্থিত সমাজ গঢ় লোৱাৰ ভাৱগত যাব পাৰে। সেয়েহে সমাজত জী শিকা আৰু মহিলা সৰলীকৰণত গুৰুত্ব দিয়া আছে। ভৱন্ত বৰ্ষত অসমত পৰা বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত নৰী সকল অগ্ৰণীত অৱতৰ আচৰণ কৰিছে।

আজি অসমত এইক্ষেত্ৰত ব্যতিক্ৰম নহয়। কনকলতা বৰুৱা, ডে গোপবীৰুপনাথী আৰু দিৱসীৰাজা সংগামৰ বীৰুপনাথকো অৰি কৰি শিলাৰ ক্ষেত্ৰত হৰিণ, মিনি, চত্ৰপতি শইকীয়া, সাহিত্যৰ ভাণ্ডাৰ নৰীৰাণ, মেৰী, চিৰ্মগৰু, বৰলৈ, মামনী, ৰাছা গোহৰ্মী আদি মহিলা নৰী সকলে নিজ নিজ ক্ষেত্ৰত অসমৰ উন্নয়ন কৰিছে। যি ক্ষেত্ৰ অসমৰ নৰী শিকা আৰু সৰলীকৰণ ক্ষেত্ৰত অগ্ৰণী ভূমিকা পালন কৰা এওঁকালী মহিলা, নৰী, হৰা পদ্মশ্ৰী শকুন্তলা চৌধুৰী। দেশৰ প্ৰগতি

ভাষণ গানৰ মাধ্যমে শুকুন্তলা চৌধুৰীৰ এনে হৈছিল ১৯২৩ চনত গুৱাহাটীত। তেখেতৰ পিতৃৰ নাম আছিল হৰিনাথ পাঠক আৰু মাতৃ আছিল বিদ্যাবতী চৌধুৰী। গুৱাহাটীত স্কুলীয়া শিক্ষা সাং কনি সন্দিকৈ ভোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা শুকুন্তলা চৌধুৰীয়ে স্নাতক ডিগ্রী লাভ কৰে আৰু পৰৱৰ্তী সময়ত গুৱাহাটীৰ জৰ্জিৰী চৰণ চৌধুৰী হৈবালী হাইস্কুলত শিক্ষকতা জীৱনৰ পাতনি মেলে। শিক্ষকতা বৃত্তিৰ দিনতে জড়িত হোৱাত পৰা শুকুন্তলা চৌধুৰীয়ে স্ত্ৰী শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰখনৰ সৈতে ওতপোত ভাৱে সংপৃক্ত হৈ পৰে। টি.টি. হাইস্কুলত কাম কৰি থকাৰ সময়তে তেখেতে গান্ধী বাণী সন্মতসেৱী মহীতমপঞ্জিকা বন্ধক সংস্পৰ্শলৈ আহে। অমলপ্ৰভা বন্ধক পিতৃ হৰেন্দ্ৰনাথ দাসে তেখেতৰ গুৱাহাটীৰ শৰণীয়া পাহাৰৰ মতিখিনি এখন আশ্ৰম হোলকৰ বাবে বন্ধ কৰে আৰু পিছলৈ সেই আশ্ৰমখনে লক্ষণবা গান্ধী আশ্ৰম বা শৰণীয়া আশ্ৰম হিচাপে জনাজাত হৈ পৰে। ভাৰত ত্যাগ আন্দোলনৰ সময়তে ১৯৪৬ চনত জড়িত পিতৃ মহাত্মা গান্ধীয়ে এই আশ্ৰমখন উদ্বোধন কৰিছিল। অমলপ্ৰভা বন্ধক অনুৰোধ মৰ্চা শবুস্তলা চৌধুৰীয়ে ১৯৪৭ চনত এই আশ্ৰমখনত যোগদান কৰে আৰু তাত তেওঁ সেৱিকা হিচাপে সময়ৰ পাৰ হৈছে। বাৰ বছৰতে তেওঁৰ গান্ধী গায়ন অসম শাখাটো সলোৱাৰ ক্ষেত্ৰতো সহায় আগবঢ়ায়। টি.টি. হাইস্কুলত শিক্ষকতা কৰি থকাৰ সময়ছোৱাত তেখেতে কল্কৰা গান্ধী নামৰ সচিবৰ বহিষ্কৃত পালন কৰে। পিছলৈ অমলপ্ৰভা বন্ধক উত্তৰসূৰী হিচাপে ১৯৪৫ চনৰ পৰা কাছাটে পৰিচালনা কৰাৰ শুকুন্তলা অতি নিষ্ঠাৰে পালন কৰে। জৰ্জিৰী চৰণ ভাৰতত চীনৰ ভাৰত-মণ্ডল, ত্ৰিভুৱণ্ডৰ শ্ৰেণীয়া বন্ধকৰ ভাৰতলৈ ভাগিন আৰু ভাগা আন্দোলন আদিৰ লগে বিভিন্ন জটিল পৰিস্থিতিত শবুস্তলা চৌধুৰীয়ে গঠন কৰা হৈছিল। শক্তি বহিনীয়ে বহু শুকুন্তলাৰ ভূমিক পালন কৰিছিল। তেখেত সকলোৰে মাজত শবুস্তলা বাহুদেৱী নামেৰে ডাকি থিয়-পাত হৈ পৰিছিল। গান্ধীজীৰ প্ৰিয় শিষ্য আচাৰ্য বিজয়া ভাৱেৰ ভাস্কৰ ব্ৰহ্মৰ সময়ত শবুস্তলা চৌধুৰীয়ে আচাৰ্য বিনোৱা ভাৱেৰ সংগঠিত

গণতে ভূমদান ভাষণ গানত যোগদান কৰিছিল। চৌধুৰীয়ে আচাৰ্য বিনোৱা ভাৱেৰ অসমৰ প্ৰমাণলৈ লৈ গৈছিল আৰু তাত তেখেতে বিয়া ভাষণলৈৰ ফিল্ম ভাৱেৰ পৰা অসমীয়ালৈ তৰ্জমা কৰি অনুবাদ আগবঢ়ায়। তেওঁকৈ সৰু ভাৰে সুৰাণিক বুজাই দিছিল। ১৯৭৮ চনত আচাৰ্য বিজয়া ভাৱেৰে দেশ জুৰি আশ্ৰম কৰা চৌধুৰীয়া পদ্ধতি কৰা আন্দোলনীয়ায়ো শবুস্তলা চৌধুৰীয়ে পূৰ্ণসহযোগিতা আগবঢ়াইছিল। শবুস্তলা চৌধুৰীয়ে অসমীয়া "বিশ্ব মহাবী" নামেৰে এখন চিত্ৰমিত্ৰ মাহেকীয়া আন্দোলনৰে জড়িত দিছিল। এই আন্দোলনখনত মূলত গান্ধীজীৰ চিত্ৰগাৰা আৰু অধ্যক্ষিত্বৰ দিশলৈৰে বিষয়ে সুন্দৰকৈ প্ৰতিফলন কৰে। হৈছিল। তেখেতে কল্কৰা গান্ধী আশ্ৰমৰ জৰিয়তে অসমীয়া সমাজত হৈছিল। সকলো কেবল শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰতে নহয় অনিৰ্ভৰ হোৱাৰ পথে। সেৱাই দিছিল। কল্কৰা গান্ধী আশ্ৰমবোৰত মিলি সকলক বোৱা-কটা, চিনাই কৰা, বীহ-বেতন কাম-কাজ আদি কৰাৰো শিক্ষা দিয়া হৈছিল। বাৰ বাৰ মইলৈ সকলো অৰ্থনৈতিকভাৱে সৰলকৈ হোৱাৰ পথ। সেৱাই লবলৈ সক্ষম হৈছিল। সমাজৰ হুঁ সংস্কাৰ, বিভিন্ন অক্ষমতাৰ আদি আঁতৰোৱাৰ ক্ষেত্ৰতো তেখেতে লোৱা ভূমিকাক সকলোৰে সেই সময়ত অদৰ্শ হৈছিল। চৌধুৰীয়ে গীৰে-জুৰে বিভিন্ন সভা অনুষ্ঠিত কৰি সমাজৰ পৰা মানৱতাব্য বহিষ্কাৰ কৰা আৰু স্বাধীন সজাগতা সম্পৰ্কিত তথ্যবোৰ মানুহৰ মাজত প্ৰচাৰ কৰিছিল। হৈছিল আৰু শিশুৰ বিকাশৰ ক্ষেত্ৰখনত শবুস্তলা চৌধুৰীয়ে আগবঢ়োৱা অৱদানৰ বাবে ২০২২ চনত ভাৰত সৰ্বভাৱে তেখেতক গান্ধী সন্মতসেৱা নিৰ্বাহক পদেৰে ভাৰতৰ গণতে তেখেতক "ভগ্নাত্মক বাহুদেৱী" সন্মানদেও সন্মানিত কৰা হৈছিল। ২০২২ চনৰ ২০ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে ১০২ বছৰ বয়সত শবুস্তলা চৌধুৰীয়ে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে। ১৯৪৭ চনৰ পৰা তেওঁৰ গান্ধী আশ্ৰমৰ সৈতে জড়িত হৈ তেখেতে সমাজৰ হিতৰ বাবে বিশেষকৈ মহিলা আৰু শিশুৰ বিকাশত যি অৱদান আগবঢ়াইছে সেইটোকে সেয়া সমগ্ৰ দেশবাসীৰ লগে এক প্ৰেৰণাত্মক উজ্জ্বল নিদৰ্শন।

प्रहसन छद्मि, तन्मयं विद्मः

Created by Universal Document Converter

ৰঙৰ ছ বা ৰঙাখিত তলি তেওঁলোকৰ দুখ পৰা বেমাৰ কমাত ব পৰিচাৰি দিছে। অৱশ্যে চিঞা শিল্পত পৰ্ণিৰ অধ্যয়নিক ছৌৰা ৰ কপৰেণা গুপ্ত যুগল মানব সংস্কৃতিবলগত মিল থকা দেখা যায়।

গুপ্তযুগৰ চিত্ৰকলাৰ বজল চিত্ৰকলা গোৱালিয়ৰ বাজল বগা নাচন চীপৰ ওচৰত থকা গুহাৰে বজো দেখিবলৈ গোৱা যায়। সেই তথ্যৰ বাবে নতীৰ এশ পছন্দৰ ফুট উচ্চতাত থকা বিজ্ঞা পৰ্বতমালাৰ চান্দ অঞ্চলৰ গুহাৰেৰ অৱস্থান নলা হৈছে। ইয়াত চুই নটা গুহা আছে যদিও ভাৱে তিনিটা গুহাতকৈ চিঞা আৰু স্থপত্য কলা পৰিলক্ষিত হয়। এটা গুহাৰ চিত্ৰকলাৰ বিস্তাৰিত হৈ এতকৈ বা অৱদানৰ কাছিনী ভাগ সেৱটি স্পষ্ট। ইয়াত গুহাৰেৰত গুপ্তযুগৰ লোক মূৰ্ত্তা, বালাগজ, সন্ন্যাসী আৰু মহিলা ভাস্কৰ, ৰাজ পৰিচাল, শোভামহা, ফুলৰ সজ্জা, বস্ত্ৰ বস্ত্ৰ সজ্জা আদি অঙ্কিত চিত্ৰৰে গুপ্তযুগৰ সময় ত চিঞা শিল্পীৰ ৰচিত কলাৰ ছৌৰাৰ বিশেষ হৈছে। তাৰে বিশেষত্বত অষ্টভুজ শিৱৰ মূৰ্ত্তি বগা গুহাৰ নিপুণ ভাস্কৰ্য্য। গুহাৰ চিত্ৰিত কলা আৰু বিহু বহি আকাশলৈ গমন কৰা, দুটা শিং পৰা বাহুৰ পিঠিত বহি থকা মূৰ্ত্তিৰ চিত্ৰকলা ইয়াৰে গুহাৰ বিশেষ অংশৰ বাবে গুহাৰ চিত্ৰকলাৰ বিশেষত্ব কৰিলে দেখা যায় অৱশ্যে গুহাৰ চিত্ৰকলাৰ সমতুল্য ইয়াত চিত্ৰকলাৰ ৰেখাৰ বাহুৰ অৱশ্যে চিত্ৰকলাৰ দৰেই সাৱলীল।

ইলোৰাৰ হিন্দু আৰু বৌদ্ধ স্থপত্য ভাস্কৰ্য্য অতুলনীয়। ইয়াৰে বৈশাখ মন্দিৰৰ ছানত কিছু চিঞা গোৱা যায়। ইয়াৰে বৌদ্ধ আৰু হিন্দু উভয় মূৰ্ত্তিৰ মাজত আধ্যাত্মিকতাৰ ভাব বিশেষভাৱে দলা দলা যায়। গুপ্তযুগৰ সময়ছোৱাত ভাৰতত প্ৰাচ্য আৰু ৰেখাৰ শিল্পী সৃষ্টি কৰা পৰিচালিত হৈছিল। সেই সময়ৰ চিত্ৰকলাত বসন্ত পৰ্বণীৰ লেখা আৰু উজ্জল ৰঙৰ লেখাৰে বিহুৰ ছানত সজ্জা কৰি তুলিছে।

গুপ্তযুগত নান্দৰ দেৱী আৰু বুঢ়া মূৰ্ত্তিৰ অংকন আৰু ভাস্কৰ্য্য নতুন ভাৱ আৰু ছন্দৰ উদ্ভাৱন হৈছিল য'ৰ মাধ্যমত ভাৰতীয় আধ্যাত্মিকতাৰ এক বিকাশ সাধন হৈছিল। গুপ্তযুগৰ চক্ৰৰাজৰ সৌহৃদ্য, নান্দৰ বুদ্ধদেৱৰ ভাস্কৰ্য্য মূৰ্ত্তিৰোৰ বাহু আৰু প্ৰস্তৰ শিল্পৰ চক্ৰ উন্নতিৰ নিদৰ্শন স্বৰূপ। গুপ্তযুগত নিৰ্মিত দক্ষিণতৰাৰ সৰ্বাধৰ শিল্পৰে নিৰ্মিত দুকল

মূৰ্ত্তি উল্লেখযোগ্য স্থপত্য কলা বীৰী। ইয়াৰ দেৱদেৱৰ দক্ষিণতৰাৰ মন্দিৰৰ মূৰ্ত্তি নিৰ্মাণৰ উদ্দেশ্যে অৱশ্যে ইয়াত মূৰ্ত্তিটো অতুলনীয়। উদয়গিৰি পৰ্বত গুহাৰ শিল্প ৰহস্য অৱতাৰ, মুখলিঙ্গ, মূৰ্ত্তিৰ বিখ্যাত। সিন্ধু পদেশৰ মৌৰ্য্যসাম্ৰাজ্যত পোৱা ব্ৰাহ্মী, অহিহোল মন্দিৰৰ পুৰণ অৱস্থা। গত উপবিষ্ট মূৰ্ত্তি, বাৰাণসী, ইয়াৰ পুৰণ মূৰ্ত্তি আৰু মঞ্জুশ্ৰী নামৰ মূৰ্ত্তিৰোৰ এওঁত বিখ্যাত।

ইয়াৰ বাহিৰেও পোৰামটিৰ কামৰ মাজত ভিত্তি গুহাৰ মন্দিৰ, চিঞা পুৰমত অংকনৰ বৌদ্ধ ছপা, শিল্প মন্দিৰৰ মূৰ্ত্তিৰোৰ উল্লেখ্য। মানৱ মনুষ্যৰ ভাৱে গুহাৰেৰ শিল্পৰোৰ আৰু চিত্ৰকলাৰ দৰা প্ৰকাশ পৰা। বেবাবাৰৰ ওপৰৰ চিত্ৰকলাৰ শিল্প সম্পৰ্ধিত উপে ইক্ষৰ্মণিত 'ৱে' পৰিচাল। গুহা গুহাৰ আৰু ইয়াৰেৰ চিত্ৰকলাৰ বাস্তৱতম। চিত্ৰকলাৰ বাস্তৱতম সমাজিক আৰু সাহিত্যৰ বিৱৰণ প্ৰতি ইয়াটো সেৱ সময়ৰ বিশেষত্ব। গুপ্তযুগৰ দেৱতাৰ উন্নতিৰ মূৰ্ত্তি নাই, কিন্তু ৰে দেৱতাৰ পৰিচালিত হৈছিল। ভাৰতৰ বিভিন্ন ৰাজ্যৰ মাজত বন্ধন আৰু বহিৰ ভাৰতীয় ভাৰতীয় মাজত এই যুগতেই অৱতৰণৰ খোঁজ ভাৰতীয় পৰ্ম ইয়াৰোৰ সময় এটিয়া মহাদেশত নিৰ্মিত হৈ পৰিছিল। গুপ্তযুগৰ স্থপত্যৰ মূলা অপৰিসীম। গুপ্তযুগৰ স্থপত্যৰ মূলা অপৰিসীম। সেয়েহে অতিও আধুনিক স্থপত্য নিৰ্মাতাৰ তদাৰ প্ৰভাৱ দলা কৰা দেখা যায়। বৌদ্ধ, জৈন, হিন্দু পৰ্মৰ মাজত নিৰ্ভৰ প্ৰভাৱ কৰা, বাস্তৱতম। প্ৰচীন ভাৰতীয় চিত্ৰকলা বিজ্ঞানসন্মত শিল্পীৰে ওপৰত ভিত্তি কৰি ৰচিত হৈছিল। এই গুপ্তযুগতেই বহু নতুনতম সাহিত্যিক, বিজ্ঞানী, শাস্ত্ৰ বিশেষজ্ঞ, নায়নাৰাধ পুৰী-জাৰী ব্যক্তি এই যুগতেই জন্ম হৈছে। এই যুগত সকলো দিশতেই গুপ্তযুগ ইয়াৰে স্বৰ্ণ শিখৰত উপনীত হৈছিল বাবে এই গুপ্তযুগত স্বৰ্ণময় যুগ বুলিও অভিহিত কৰা হয়। সেই যুগৰ মূলাৰোৰ অমি গ্ৰহণ কৰা উচিত আৰু এই যুগৰ দিশত সকলোৰে গভীৰ ভাৱে অনুধাৱন কৰিলেহে বুৰঞ্জী তথ্যৰ বিশেষত্ব অৱশ্যে হ'ল নুলি ভাৱে। এই যুগটো ইতিহাসৰ পত্ৰত আকত জিলিন কৰি থৈ গৈছে, এবেলৰে চক্ৰগুপ্ত ছিটীৰ সমাজৰ চিত্ৰকলাত কৃতিত্বৰ বহু পদান কৰি থৈ গৈছে।

— গ'ৰণিব ত'লেই ভালে কলোবক পাছৰিব পাবি
মা! ভুলিয়েই কোৱা।

দূৰবিশে ম'ৰৰ চকুত চকু থৈ নাহে। মাকে ভলপ
ওচৰাল অহি ক'লে।

— সেইলৈব দুটোনো ভাই এতিয়া ভ'ল কৰে আগে
এখেৰে গিৰি শুকাই তাই।

মানে যোৱাৰ ফালে চাই তুলিব চকুত চকুত। বাগতি
আহিল। অলটো গ'ল। তেওঁলোকৰ দূৰবিশে হুৰ পছন্দ হ'ল।
প'ৰিতে যেন আকিয়েই দূৰবিশে বোৱাবাঁ ক'বৈ টো খান।
তেওঁলোক যোৱাৰ সিঁহতিনালৈ পৰা দূৰবিশে মাকে হৰৰ প'ল
ল'হিবলৈ হাবলৈ বজ কবিলে। এনেদৰে দূৰবিশে বিদূৰ ভাবি
চক হ'ল।

অ'মক'লে নিঃস্বৰে দূৰবিশে লগত কোনো যোগাযোগ
কৰিব প'ল নাহি। কিছুত গ'ল পাতে যে দূৰবিশে বিঃস্বৰ ভাবি
চক হৈছে। সেই কথা খনি সি প'ললৈব ক'বে হৈ পৰিল। এদিন
মাকে ঘৰত নথলৈব সময়ত তুৰি নিগৰলৈ ল'গ ব'কিলে। সে ম'ললৈ
কথা নিয়বত দিৰি ক'লে।

নিঃস্বৰ! এতিয়া কি কৰিব? দূৰবিশে তেওঁলোক ম'ল-মোততাই
ভোমক আনলৈ বিয়া দিব?

দূৰবিশে তুৰি অ'লিলে মই জীৱনলৈ আগবঢ়াই দিব
কোৱা দি নিঃস্বৰ! তুৰি বিহীং মই জীৱি হৈ থাকিম কেনেকৈ.....।

নিঃস্বৰ! তেওঁলোকে না'ক'বা দূৰবিশে বহুত কষ্ট প'ল

নিয়ৰ আৰু দূৰবিশে তেওঁলোক ল'গ-প'তি থক
কোনোবাই দেখি দূৰবিশে ঘৰত 'ক'বিলে। দূৰবিশে মাক
দেউতাকে বিচাৰি সেইখিনি পালেগৈ। ম'তে দূৰবিশে চ'মি চ'মি
খৰলৈ গৈ গ'ল আৰু মোততাই নিঃস্বৰক বহুত ক'লা-ক'ৰি ক'লে।

ম'তে দূৰবিশে অ'নি এটি কেঁপে গ'ল। ম'তে ক'লিলে। তাই বহুত
ক'লিলে আৰু বিয়া নিবলৈ মানা ক'লিলে। ম'ল-মোততাই তাই
কথা নুশুনি অ'তি সেনাকালে তাইক বিদূৰ দিহাৰ সিঁহতলৈ
দূৰবিশে এলো ভাবি নোৱাৰি আত্মহত্যা কৰিলে।

নিঃস্বৰ ব'লু বিতে প'লে আ'তি নিয়বক এই দুখিত
বাতৰিতো কোৱাত দি এতেদাৰে সিঁহতলৈ দূৰ হৈ পৰিল। সি
কেইলি নিলো কাৰো লগত কথা ব'তব ন'প'ত হ'ল। আনলৈ ক'লি
থাক ম'ললৈ ম'ললৈ চিঞাৰ।

নিয়বক ম'তে এই অৱস্থাতো চাই থাকিব কোৱা
এদিনে নিয়বক ব'লিলে—

ল'ৰা! মানুহৰ জীৱনত সংঘাত আছে। অ'তি মাত্ৰ
সেই সংঘাতলৈ প'ল নিজকে ল'ব ল'বিলে। তুৰি যদি এনেদৰে
ভাঙি প'ল আ'নি এ'লো দুখত থাকিব গ'লি। আৰু দূৰবিশে
ও'লো, দুখলৈ প'ল তেওঁলোক চাই তাই এই মুখিত মুখ প'ল.....

নিঃস্বৰে এনেদৰে ম'ক'ব প'ল তুৰি প'লি ম'ললৈব ল'ল
শান্ত ক'ৰি ভ'ললৈব প'ল শান্ত ক'ৰি ক'ৰি অ'লম আৰু ক'ল
চ'ক'ৰি পালে। এতিয়া ম'ল অ'লম আ'লম প'লি প'লি ম'ললৈব
ম'ললৈব অ'লম আ'লম প'লি প'লি ম'ললৈব।

নিঃস্বৰক প'ল নিয়বক ল'গত এতেদাৰে ক'ৰিব
চিন্তাৰ মাতত সি ব'ৰ্তমানলৈ ঘূৰি আহিল। নিঃস্বৰে প'ল
সময় হৈছে ব'লি.....

ও'লিওত প'ল যোৱা নিঃস্বৰ ও'লো, সুখী হ'ল প'লি
সি দূৰবিশে অ'লিলে জীৱনলৈ অ'তিবাহিত ক'ৰিব পাবি।
নিঃস্বৰ জীৱনত দূৰবিশে জ্ঞান আন কোনেবাক বি প'লিলে?

সেইটো হৈছে বৃহৎ এটা প্ৰশ্নাংশ.....।

“তুমি উপাসনা, হাঁহিয়েই জীৱনা।”

— বিজ্ঞানসন্মত প'ল

আই

মমী নাথ

দে.এ. পঞ্চম বৎসৰিত

আই! আইক লিখৰ সৈতে তুলনা কৰিম। লেখত লেখ সৈতে লেখ, সুবিশাল আকৰ্ষণ সৈতে পৃথিৱীৰ সকলো জীৱৰে প্ৰসৰ্গিত হৈছে অতি। আইৰ অধিকোভাৱে কিবা সম্ভৱ! নাই নহয় যি পলকী ভাৱে ভবিষ্যত জীৱনৰ বাট আঁকি থাওঁতে শিতাইছে, জীৱ আৰু জগতৰ সৈতে পৰিচয় কৰাই দিছে, আমৰ সুখত সুখী, আমাৰ দুখত দুখী চুৰ লেখিলেই আই গম পাই ১০০ সমস্ত ভাৱেও ভেঁৰী জনো অমাৰ পৰে ভগৱান নহয় বুলি কোৱা কৈ বৰ্ত্তি মৰমৰ সঞ্চয়, সাহসৰ প্ৰতীক, ধৈৰ্যৰ ভঁৰাল, শক্তিৰ অন্য এক লগ আই।

সিৰি ইংৰাজী ছেপ্টেম্বৰ মাহৰ ৬ তাৰিখ ১৯২১ ১০ বাতিপুৰা মাৰিন স্কুলগৌ কলকাতাত জন্ম লৈছিল। ১০ পাৰ কৰি স্নাতকোত্তৰ জীৱন আৰম্ভ কৰিবলৈ বৃত্তি খণ্ডৰ পৰা যোৱাৰ দুমুঠত আইৰ চকুৰে সেন বৰিহাৰ বয়স্ক ছাত্ৰ সিংহা দি চকুলো বাগৰিছিল আইক স্পৰ্শ বুলি কবলৈ নহয় কেতিয়াও ভাবি নোৱাৰিছিল। নিমিত্তে সেই পৰিদেশতে তেওঁ বনধূপৰ আগল আকাশখনত কল মেখে কাৰণ নি আশ্চৰ্য ধৰিছিল।

গৰ্ভত লাগি পুত্ৰ নহুগাক নিজৰ জীৱনৰ সৰ্ব্বাচ্ছ বৃত্তি মানি লৈল। নিজৰ জীৱনসৈকে তেওঁ জ্ঞান কৰি বৃত্তি তালি ভাঙব-দীখল কৰিয়ে সন্তানক জালি দিয়ে নোৱাৰে ভালপোৱা যন্ত নাথাকে কোনে লপচতা, থাকে মাথোঁ ভালপোৱা আৰু ভালপোৱা

এতিয়া আই বন্ধ ভাত মাজ বিচাৰি লেখিবা হাল ভুবু খৰ্চ, মন্ত আছে পৰম ভূমি। কেনে নমী দায়ী হেটোলে অতি বখা আঞ্জাৰ বগত মেলা মাৰি নোৱাৰে বতি যোতিয়া নামে আইক মনত পৰে তেওঁলোকে চপোতাইব গণত কথাৰ আবদাৰ। আই হৈছে জীৱনৰ প্ৰথম প্ৰেমিক। অসম সদায় কয় ভালকৈ চলিব, হোৱা লেব ভালকৈ কৰিব, সকলো মৰম ভাঙবক শ্ৰদ্ধা কৰিব আৰু সন্য ভগৱানক মাৰি চলিব। কেতিয়াও বিপদত পৰা। জীৱনৰ প্ৰতিটো সংস্কাৰত হৰ্ষত বা প্ৰতিটো বিফলতত হৰ্ষত আই ছাঁৰ দৰে সংস্কাৰ লিছে আইৰ চকুত মাত্ৰ এটিহি সপোন ছোৱালীজনী ভাল মানুহ হওঁক

আই এ প্ৰাণে Birthday কৰি কেত কটিব। এনে মাথোঁ মেখেও জনক মিনতি কৰিব। কেতিয়াও কেতিয়া আইৰ চকুত চকুপানী দেখা পাই সেই সময়খিনিত এনে লাগে যেন আইৰ বুকুত থকা বিষালৰৰ নিমিষতে লেহেৰা কৰি নিম অতিৰ কথা কৈ থাকিলে এখন বমায়ম মহাভাৰত হ'ব। মাতৃৰ এই পৰিত্ৰাক কেতিয়াও অগতাই আচৰে লগা নোৱাৰে জীৱন বুকুত হাব নমনিবলৈ আই শিকিছিল। শিকিছিল সময়ৰ চিন্তাজলৰ কথা।

শান্তি শিশু এটা ক জীৱনমুখী কৰাব পাৰিছ যা প্ৰতিগৰাকী অয়ে এনেদৰে ভাব মাথাত সগি আছে আইৰ মেৰ জীৱন হতা হ'জ বাগৰ দি সময়ৰ লৈতে থোজ দিছে লি প্ৰতিদিন।

বুঢ় আৰু সৰুৰেও হাজৰ মাতৃ কৈ পাৰিছে দুৰলক্ষ শিশু বুঢ় মাতৃৰ বমৰ বত্ৰত কনিদ কোনে প্ৰাৰ্থন হৰ্ষত লছানৰেবা নিপাত হৰ্ষক বৃত্তি আইক সময়লৈ দিল

শেৱত লেখকজনক কৈ আই আইসকলক কুশলৰ কথা শুভু চিৰদিন।●

জুয়ে পুৰি শেষ কৰা বিশ্বৰ হাওঁফাওঁ আমাজন বৰ্ষাৰণ্য

প্ৰিয়ব্ৰত ভালুকদাৰ
মৃতক প্ৰতীয় বাণেশ্বৰ

আমাজন বৰ্ষাৰণ্য পৃথিৱীৰ অটুইতকৈ ডাঙৰ বৰ্ষাৰণ্য বাৰ মাটিকলি ৩০ লাখ বৰ্গ কিঃ মিঃ। পৃথিৱীৰ এখন দেশত এই বৰ্ষাৰণ্যই স্থিতি হ'ল যদি আছে। পৃথিৱীৰ অন্য অঞ্চল বৰ্ষাৰণ্যৰ বাৰ নি অঞ্চল আমাজন বৰ্ষাৰণ্যতে ৪০ হাজাৰতকৈও অধিক প্ৰকাৰৰ গছ গছনি পোৱা যায়। ইয়াতলাপনি ২২০০০ প্ৰকাৰৰ মাছ, ১২৯৪ বিং চৰাই, ৪২৭ বিং জনপ্ৰাণী পাখী, ৪২৮ বিং উভচৰ প্ৰাণী আৰু ৩৭৮ বিং সৰীসৃপ এই অঞ্চলত পোৱা যায়। পৃথিৱীৰ অন্য অঞ্চল-বৰ্ষাৰণ্যৰোপকণ্যদাৰ নি অঞ্চল আমাজন বৰ্ষাৰণ্যই পৃথিৱীৰ ২০ শতাংশ অক্সিজেন উৎপন্ন কৰে আৰু বগৰ পৰিচালনা কৰে। উই অঞ্চলত শোষণ কৰে। এনেদৰে আমাজন বৰ্ষাৰণ্যই পৃথিৱীৰ জীৱ-জন্তুৰ লগতে মানৱ জাতিৰ জীয়াই থকাৰ ওপৰত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আছে।

১৪ আগষ্ট, ২০১৯ৰ নিশা বিশ্বৰ বৃহৎ কোম্পানী সমূহে আমাজন মুকলি কৰাৰ সিদ্ধান্তে বক্তব্য মুকলি কৰে। ফলত ই দিছিল বনভূমি ভাৰপৰাও এই বনভূমি নিয়ন্ত্ৰণ পাৰিছিল। উই গৈছিল বনভূমি নিয়ন্ত্ৰণৰ বাহিৰলৈ যোৱাৰ পৰাও প্ৰাণিক সৰ্বকাৰে ৪৪ হেক্টৰ বনভূমিৰ লোকক জুই নুহুওৱাৰ অভিযানত নমাইছিল। তৰ পূৰ্বে ইতিমধ্যে সৰ্বকাৰে বনভূমি ৭০০ চৌকলত এই অভিযানত নিয়ন্ত্ৰণ কৰিছিল। ২খন চি-১৩০ হেলিকপ্টাৰ বিমানৰে এবাৰত ১২ হেক্টৰ চিটিক পানী ইটিগছি জুই নুহুওৱাৰ চেষ্টা কৰিছিল। ইতিমধ্যে জুইৰ প্ৰসত পৰিছিল পায় ৩০ মিলিওন একাৰ বনভূমি জুৰি চাৰকাৰ হৈছিল গছগছনিৰ লগতে হেঙাৰ হেঙাৰ জীৱ প্ৰজাতি। বৃহত্তৰ এই আমাজন বৰ্ষাৰণ্যই শুধি যায় পৃথিৱীৰ ওপৰত হোৱা কাৰ্বন-ডাই অক্সাইডৰ লগতে বিভিন্ন প্ৰাণী হত হৈছে। বিশ্ব হাওঁফাওঁ

সৰ্বকাৰ এই বৰ্ষাৰণ্য দুৰ্গোপ কৰলত প্ৰাণী উদ্ভেদ প্ৰকাশ কৰে। পৃথিৱীৰ সৰ্বোচ্চ বৰ্ষাৰণ্য সৰ্বকাৰ ইয়াতলাপনি বনভূমি প্ৰাণীৰো মেৰুৱে আমাজন দুৰ্গোপক বিশ্ব সংগঠন দুৰ্গি অভিযানত কৰে। আমাজন বৃহৎ নিৰ্মিত কৰাত সৰ্বকাৰ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰা নাছিল। ইতিমধ্যে সৰ্বকাৰে বিশ্ব বৃহৎ কোম্পানী সমূহে আমাজন মুকলি কৰি স্থাপন কৰি বিচৰিছিল বিভিন্ন বনভূমি প্ৰাণী উদ্ভেদ আদি। এই কোম্পানী সমূহক সুবিধা প্ৰদানৰ বাবে প্ৰাণীৰ সৰ্বকাৰে বৃহৎ নিৰ্মিত কৰাত বিলাস খৰচিছিল। একে সময়ত ইয়াত পৰিছিল বনভূমিৰ প্ৰাণী। বনভূমিৰ বনভূমিৰ ফলত আমাজনৰ ২.৫৩০ বৰ্গ কিঃ মিঃ জুৰি চাৰকাৰ হৈছিল। বনভূমিৰ চৰকাৰে জুই বনভূমিৰ লগতে নিয়ন্ত্ৰণ কৰে। ইয়াত গৈছিল মানৱ প্ৰাণীৰ নি-৪৮৯-৮০০ বৰ্গ কিঃ মিঃ বনভূমিৰ লগতে কৰা। ইয়াত গৈছিল বিশ্ব বৃহৎ কোম্পানী সমূহৰ সুবিধাৰ্থে বনভূমি চৰকাৰে বনভূমিৰ ইতিমধ্যে জুই নুহুওৱাৰ অভিযানত বনভূমি কৰিছিল।

মানৱৰ নিৰ্মিত পৰ্য্যটন হৈছে একে দৰে অঞ্চল। ইয়াত প্ৰাণীৰ ফলত বিভিন্ন জীৱ জন্তুৰ লগতে সৰীসৃপ খিত হৈছে। জুৰি জুই হৈছিল লগতে নিৰ্মিত হৈছিল বিভিন্ন সৰ্বকাৰ চিকিৎসাৰ লগতে প্ৰজাতিৰ জীৱ-জন্তু, চৰাই-চৰাই, সৰীসৃপ প্ৰাণীৰো চিটিক বনভূমিৰ চিটিক বনভূমিৰ লগতে নিয়ন্ত্ৰণ হৈ পৰিছিল। পৃথিৱীৰ বৃহৎ পৰ্য্যটনৰ লগতে মানৱ জাতিৰ লগতে পৃথিৱীৰ জন্তুৰ লগতে অনুপস্থিত হৈ পৰিছে। বিভিন্ন জীৱ জন্তু ইতিয়া হাবিৰ লগে মানৱৰ লগতে জুৰি আছে। ইয়াত কেবল মানৱ জাতিৰ লগতে মানৱ জাতিৰ লগতে জুৰি আছে। ইয়াত পৃথিৱীৰ প্ৰাণীৰ উদ্ভেদ বৃদ্ধিৰ লগতে বিভিন্ন সমস্যা হৈছে।

সামাজিক মাধ্যম আৰু আমি

চিন্ময় পাঠক
চতুৰ্থ তৃতীয়া সংস্কৰণ

বৰ্তমান সময়ত আমাৰ দৈনন্দিন জীৱন এক অপরিহার্য অংশ হৈ পৰিছে সামাজিক মাধ্যম আৰু এই সামাজিক মাধ্যমবোৰৰ ওপৰত ইমান নিৰ্ভৰ হৈ পৰে যে আমি ইহঁতৰ অবিহনে তলপ সমগ্ৰো কটাব নোৱাৰা হোৱা হৈছে। বৰ্ত্তমানত, অহীত-বৰ্ত্তিত, চিৰোত্তৰণত সকলো সময়তে আমাৰ মনটো হৈছে এই সামাজিক মাধ্যমবোৰত অৱলম্বিত।

এই সামাজিক মাধ্যমবোৰ (পিছত থকা) AI আৰু Algorithmৰেৰে ইমান শক্তিশালী যে ইহঁতে আমাৰ মনোবল বন্ধি ৰাখে। প্ৰতিটো সামাজিক মাধ্যমেই AI আৰু Intelligence লৈয়ে আমাক এনেকুৱা এখন Virtual পৃথিৱীলৈ লৈ যায় য'লৈ যে আমি কেইটামান Virtual likes, ফলোৱাৰা Virtual Friends বা Followers বা কিছু অহুয়া আনন্দ বিচৰি তাৰ ক্ষিত্ৰত এতিয়া সোমাই থাকোঁতে Social Mediaৰ বহিৰত যে এখন অচল পৃথিৱী আছে সেৱিকথা পাহৰি যোৱা।

সেই বুলিয়েই আমি সামাজিক মাধ্যমেৰে বৰ বেয়া

দিশে বহে অকল আত্মনিয়মি দিলে আমাৰ ভুল হ'ব যিটো প্ৰতিটো বক্তব্যে ভাল-মেনা দুয়োটা সোমাই থাকে, ত্ৰিকটকেনে সামাজিক মাধ্যমবোৰে বহুত ভাল ওপৰ ভাল সুবিধা আছে কিন্তু, অচি অধিকাংশই এই সামাজিক মাধ্যমবোৰক কেৱল Time Pass কৰিবলৈ, সঁচা অৰ্থত ক'বলৈ দিলে আমি Time Wastage কৰাৰ মাধ্যম হিচাপেহে ব্যৱহাৰ কৰোঁ।

মনলৈ বক্তব্য ভাল আৰু যেনা দুয়োটা নিশেই থাকে ক'বাত হৈছে ক'বাত কচ, কিন্তু দলত সকলোত থাকে সেয়েহে আমি সকলো বক্তব্যে পৰা ভালখিনি ক'ব নোৱাৰোঁ। একেদৰে এই কথাৰ সামাজিক মাধ্যমবোৰৰ পাততো থাকে এই সামাজিক মাধ্যমবোৰৰ পৰা ভালখিনি শিকিব, ভালখিনি ব্যৱহাৰ কৰিব বা তৰ ভাল সুবিধাখিনি লাভ কৰিলে আমি সেয়া কৰিব লাগে। তথাপি Time Pass বা Time Wastage মাধ্যম হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰি আমি ইয়াক কিনা ভাল শিকিব, কিনা ভাল জনাব বা অন্য কিবা ভাল দিশৰ মাধ্যম হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা উচিত। ●

গীতা বাইদেউ তুমি অনন্যা

“প্ৰতিটো পুৰা মই স্ৰেণীত পৰা সাব পৰা ৰে জেই
হাঁহিলে মুগপন তিহল কনি। নতুন কি সোৱে মেহিগা থিগেৰ
নতুন নতুন সুযোগ কতিগাই আনিছে সেইবোৰন মই আনৰি
জনাৰ খোজলী সন্ধ্যাপূৰ্বকৃতজ্ঞভাৰ। মোৰ পতিসৌকাম আৰু
তপিব ৰে জেই নিৰ্মলচিহ্নে। সৰু বৰ পতিটো কাম এনাটি মই
মোৰ চকুল আচুত ৰাণিব খোজো জীৱনৰ চৰম ভূষণ।
প্ৰতিগৰলী নহী আৰু পুৰুষত মই লগ পাৰ খোজো উঠত
ইহঁতাক পোমেৰে গোটেই নিটো ধৰি মই হৈ বখিৰ খোজলী
ভল, মৰিহ ৭ অক শিল্পাচনী।”

— এং হুংগা নাগিকাল টোমাহ ভেবাবৰ এটি গুৰীৰ
অৰ্থবহ উক্তি। এই উক্তিটোৰ নিচিনা আনি মহাবিদ্যালয়ত
ৰতিপুৰা পৰাৰ্পণ কৰিহেই কোণা পাও গীতাৰাইৰ হাঁহিলে তিহল
চুংখনি। তেওঁ পতিসৌ নিমাই নিৰ্মলচিহ্নে। নয়মেৰে প্ৰতিগৰকী
শিক্ষক-কৰ্মচাৰী, হুং-আইক তালপতি ওং হুংক

৩১ ১২ ২০২২ ইংলজাঁ তৰিখে প্ৰাঙ্গ চক্ৰিশ বছৰ
কাল বি.এইচ.বি মহাবিদ্যালয়ত এলপ্ৰভাৰে হাঁহিমুখৰে
আনুষ্ঠানিক কৰ্মজীৱনৰ সমৰ্থি মাৰে আমাৰ সকলোৰে অতি
মৰমণ গীতা বাইদেউ হুং-আইক তালপত চক্ৰিশ বছৰে

কেমেৰৈ মৰম-মেমোহেৰে পালনা কৰিছিল সেই সামাজিক
মহামেব তৰি তে প্ৰকাশ কৰিছে

জগদীশ বৰ্মন (১৯৯১ ৯২ চনৰ তুৰ্ন লিভাৰ
সম্পাদক) দেৱে লিখিছে “গীতাৰ লগত পাঁচ বছৰ অতি
অন্তৰিক্তভাৱে গণ কৰিহেই ১৭-২৪ একোৱেই নাছিল। আমাক
বহু মৰম কৰিছিল।”

কল্যাণে ত্ৰিদাস (১৯৯২ ৯৩ চনৰ সাধাৰণ সম্পাদক)
দেৱে লিখিছে “গীতা বাইদেউ মানে মহাবিদ্যালয়লৈ লবলৈ
মনা নোহোৱা হ'ল। অচপতে গৈছিল। বাইদেউ মৰমেৰে নি
অব্যক্ষণ কেঠালিও মোক বৰহুইছিল।”

বিশ্বজিৎ তালুকদাৰ (১৯৯৭ ১৫ চনৰ হুং) দেৱে
‘কোৱা’ লি.এইচ.বি মহাবিদ্যালয়ৰ গীতা বাইদেউ লি.এইচ.বি
অককতবলিষ্ট কৰ্মচাৰী আছিল। গীতা বাইদেউ অৱসৰী দিনলৈ
আক সুপৰ হুংক। দুপহুলা হাঁহিলে আচুত নি.এইচ.বি অক
অতিবহিত কবল তেই কামনাৰে।”

জিহ্ম পাটল (২০০০ ২০০৫ চনৰ হুং) দেৱে
লিখিছে “গীতা বাইদেউক আমি পাইছিলো ছাণ-হুংসিতল
অচপত সুস্পৰ্ক আছিল তেখেতৰ।”

ইংৰাজী ভাষাৰ উপৰিও টুটুমী ভাষা, গীতাংগ ভাষা, পুৰাণ
শ্ৰেণী কথিত। হিমাংগন, তালুতদান, তুয়জী মেই, বিজয় শাস,
কুনা চৌধুৰী, কুলিচা বাস, জিহাজৰ লুমৰ চৌধুৰী, দুজিৰ পাঠক,
চুলতনা নলিৰা বহমান, চিগায় পাঠক, ইবজিৎ তালুকদাৰ, কপ্প
শৈশা, কুৰুচ দাস, পৰমা বৈশা, প্ৰণব দাস, গদাধৰ কণ্ঠিত,
একান্ত কুমাৰ দাস, পৰ্ণী চৌধুৰী, প্ৰিয়কুমাৰ আদি নন্দন
ইয়া ছাত্ৰাংগে গীতা বহি সন্দৰ্ভিত অতি সুন্দৰ সুন্দৰ মন্তব্য প্ৰদান
কৰিছে।

সৈচকিয় সভাৰ পৰা গীতা বহি এগৰাকী আদৰ্শ
নৰী। তেওঁৰ গীতনী ছোৱালী, ডাঙা শিক্ষণে শিক্ষিত কৰি
এলেকাৰ সুনন্দৰ সন্দৰ ঘৰলৈ উলিয়াই দিছে আৰু চাৰিজন
জীৱনিক নিজৰ পুত্ৰৰ মৰমেৰে আঁকোৱালি ৰখিছে। সৰ্মী
সন্তান-ঘৰ সুনন্দৰক পৰিচালনা কৰি ২২২২.৩৩ মণ্ড বিদ্যা ৩৩
উপস্থিত ছোৱালী গীতা বহিৰ মুখত আমি কেতিয়াও ঘাং দেখা
নছিলো।

২০১৬ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত
জাৰুৰ তালু তালুকদাৰ নেতৃত্বত এটি নতুন টাৰ্ণিং শিবিৰ
আয়োজন কৰা হৈছিল। শিবিৰৰ আয়োজনৰ শক্তি পৰিহিত
মোৰ ওপৰত। মোৰ সন্মতি লিখিত সহায় কৰিছিল তেওঁলোক
তালুকদাৰ আৰু গোৱিন্দলাল দাস। গীতা বাৰে মোক
পৰিচালনা—কমিটা মোৰ গীতকেইটা দেখুৱাব পাৰিম নে? এই
কথা কৈয়ে দুই মাহৰ কেইটা পোতী চাই থকা ডাঙৰ

তালুকদাৰৰ ওচৰলৈ গীতা বহিৰ লৈ গৈলো। জাৰুৰ গীতা
বহিৰ পোতৰ পোৰ দাঁতসমূহ ওঠাৰে গাঢ়িত বহি কালৈ গীতা
বাৰে প্ৰথমতে আপত্তি কৰিছিল যদিও কিছু মন্তব্য হ'ল। তাৰ
পিছত লগে লগে গীতকেইটা লগোৱাৰ কথা কোৱা হ'ল যদিও
কলগিলো। সাংগঠনিক অসুবিধা কৈয়ে কলৈও অতি গাঢ় গীতা
বহিৰে হঠাৎ কলৈও গ'ল। দুই মাহৰ বহিৰে গীতাৰ গীত
লগোৱাৰ পৰাও লিখিত আছিল। গীতা বহিৰেই মহাবিদ্যালয়ৰ
লিখিত কৰ্মসমূহ আৰু অধ্যক্ষ সন্মতিকৈ প্ৰিয়পাত্ৰী আছিল
বিনয় সভাত অধ্যক্ষ ডাঙৰ গীতকেইটা দাঙি দিছিল — “গীতা
বহিৰেই মোৰ গীতৰ মাৰ মিলিবা লাগে। মোৰ হেৰুৱাব পিছত
কেন বি,এছ.বি মহাবিদ্যালয়ত পুনৰ মাক পাইছোঁ।”

তা' অমিৰা মহন্ত বহিৰেই কোৱাছিল — “অমি বহুত
কথা গীতাৰ পৰা শিকিছিলো।” সন্ত ডাঙৰ তালুকদাৰ আৰু
ডাঙৰ গীতাৰ দাস, সন্ত ডাঙৰ তালুকদাৰ, গীতাৰ গীতা, ডাঙৰ
মোফাজ্জল ছোৱালী ছায়ে গীতা বহিৰ নিয়ম অনুষ্ঠিত। আমাৰ
অমিৰিক ছাত্ৰাংগে কথা একোৱেই কোৱাছিল।

বি.এছ.বি মহাবিদ্যালয়ৰ অতিভাৱক সন্ত গীতা
বহিৰেই সৈচা অৰ্থত এগৰাকী কলগা নৰী। সন্ত গীতাৰ ওঠা
ইহি আৰু হুন্দৰ প্ৰেমোৰ লগ পৰালৈ বিচাৰ গীতা বহিৰেই
সদায় লুপত থাকে। তাৰেই একান্ত কমনৰে ভগৱানৰ ওচৰত
পাৰ্থনা কৰাইছোঁ ●

— ড° নমিতা দাস গুৰু

“মিষ্টক অমিৰিক হ'বৰ বাবে অমিত অমিত মিষ্ট পাকিও লাগে।”

— মৰ্ত্তী গৌৰী

ই কিতাপ (E-Book) আৰু গ্ৰন্থাগাৰ সমূহত

ইয়াৰ প্ৰভাৱ : এটি আলোচনা

বিজ্ঞান শালৈ

সহকাৰী গ্ৰন্থাগাৰিক, বি.এইচ.সি. মহাবিদ্যালয়

আনুষ্ঠানিক :

গ্ৰন্থাগাৰ হৈছে বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে সঁচি বপা। এটা কিতাপৰ ভঁৰাল আৰু এটা কিতাপ বা এখন সমাজৰ বিভিন্ন দিশ সন্নিবিষ্ট। এতিয়াৰ মূল্যবোধৰ প্ৰতিফলিত। সেয়েহে গ্ৰন্থাগাৰ এটা অন্যতম হৈছে এখন সমাজৰ উপহাৰ বিয়া বিভিন্ন সমালোচনাৰ প্ৰকাশ। সেয়েহে এই গ্ৰন্থাগাৰসমূহক এটা অনুষ্ঠান, এখন সমাজৰ হৰণপ্ৰদৰ্শন বুলি কোৱা হয়।

বৰ্তমান সময়ত প্ৰযুক্তি বিপ্লৱই আমাৰ সমাজক নতুনো দিশৰ পৰা প্ৰাঙ্গণৰ পাত্ৰ এটা বপা সৰ্বত্ৰে আলোচিত হৈছে যে এই ওপৰ আৰু প্ৰযুক্তি বিপ্লৱই কিতাপক এ অদ্বিতীয় প্ৰাঙ্গণ কৰিছে। যাৰ কাৰণে অটাইয়ে সমাজৰ বৈজ্ঞানিক মনোৰম এটা চিত্ৰণ দিয়া হৈছে যে এই ই-কিতাপ সমূহে নিশ্চয় এদিন ব্যক্তিগতকৈ সমাজ এখন সুস্থি কৰিব। কিন্তু ই জনো মন্তব্য? এই বিষয়ে দুই ধৰণৰ আলোচনা কৰা যাক।

১৯০০ শতিকাৰ মাজভাগত গুটেনবাৰ্গৰ ছপাশাল ভাৰতীয় বিজ্ঞান ব্যৱস্থাৰ প্ৰকাশ দিলে। ইয়াৰ ভাৰতীয় কিতাপ প্ৰকাশন এক বিপ্লৱী প্ৰক্ৰিয়া আছিল। সেয়ে এক পৰিৱৰ্তন আহিল যি পাহলৈ বিশ্বব্যাপী এক প্ৰভাৱপূৰ্ণ প্ৰচাৰ কৰিছিল। ইয়াৰ পাছত অছিল ইণ্টাৰনেটৰ যুগ। প্ৰায় ৯০ শতিকাৰ পৰাই ইণ্টাৰনেটে সমগ্ৰ বিশ্বতে ছপা মাধ্যমৰ ব্যৱহাৰ হোৱাৰ প্ৰতি প্ৰতিভা আৰম্ভ কৰিছিল। অৱশ্যে ই-কিতাপ অথবা বাতৰি কাৰণত সমূহৰ প্ৰভাৱিতা কেৱল ইণ্টাৰনেটৰ প্ৰতি অৱশ্যে প্ৰতিভাৰেই অৱশ্যে আছে। তেন্তে নহয়, প্ৰাচুৰ্য চহিদা অনুসৰি বজাৰত মুক্তি কৰি দিয়া বিভিন্ন সংস্থাই যেনে ই-কিতাপ, বিজ্ঞান, প্ৰকৃতি, শ্ৰীতি ফোন আদিত এই সমাজসমূহক এটা মহা প্ৰদান কৰিছে।

ই-সমাজসমূহক এক সুবিধা আৰু দুবিধা দিছে। আনহাতে সুবিধাসমূহ হৈছে এই সমাজসমূহক সমাজত ইয়াক এক নিৰ্দিষ্ট তাহিলত সংগ্ৰহ কৰাৰ প্ৰয়োজনীয়তা কহি পৰে, সেয়েহে ই এক ব্যৱহাৰত তথা ব্যৱহাৰৰ অন্তিমত পৰিণত হয়। গুণগত মানদণ্ডৰ ক্ষেত্ৰত এই সমাজসমূহে সন্দেহৰ বৃত্তি পাইছে পূৰ্বতে

হিসাবলৈ ব্যৱহাৰৰ বাবে সাহিত্য সঁচা কৰিছিল। এই নিশ্চয়, এতিয়া ইণ্টাৰনেটক পুনৰ আৰম্ভ কৰিছে এই সমাজ সমূহৰ প্ৰেৰণাৰ ফলত।

তদুপৰি, ভাষা-ভাষাৰ বাবে ই এক প্ৰভাৱপূৰ্ণ হৈছে। এতিয়া বিচাৰা যাক যে ই-কিতাপৰ আলোচনী সমূহৰ মানদণ্ড কিমান উচ্চ থাকিব এই ছপা মাধ্যম সমাজ সমূহতকৈ। গতিকে সকলো প্ৰকাৰৰ বজাৰ এটা ভাল অৱস্থা হোৱা নিশ্চয় পৰিণত। আমি ক'ব লাগিব যে ই-কিতাপ সমূহে আমাৰ সাহিত্যৰ উন্নতি চহিদা কৰিছে আৰু পঢ়ুৱৈৰ সংখ্যা বঢ়াইছে। কিন্তু ই-কিতাপ মাধ্যমৰ প্ৰভাৱত এটা প্ৰকাৰৰ প্ৰভাৱেই নিশ্চয়।

সামগ্ৰিক :

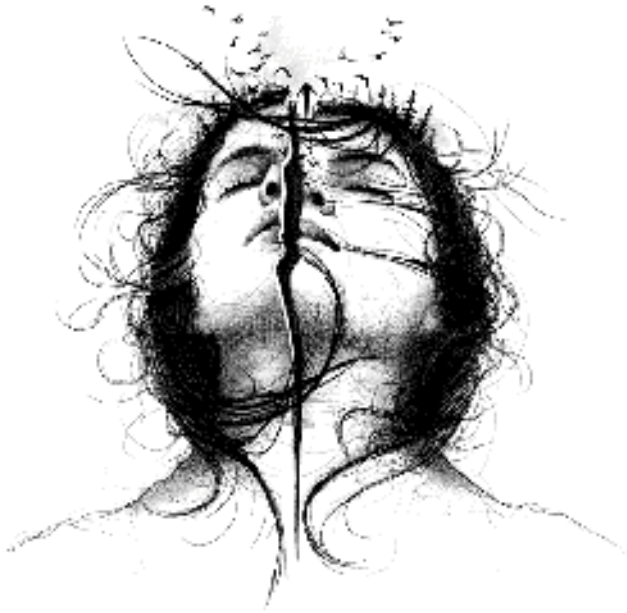
তথা সন্দেহিত কৰাৰ বাবে ই-কিতাপৰ সাহিত্যৰ খণ্ডিত পৰে কিন্তু সুস্থিৰ বচনাৰ ক্ষেত্ৰত ই-ই-শক্তিমানী হৈ থাকিব, চিন্তা। কহিছে গুণৰ বাবে কিতাপৰ প্ৰয়োজনীয়তা থাকিব। বোলক এটা আশ্চৰ্য, এটা নতুন কিতাপ এটা সেৱাৰ বাবে ই-পা হৈছে খণ্ডিত। কিতাপ এখন হাতত লৈ পঢ়া, ব্যক্তিগতকৈ তদন্ত লৈ ফলাৰ সন্দেহত ই-কিতাপত থোৱা নাহক। ই-পা হৈছে ভবিষ্যত সময় সুস্থিত।

উক্ত কথা কেইশব্দৰ বাবে এইটো প্ৰতিপন্ন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিম। যে প্ৰযুক্তিৰ প্ৰচাৰৰ মানদণ্ডৰ প্ৰতিভাৰেই উল্লেখ পৰিছে। ই-কিতাপ বা আলোচনী সমূহে এই ছপা ই-সমূহক কতিবিশ্ব শোভাৰ পৰিণত। প্ৰভাৱে প্ৰয়াস কৰিব। সদৌ শেৱত ই-পা মাধ্যমৰ উন্নতিৰ জৰ্জৰিত কামনা কৰি ই-কিতাপ সমূহৰ সমাজ যোগাৰাৰ বাবে কতিবিশ্ব কামনা বিসৰ্জিত। ছপাৰ অৱস্থাত এটা গ্ৰন্থাগাৰ দিশকটীয়া হৈছে। ই-কিতাপ বা আলোচনীৰ এটা গ্ৰন্থাগাৰত সন্দেহ উন্নতি কৰাৰ বাবে যুৱই প্ৰয়োজন। যুৱ পৰিৱৰ্তনৰ লগত সকলো মাধ্যমেৰে প্ৰয়োজন। নহলে এটা গ্ৰন্থাগাৰ সদায় ই-পাৰ প্ৰভাৱ দিচ পৰি পৰি। ●

ধুমুহা

হুদাংগী দাস

শ্রীচক্ৰ তৃতীয় সাপ্তাহিক

ফাঙ্কন পাছোনা। গছবোলে চৌ ভুলি উদ্ভূত হৈ
হ'লি জন্মি পৰি মগ্ধক আনৰিছে। হুলিকলংবত হ'ল তাকে
এমিৰ স্কুথুৰি ছালি বৰিছে। তহি বিবজি বেধ কৰি ভিতৰট
সেই হৈছে

টংটংটং কৈ আবেলিৰ বেজৰ দণ্ডৰ শব্দই তটক
আমনি কৰে। এই শব্দবোৰৰ প্ৰতিটো তৰংগত তহি বিচাৰি
পায়। জীৱনৰ দুখৰ শলিতাব চিহ্ন অগম্যত পোহৰ।

১৯৯০ইং চনৰ মৰ্চ মাহৰ আবেলি সময়টো
ভুলকৈ মনস্তন্যই। তহি সিহফালৰ বাল্যপ্ৰাপ্ত বহি মৌপনৰ
কং বোৰ আতিথিৰ মানি বেহুত কৰি আছে। তহি সঁচাকৈ
মৌপনত বহ কৰে, হিয়া উজৰি ভাল পায়। এয়া সিহঁতৰ
লনকিৰ বহুত্বৰ দৰ্শ। সে সিহঁতে কেতিয়াও ইজনে সিজনৰ
সুখে দুখে সকলো সময়তে একেলগে থাকিব। এমিহঁতৰ
একমাত্ৰ ভাইটি ১৯৮৮ ইং চনত হ'লত বন্দুক লৈ তহি
মাত্ৰক বেধ কৰিবলৈ গৈ সংগঠিত হোৱাৰ মান কৰিছিল।
সেই সি গ'ল অ জিটলৈকে উভতি নছিল। তেতিয়া বেধৰ
তহি ম'কৰ লগত বহু কষ্ট কৰি জীৱন নিৰ্বাহ কৰিছে।
নেউৰাক সুখে প্ৰাৰোণ্য বেমাৰত পৰি অকালতে মৃত্যুবৰণ

কৰিছে। তহি পঢ়া-শুনা, কাম-কাজ সকলোতে পটুই
আছিল। গুণব মনুছে তহিৰ মননতে কঁৰবী বুলি মাতিছিল।
সঁচাই তহি দেগাই গুনাই বজৰ্জবলী আছিল। মাক লাহে
লাহে বুঢ়ী হৈ আছিল, তহি ভৰ যৌৱনত ভৰি দিলে। এইখিনি
সময় তহি বহুত প্ৰতিষ্ঠিত টব মাৰ্জদি পাব কৰিছিল।
মনুছে তহিক বেধ বুলিলে চাবলৈ আনত কৰিছিল। তথাপি
তহি ভগৱন্তক সৰ্ব্বকৈ কৰি মৌপনলৈ তদাৰেবে বট চাই
আছিল। মৌপন এতিয়া সঁচা স্তবৰ্জ। তহি সদায় ভগৱন্তক
প্ৰাৰ্থনা কৰে যাতে মৌপন কুলে থাকে। তহি গৌৰৱ কৰে
মাকক কহি ভাইটিৰ অপোননেৰ মৌপনৰ জৰিয়তে
প্ৰতিফলিত হৈছে। মৌপনে সঁচাকৈ তহি মাতৃক সেৱা
কৰিছে। সি মাৰ্জ মাৰ্জ তহিৰ বৰ বৰে। তহিৰ খুতিব
ভাল লাগে। আকাশখন তহি চুটি পায়। ভগৱন্ত মৌপনৰ
দৰত মৌপন উলিফোন কৰে। তহিৰ খা-পৰে সেধে
বিহুত গৈ এইবাল সি মাকক কহি যাতে এমিৰ ভাল জীৱন
সংগীত কৰি দিয়াত বৰ চিহ্নিত। তহি বিহুত আশাৰে বটি
চাই থাকে। বিহু আছিল চৰিত্ৰমাণে হৃদয়ৰ পৰিৱেশ
তহি অপোনাল মুখত আকৰেবে বটি চাই থাকে। এইবাল
ভাইটক নহয় তহিৰ জীৱন সংগীত। ওচৰে নৰিকল
জোপাত কাটবী জনী বৰকৈ চিহ্নিত। তহিৰ মনটো বৰ
বোৰ পাগিল। বৰংগত বহি তহি অপোনাল দলিগাত বুঢ়ী
বঢ়িছে। এনেতে জুপি তৰহি হৈছেই-ফেপাই আহি মনত
বৰিয়েতি বুলি মাতিছে। হুকুঁকৈ কান্দি কান্দি কালে আমাৰ
মৌপন এ আকন ই। এই মাত্ৰ বেচ লাহিন পৰ হ'লতে
বেচৰকৈ হুন্দিয়েছি থৈ গ'ল।

এমি থিৰেবে থাকিল নে ব দিলে। তহি দিলে নিলি
হেৰুলাই পেলালে। তহি অনুভৱ কৰিলে এয়া কিজন ধুমুহা
তহি মূৰত ওপৰেৰে পৰ হৈ গ'ল। ●

এটা বহস্যময় ঘৰ

প্ৰিয়ংকা বৰ্মান
উচ্চতম মাধ্যমিক বিত্তীয় বৰ্ষ

এখন দাঁৱত দুজন ল'ৰা আছিল। সিহঁতৰ নাম আছিল 'লি'কি আৰু বহু'। দুয়োটা একেবাৰে নালে গালে লগা বন্ধু। সিহঁত দুয়োটা অলপ উৎপৰিত হৈ আভাৱন আছিল। সিহঁতে পঢ়া কৰাখন সিহঁতৰ গাঁওখনৰ পৰা অলপ দূৰত আছিল। সিহঁতে যিটো ৰাজ্যৰে অহা-নোৱাৰ কৰিছিল সেই ৰাজ্যটোত সেই গাঁও-মাচাৰ অহা-যোৱা কৰা নাছিল, ঘৰ লুপোৱা বোহি নাছিল। সিহঁত দুয়োটা এলেকাথে চাইবহুতলত স্কুলটো যায়। সিহঁতে স্কুলটো অহা যোৱা কৰোঁতে প্ৰায়ে বাস্তব কথাত এটা ঘৰ দেখি থাকে। খৰাটো বহুত ডাঙৰ আৰু খৰাটোৰ চাৰিওফালে গছ-গছনিৰে ভৰা জংগল আছিল। দৰৱাজা বহুত পুৰণি আছিল। দৰৱাজাৰ কিছুমান কাঠ খহি গৈছিল আৰু চিৰিকিৰ কাঁচালৰ ভাঙা আছিল আৰু খৰাটোৰ দেৱাৰে পৰা পচন গৈ আছিল, সেই খৰাটোৰ ওচৰে-পাঁজৰে তান কোমো খৰ নাছিল। সেই খৰাটোত কোনো মানুহ যোৱা নাছিল। বহুত কয় সেই খৰাটোত কোনো কোনো প্ৰেত আভাৱ

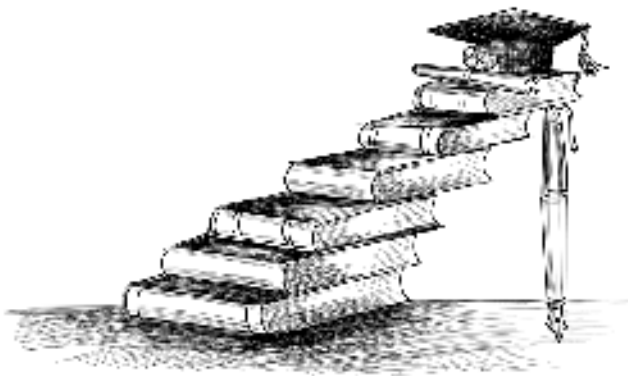
ছায়া আছে। এদিন কুশল পৰা আহি থাকোঁতে বিকিয়ে বাছুক সেই খৰাটোত যোৱাৰ কথা কৈ বাছুৰে ল'লে। 'মহি নহি তাত মৰা লোকবি, সবলোৱে কয় তাত কোনো ভুত আছে বিয়ে।' এজন বয় আৰু কেতিয়াও খুঁৱি আহিব নোৱাৰে, মই ভাবি নাযাব। গাঁৱে তামাক কুতে মৰি পেলাবে। বাছুৰ কথা শুনি বিকিয়ে কোৱেবে ইহি হাঁহিকালে। তাৰে তই ইমান ভয়ানক বুলি ভবা নাছিল। এই সকলোৰে মিছা, মানুহে এনেই 'ক' থাকে মই ইহি কালক দিখা কৰোঁ। তাৰ পিছত বিকিয়ে বহুত কোৱা কৰাৰ পিছত বাছুৰে থাকিলে মন্তি হ'ল। বিকিয়ে ক'লে এই দৰৱাজা ইমান ডাঙৰ ভিতৰত ছাপে দেখিবলৈ বহুত ধুনীয়া হ'ব, সেই এৰাৰ 'গে চাবলৈ বহুত ইচ্ছা।' সিহঁতে আলোচনা কৰিলে নিশ্চয় গাঁৱে কোৱেবাই দেখিবলৈ বহুত বহুত গাঁৱত দেখি ভাল হ'ব। কথা মতেই কাম, নতি সকলো খৰাৰ মানুহ খহি হৈ গৈ পনি যোৱাৰ পিছত সিহঁত দুয়ো 'ওলক, ৰাতি

তেতিয়া ১১ মান ব'জি সিহঁতে টে টে সেই ঘৰটো গালে।
৮ দিঘৰলৈকে আন্ধাৰ আছিল। শুচপে-পাত্ৰৰে এওঁক পোহৰ
নাছিল। ফিৰফিৰলৈ বহুতাই বুলি আছিল। চ'বিত্তহালক
পৰিয়ালটোৱেই সেন বৰ ভয় লগা বাহুৱে বিলিক ক'লি উঠি
দিকি লক্ষ্য নোহে, ব'জ দুই মাপ্তি মোৰ বৰ ভয় লাগিছে। তেওঁ
কথা শুনি নিকিয়ে ক'লে আহিছে যেতিয়া হয়। ব'জ আৰু
ছৰিমাৰ এ এইবুলি কৈ বিকিয়ে আশ্বাসিবলৈ বলিলে, বহুৱেও
তৰ পিছে পিছে ভয় ভয়লৈ গ'ল। সিহঁত দুয়ো দুটা হাতত টে
লাইট লৈ গৈছিল। সিহঁতে দৰ্জাৰ ওচৰ গ'লে গৈ দৰ্জাখন
খুলিলে, হঠাৎ এওঁক পদূলি বহুত ভোৰলৈ বাহিৰলৈ উঠি গ'ল।
বহুৱে ভয়তে বিকিয়ে সেনত জাপ মাতি উঠিল বিকিয়ে ক'লে
'ই ভয়তুৰ সেন' বহুৱিলে উঠি গৈছে তাত ইমান ভয়
হ'বলগীয়া কি হ'ল? নম্মা ক'বলৈও ভাঙিবি কে কি? তেওঁ
পিছত গৈছে ভিতৰলৈ গ'ল। সিহঁতে তেওঁৰ গগৈ গগৈ ভিতৰলৈ
লহিচাবলৈ ফুৰি উঠিল। বিকিয়ে ক'লে বহু! ইয়াত কাৰোকেই
আছে। দেখিছা বহু মই তোক লেছিলে তেওঁৰ ভিতৰলৈ
বুনিয়া হ'ল বুলি, ইমান বুনি! মইতো ইয়াত স'ব আছিম,
ব'জ ভিতৰলৈ কমলোপ চ'ৰী তেতিয়া পায় ১২ ম'ন বহিলা।
বহিৰত কুকুৰবোৰে ভুলিৰ বৰত বহুৱে বৰ ভয় লাগিল। হঠাৎ
বাহিৰলৈ নৰ্জাখন জোৰালৈ বহু হেঁচা বিকিয়ে ক'লে বতাহত
বহু হ'ল হ'লে তেওঁ পিছত দুয়োটিহে আগবাঢ়ি গৈ থাকিল।
সিহঁতে এটা এটাকৈ কম চাই গৈ আছিল পায় ১২-৩০ ম'ন
লজি গ'ল জোলাৰ এটা কমৰ পৰা শব্দ এটা আছিল। সেন
জোলাৰই জোলা পিদি খোজ ল'টি আছে। তৰ পিছত সিহঁতে
লাহে লাহে সেই কমলৈ গৈ আগবাঢ়ি গৈ থাকিল। হঠাৎ ওচৰলৈ
কমলৈ পৰা ভোৰলৈ শব্দ এটা হ'ল বাহুৱে পিছতলৈ ফুৰি
চাই দেখে বিকি ভয়লগত নাই সি বহুত ভয় খালে। সি বিলিক
মাতিবলৈ বহিলে। বিলিক বিসৰি নাপাই সি শব্দ অ'হি গ'ল
কমলৈ ভিতৰলৈ গ'ল লাহে লাহে থাকিলে বহিলে সি ভয়লৈ বিকি

কিজনী ইয়াতে আছে। ভিতৰলৈ টে ভাৰ চকু লগ লগত উঠিল
সি দেখিলে এওঁক ম'হ পিছৰ হৈ থিয় দি আছে। জ'ৰ মূৰটো
উঠিৰ ওপৰত নাই, তৰ হাতত লৈ আছে। সেই মানুহজন সি
দূৰলৈ পৰাই দেখিলে। সি ভয়তে একে লৈৰ নৰ্জাৰ ওচৰলৈ গ'ল
দৰ্জাখন খুলিবলৈ বহুত চেষ্টা কৰিলে কিন্তু দৰ্জাখন নোখোলা
হ'ল। তাৰ পিছত বহুত চেষ্টা কৰাৰ পিছত দৰ্জাখন খোল খালে
দৰ্জাখন খুলি দেখে বিলি নৰ্জাৰ বাহিৰত সি এওঁক নলৈ বিকিয়ে
হাতত বৰি বিসৰি গ'ল জোৰালৈ বিকিয়ে বহিলে। সিহঁত
ঘৰলৈ পৰা বহুত দূৰত আছি পাচে আহি আহি আনো
হঠাৎ বিকি নোহোৱা হ'ল। এটা পিছত বহুৱে দেখি লৈনি ঘৰ
আহি গ'ল। তাত তেনেকৈ দেখি ঘৰ মানুহলোকৰ ভয় লাগিল
তাত সুৰিলৈ বৰিলে ইমান ব'জ ক'লে 'পেছিলি ক'ৰ পৰা
আহিচি সিহঁতে ক'ৰ মোৰাৰ হ'ল। বেকা ক'বিলে বৰিলে
এটা পিছত তাত হাত-ভৰি বুৰাই দি বিসৰি গ'ল। বহুত
তাত পিছত তৰ ভয়তে ফুৰি উঠি গ'ল। পিছলৈ পুৱা তাৰ দূৰ
দোৰ বুলি গ'ল পাই বিকিয়ে তাৰ খবৰ ল'বলৈ গ'ল তৰ পিছত
কথাটি শুনি বহুৱে আশ্বাস লৈছে গ'ল। সি গ'ল গ'লে যে
নিকিয়ে তাৰ লগত যোৱা নাছিল। তাৰ ব'জ গ'লো যেয়া হেঁচা
বাবে সি সেনকালে গুইছিল ইমান সময়ে বহুত লগত দিচা
আছিল সেইটো এটা তেওঁৰা বিসৰি সেই ঘৰলৈ পৰা আহিছিল,
বাহুৰ ক'বিলে। কিজনী সিহঁত ভয় যোৱা আগে চলা ক'ৰি
থাকোতে শুনিছিল। বহুৱে বিকিয়ে গোটেই খোলাটো বিৰি
ক'লে খোলাটো শুনি বিকিয়ে ভয়ত পৰ্পুৰ লাগিল তৰ পিছত
বহুৱে ঘৰ মানুহলৈ সন্মিলনৰ কথা বুলি ক'লে। তৰ পিছত
গুলা-পাত্ৰলৈ ওলাত বহু দৈক হ'ল। সিহঁতে আৰু সেই ঘৰলৈ
তেওঁৰ কথা কেতিয়াও ভুলোৱা নাছিল। সেই ব'জলৈকে ফুৰ
মোৰ ব'জ লিলে। জোলাৰ এটা ব'জতে অ'হা মোৰ ক'বিলে
বহিলে।●

শিক্ষা, শিক্ষক আৰু অভিভাবক

বৰ্ণালী পাঠক
চতুৰ্থ কুটীৰ বৰ্ষ

মলটী এটাখন দেখিছে— “নিবন্ধৰ হাতত
কিতাপ ভৰি থিয়, তেওঁলোকে যি হৈ উঠিব, সি হৈ যুগল।”

ব্যক্তি এজনক ব্যক্তিকৰ্মশীলভাৱে আত্মপিত কৰিবলৈ
তেওঁলৈ ক্ষেত্ৰ, ক্ষেত্ৰৰ আৰু ক্ষেত্ৰৰ ফলস্বৰূপেই পৰ্যাপ্ত
উপকৰণ সোণাল বৰটো বুৱাই প্ৰয়োজন আৰু ইয়াৰ ভিতৰেই
প্ৰত্যেকবিধ উপকৰণৰ প্ৰত্যেকটি ওপাতপেই হাত তেওঁলৈ
আহৰণ কৰিব পৰে তথা অন্তৰালতেই এওঁলৈ অভিভাবক
হিচাপে শিক্ষকৰ ভূমিকা স্বাভাৱিক গুৰুত্বপূৰ্ণৰূপে বিবেচিত
হৈ পৰে পৰা শিক্ষকৰ পৰেই এই মাত্ৰাটো পৃথিৱীখনে প্ৰেৰণা
প্ৰতিভা সঞ্চিত হৈছে। মানুহবোৰৰ যোগত হৈছে মিলাই
আগৰিছিলে বিশ্ব প্ৰত্যেকজন বিদ্যাভ্যাস, অধ্যয়ন, নৰ্মা, বন্ধনমী,
ননী অথবা দুৰ্বীৰা ব্যক্তিকেই এজন অভিভাবক, এজন শিক্ষকৰ
প্ৰয়োজন। এজন নৈতিক আৰু সচেতন অভিভাবক হৈছে
শিক্ষকজনৰ দায়িত্ব সেই পৰিণতিতহে পাবহে।

শিক্ষকৰ মন্ত সমগ্ৰ বিশ্ব প্ৰকৃতিৰ এক অংশ নহয়
শৃংখলৰ অংশ। প্ৰকৃতিৰ ৰাজত সি শৃংখল বিৰাজমান, সেই
শৃংখলত মানুহৰ দেহে কিতাপ মানলৈ আহে অমিৰ ঘৰকৈ বিৰতন।

অভিভাবক হিচাপে শিক্ষকজনৰ প্ৰথম আৰু প্ৰধান নীতি হৈ
পৰে এই বিবৰ্তনৰ সৈতে শিশুটোক পৰিচয় কৰাৰ দিগ। আৰু
ইয়াৰ জীৱনৰ এক অংশ হিচাপে গঢ়ি তোলা। ইয়াৰ পিছতেই
শিক্ষকজনৰ দ্বিতীয় অচম অস্ত্ৰ হৈছে উচিত শিক্ষণিক কৌশলত
নৈতিক নিশাৰ সৈতে পৰিচয় কৰাৰ। স্বাস্থ্য, নিয়মামুৰ্ত্তিতা,
সচেতনতা, মূল্যবোধ, সংস্কাৰ, নীতি, ব্যবহাৰ, শিষ্টাচাৰ, সাধুতা,
মনোযোগ, অনুসন্ধিৎসা, অন্যত্ব শ্ৰমপ্ৰসাদ ইত্যাদি অলংকৰ
‘সেই শিক্ষণিক পৰিচয় কলাৰ’ আৰু সমগ্ৰ সুযোগ অনুসৰি
একদ এক নকৈ শিশুটোৱে পঢ়া কৰিব পৰা কৈ অলংকৰণে
আত্মবিত্ত কৰিব পৰাটো শিক্ষকজনৰ দ্বিতীয় নীতি হৈছে।
সফলত বুলি কলে নিশ্চয় তল কোৱা নহব। ইয়াৰ লগতেই
সমস্ৰলভভাৱে কিতাপৰ শিল্পত শিশুটোক অভ্যস্ত কৰি তুলিব
গঢ়িব। “শিক্ষাই মানুহৰ মনত অজিত দুৰ কৰি বৈদিক দিগন্ত
মুকণি কৰে”— তেন্তে কথাখোৰ সাপেক্ষত কবি অভিভাবক
হিচাপে শিক্ষকজনৰ প্ৰত্যেকটি শিক্ষক শাৰীৰিক, মানসিক,
‘নৈতিক, বৈদিক ইত্যাদি সৰ্বভেদভাৱে সাজু কৰি তুলিব
গঢ়িব। তদুপৰি শিক্ষকজনক বৃত্তিমুখী নহৈ সমাজসুখী কৰিবলৈ
শিক্ষা প্ৰদান কৰাটো তাত্ত্বিক প্ৰত্যেকজন শিক্ষকৰ কাৰ্য
হৈছে উচিত।

অ আৰম্ভণি জেটাই পঢ়িলে তালত কলাৰ মূৰ্ত্তিতেই
এজন সফল ব্যক্তিৰ হৈছে। ইয়াত প্ৰথমখন একদৰাৰ হৈছে
পাঠ্য মাৰ্গৰ আঁতৰ অথবা দেউতাকৰ কাৰুণ্যৰ পৰা। যি কোনো
বিশিষ্ট লোকে নিৰ্চনা সেই ৰাজতৰৰ আঁতৰ প্ৰাৰম্ভ কৰি
আত্মকিত বৰি তেওঁলৈ হাতৰ প্ৰথমটো ৰাজ পোলাৰ আৰু
চিহ্ন সেই মূৰ্ত্তিত সেই গৃহপাঠক হৈ পৰে ব্যক্তিজনৰ মাক,
দেউতাক, শিক্ষক মহতা অৰ্থত এজন অভিভাবক।

মকৰ সংক্ৰান্তি আৰু ইয়াৰ পৰম্পৰা

জোনদ্বীপ পাঠক
স্বতন্ত্ৰ তৃতীয় সংস্কৰণ

অসমীয়াৰ হেঁচাহব উৎসৱ হ'ল মাঘ বিহু। পুহ মাহৰ শেষ দিনত আৰু মাঘ মাহৰ আৰম্ভণি অনুষ্ঠিত এই উৎসৱক নিজৰ ভেংগালী বুলি কোৱা হয়। ঠিক তেনেদৰে ইয়াক মকৰ সংক্ৰান্তি বুলিও কোৱা হয়। কাৰণ এই উৎসৱ উদযাপন হয় মকৰ সংক্ৰান্তিৰ দিন।

মকৰ সংক্ৰান্তিয়ে সমগ্ৰ ভাৰতৰ হিন্দু সম্প্ৰদায় মাজত বিশেষ স্থান অধিকাৰ কৰি আছে। অৰ্থাৎ এই দিনটোক হিন্দু সমাজে এটা পবিত্ৰ দিন হিচাপে গণ্য কৰি, ১২৫ ভাৰতীয় বিভিন্ন প্ৰদেশত বিভিন্ন ধাৰতিলৈ নিৰ্ধাৰণ কৰি ইয়াৰ পৰম্পৰা মতে তামিল পত্ৰ। মাঘ পিছৰ লগেই এনে সময়তে বিভিন্ন ধৰণে সেইদিনা উৎসৱ আয়োজন কৰে উল্লেখ মন্তব্যৰে।

অসমত সেইদিনা অনুষ্ঠিত উৎসৱক মাঘ বিহু নামেৰে জনে। ঠিক তেনেদৰে উল্লেখ প্ৰদেশত সেইদিনাৰ অনুষ্ঠিত উৎসৱক খিচিৰি নামেৰে জনায়। য'ত তেওঁলোকে গংগা, যমুনা, সব্বদ্বীপ নৈ সংগমস্থল 'হাগাণ' নামৰ এটা ইতিহাসময় মেল পাতেন। ইয়াৰ উপৰিও পশ্চিমবংগতো বহুটা সমাজে গংগা নৈৰ পাৰত মেলা পাতি তেওঁলোকৰ পৰম্পৰা ৰীতিনীতি মতে ইয়াক উদযাপন কৰে।

গুজৰাটত গুজৰাটীসকলে সেইদিনা আকাশত বিভিন্ন ধৰণৰ চিলা উল্লেখ দূৰ দৈৰ্ঘ্যত সন্মান বিবেশন কৰে। তেওঁলোকৰ মহিলা সকলে বিভিন্ন মিঠাই প্ৰস্তুত কৰে। বিশেষকৈ

ফিলিং বা ডু প্ৰস্তুত কৰি ৩৮৭-৮৮ৰীয়াক তপস্বী দিও, কাৰণ এনে কৰিলে সম্পৰ্কহাৰ মধুৰ হৈ থাকে বুলি বিশ্বাস কৰে। গুজৰাটী সকলৰ লগতে সেইদিনা কৰ্ণাটকৰ লোকসকলেও মিঠাই প্ৰস্তুত কৰি তেওঁলোকৰ পছতিৰে মকৰ-সংক্ৰান্তি পালন কৰে।

তামিলনাডুৰ তামিল সকলৰ লগেও মকৰ সংক্ৰান্তি এটা উল্লেখযোগ্য দিন। তেওঁলোকৰ কৃষি ক্ষেত্ৰৰ লগত জড়িত থকা লোকসকলৰ এক প্ৰিয় 'পুংকণা' উৎসৱ মকৰ-সংক্ৰান্তি দিনৰ উদযাপন হয়।

অন্ধ্ৰ প্ৰদেশত মকৰ সংক্ৰান্তি চলিছিল হাতে উদযাপন কৰা হয়। সিটো তেলেঙা সকলৰ বছৰৰ সৰ্বসাধাৰণ জড়িত উৎসৱ হিচাপে গণ্য কৰা হয়। এই উৎসৱৰ প্ৰথম তিনি দিন তেওঁলোকে নিৰামিষ ভোজন কৰে আৰু চতুৰ্থ দিনা সকলোৱে মিলি তামিল ভোজন কৰে আৰু ফল পেলাই অনুষ্ঠিত কৰে।

পঞ্জাবত মকৰ সংক্ৰান্তি দিনা অনুষ্ঠিত উৎসৱটোৰ নাম 'লোহৰী' বুলি কোৱা হয়। যিটো ৰীতিনীতিৰে সন্মান মাগে নিৰামিষ দৰে কিছু একেই। আনহাতে উৰিষ্যাতে অনুষ্ঠিত হোৱা মকৰ সংক্ৰান্তি দিনৰ উৎসৱ আমাৰ মাজ বিহুৰ লগত কিছু মিলে।

লেহেনাত সেইদিনা 'আয়েছা' নামৰ এজন লেখক মকৰ-সংক্ৰান্তি আগবঢ়ায় ৪৯ দিন পূজা কৰি সেইদিনা পূজাৰ সন্মতি কৰি উৎসৱ উদযাপন কৰে।

গল্প

দুখীয়াৰ ঘৰৰ বানপানী

বৰ্ণালী পাঠক

৬৩ক তৃতীয় ২ খণ্ডিত

এসময়ৰ কথা, তদমতঃ নগৰে গাঁওত এটি দুখীয়া পনিয়াল বান কৰিছিল। বমু অতি দুখীয়া আছিল তিনিটা সন্তান আৰু সৈৰীসেবকৰ সৈতে স্বেতি কৰি জীৱন নিৰ্ভৰ কৰিছিল। সেই গাঁওৰ গাঁওবুঢ়ৰ পৰা বাহুৱে বহুতঃ ল'ৰা লৈছিল। যেতি ক'চি হিমান চক উপাৰ্জন কৰিছিল সেই চকখিনি ল'ৰা পৰিশেৰ কৰোঁতে শেষ হৈ গৈছিল। এদিন পুনৰ বমুৱে স্বেতি কৰাৰ পৰা ঘৰলৈ অহাৰ লগে লগে ল'ৰা ছোৱালী তিনিওটাই বমুৰ ওচৰলৈ গৈ ল'ৰালৈ বহিলে, "সেইজি। সেইজি। তুমি জাননে গাঁওত মোল আহিছে। আজি আমাৰ মোল চৰাইলৈ নিব মোহ" তেতিয়া বাহুৱে ক'লে, "আমি তহাবাব মোল চাবলৈ যাম নিয়া।" তেনেকৈ মোল ল'ৰা ছোৱালী তিনিওটাই কান্দিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া বাহুৱে পতী মীনই ল'ৰা ছোৱালী কেইটক ক'লে, "আমি মোলত গাৰ হুঁ দিয়া, মই তোমাকো বিব ভাগ বস্ত্ৰ হুৱাম।" তেনেকৈ কৈ মীনই ল'ৰালৈ গৈ বাহুৱে ল'ৰা ল'ৰালৈ ক'লে আৰু ল'ৰালৈ গৈ ক'লে। তেনেকৈয়ে দিনহোৱাৰ পৰা হে গ'ল। এদিন যেতি পথৰত বমুৱে হাল বাই থাওঁতে বাঁহত ভাঙকৰ হৈ তাল খাঁড়টে ১ মিটাৰ বিন। বমুৱে ক'চি ক'চি গৈ দুখীয়া ক'চত সতলৈ ক'চা বিৰবি ক'লে। তাৰ পিছদিনাখনৰ পৰা উপাসবিহীন হৈ বাহু আৰু মীন দুয়োটিহি নিজেই হাল বাইলৈ ধৰিলে আৰু বীজ দি স্বেতি কৰিলে। যেতিয়া ফাগু ভাল হৈ গৈ দেখি মীনই বমুক ক'লে, "যেতিয়া হৈছে তামৰ ভাল দিন আহিব।" সেই দিনা ব'তি বমুক দিবলৈ গ'লিলে আৰু বমুক মোললৈ পৰলৈ চকিলে থকিল। ব'তিৰা সৰ পাই ইমাই মোল মোলৰ ভিতৰত চাবিওফালে পাটী সোমাইছে। বমুৱে চিন্তিত হৈ পানীৰ মাৰ্গেৰেই যেতি পথাৰলৈ গ'ল সি মোলিলে। যেতি পথৰত গৈ বমুৱে কান্দিবলৈ গ'লিলে তিয়নো সতলৈ ফাল পানীৰ তলত ডুব গৈ মৃত হৈ গৈছিল।

বমুৱে ক'চি ক'চি মনটো ঘূৰি আওঁতে পানী বহুত বাঢ়ি গৈছিল। তাহি থাওঁতে ব'তিত মীনত হুন্দা হ'ই বমু পানীৰ তলত সোমাই গ'ল। আনফালে ঘৰত মীনই ল'ৰা ছোৱালী কেইটাৰ সৈতে বমুক অপেক্ষা কৰি আছিল। বাহু ঘৰলৈ উভতি আহাৰ ফাগুত মীনই চিন্তিত হৈ মনটো ব'লিলে। বমুক অতি ক'চাৰ ফাগুত পানী বাঢ়িবলৈ ধৰিলে আৰু গাঁওত তাল কিলুৱাৰ ফাগু ছাত্ত গৈ থকিল আৰু মীনয়ো ল'ৰা ছোৱালী কেইটাৰ সৈতে ঘৰৰ মূৰত গৈ থকিল। সময়ৰ পৰা হে গৈ বমুৰ পিছত ল'ৰা ছোৱালী কেইটাৰ ভোক লাগিল কিন্তু মন ডুব মোলৰ ফাগুত সিহঁতক মীনই এলো হুৱাব মোললৈ। মীনই ঘৰৰ ওচৰৰ পৰা ক'চি ভাঙি শেৰত ব'জি ল'ৰা এখন নাওৰ মিনিলৈ ব'জি ল'লে আৰু ভাঙি উঠি ল'ৰা ছোৱালী কেইটাৰ সৈতে বমুক বিচাৰিলে ব'লিলে। পতিত পানীত উঠি অগা ২৫-২৬ গাই মীনই গাৰা-ছোৱালী কেইটক খাবলৈ দিলে কিন্তু বমুক এলো তললৈ উলিয়াব নোৱাৰিলে। এনেকৈ বহুতঃ হোৱাৰ পিছত মীনই এখন ডাঙৰ জাহাজ মোল পালে। সেই জাহাজখনৰ ভিতৰৰ পৰা এজন অফিচাৰে ক'লে, "আমি চৰাবাব গ'ল আহিছে গাঁওৰ সতলৈকে পঢ়াবলৈ। আহক আপোনালোকে ওহাওৰ ওপৰলৈ।" এনেকৈ ল'ৰাইব সহায়ত তেওঁলোকে মীন আকল'ৰা ছোৱালী কেইটক জাহাজখনৰ ওপৰলৈ উঠি ল'লে। জাহাজখনত উঠি ল'ৰা ছোৱালী কেইটাই আনন্দত 'দেউত' 'দেউত' বুজি চিঞৰিলে ধৰিলে। মীনই হুঁৰি দেখে যে বাহু ওহেই আছে। বমুক দেখি মীনই আনন্দত কান্দিবলৈ ধৰিলে। বমুৱে ক'লে, "সেইদিনা হুঁৰি আহোঁতে পানীৰ তলত হুন্দা বহি মই পানীত ডুব গৈছিলো, এওঁলোকে মোক উদ্ধাৰ কৰিছে।" এনেদৰে তেওঁলোকে জাহাজত উঠি বানপানীৰ পৰা বহু পৰিমাণত তাল এলোৱা তাল ঠাইত গৈ দুখীয়া জীৱন পাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে।

অকথ্য

এনিশা বৰ্মন

স্নাতক তৃতীয় বাণাস্থিক

অগতি মাহৰ দিন। কলকত ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ মণ্ডলি ভিৰ।
গাভুৰ কলকত, গাভুৰ মণ্ডলি — সকলোৰে সন্মত এক নতুন
ভাষাভাষা। এই ভাষাখনাই যেন সমস্ত কলকতখনৰ বাতাব্য
উদ্ভিজ্জিত কৰি তুলিছে। বিশেষকৈ উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষত
ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ মনত কলকতীয়া জীৱনৰ প্ৰতি এক উত্তৰ বসন্ত
আৰু অনুসংহিতা ভাৱে গা কৰি উঠে আৰু এনেবোৰ হৃদ-
হৰ্ষীয়ে কাগজপত্ৰৰ পৰিৱেশ, লেখা-খিত কৰি তোলে। অসম
চহিপ বিশুদ্ধত্ব প্ৰথম মহলাৰ ২৩ নম্বৰ লেঠাত বন্দিতাইজন
জুছ হৰ। কিন্তু অৰ্ধশতিকাৰ কালছবিৰ স্মৃতিয়ে তলৰ মহলাৰ
২ নম্বৰ কোঠাতে যেন লগে বন্দিতা বৰ্মন ভাঙতৰ মাহাত্ম্য
প্ৰথম বৰ্ষন ছাত্ৰী। স্বভাৱত শান্ত, হীৰণ্যভীপ এগৰাকী নত
ছোৱালী। কলকতখনত বন্দিতা বৰ্মনকো তাইৰ এইকেইজন
ছোৱালী সন্নিৱ পিন বাগ্ৰী দুজনীয়েই পিন্ধি আৰু অনামিক।
পিন্ধি তাইৰ শৈশৱেই বন্দিতা বৰ্মন আৰু বাগ্ৰী।
কলকত যেনো পৰা, কলকত শৈশৱ হোৱাৰলৈকে তাই হৈছে
কলকত লগতে থাকে।

সেইদিনা আছিল বুধবাৰ। বন্দিতাই পিন্ধি আৰু
অনামিক লগত দুই নম্বৰ কোঠাত অৰ্ধশতিকাৰ কালছবি
ৰৈ আছে। এনেতে অনামিকাই এজন ধুনীয়া গাঁৱৰ সৈতে
বন্দিতাক চিনাকি কৰাই নিজে লম্বাজনৰ নাম অৰ্ধৰ।
অৰ্ধশতিকাৰ লগত প্ৰথম বাণাস্থিকৰ ছাত্ৰ। অনামিকাই ক'লে,
ভেঙে হেঙো এতিয়া কলকত ইচ্ছাকৃত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰি
স্বাধীন সম্প্ৰদায়ৰ পন্থা। বন্দিতাই বাগ্ৰীৰ নামটো ২৩
বাণাস্থিতে বেছি কষ্ট নহ'ল, কলকত লম্বাজনৰ তাইৰ ভল
লাগিছিল। এনেকৈয়ে অৰ্ধৰ আৰু বন্দিতাৰ চিনাকি হ'ল। ইফল
পিন্ধি বন্দিতাৰ লগত বন্দিতাৰ সৈতে অৰ্ধৰৰ এক মধুৰ সম্পৰ্ক গঢ়ি

উঠিল। ম'হে দেখা পালেও অৰ্ধৰে বন্দিতাক ম'হে আৰু তাইও
মিচিলাই হৈছিল। বে তাৰ প্ৰতি মধুৰতা জন্ম। লগে লগে
বন্দিতাই অনুভৱ কৰিলে যে তাই অৰ্ধৰৰ ভাগ পায়, যিমান
চিহ্নিতৰ সম্পৰ্ক পূৰ্ণ হৈ গৈ আছে যিমানেই তাইৰ ভৰ প্ৰতি
আগ্ৰহ কৰি গৈছে। আৰু এদিন তাই মনৰ লগে অৰ্ধৰৰ
জন প্ৰতি ঠিক কৰিলে। বন্দিতাই ভাবিলে যে এনেকুৱা কথা
তাঁহি হঠাতে অৰ্ধৰৰ লগে নোহোৱাৰ প্ৰতিবে তাই কথাপিনি
অনামিক ক জনাল আৰু অনামিকাই অৰ্ধৰক লয়।

পিন্ধি বন্দিতাৰ বাতিপূৰ বন্দিতাই কলকতলৈ গৈ
কলকত ভেটিয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰী দেখি অহা নাই। সন্ধ্যাত
বন্দিতাৰ গাছতাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰী দেখি নাহাৰেই। নতুন ছাত্ৰী
কবি বন্দিতা তলৰ মহলালৈ নাহি গৈ নমি গৈ তাই দেখিলে
যে অনামিকাই কলকত মজমজিয়াতে থকা প্ৰকাণ্ড অৰ্জুন
মহলাৰ লগত বৈ আছে। তাই পোনে পোনে অনামিকাব
প্ৰচণ্ডতাৰ লগত অনামিকাব কাৰ্য্য লগত তাই কিবা এটা ক'ল
খুজিছিলহে মাথো। তেনেতে অনামিকাই ক'লে যে তাইৰ এটা
ভাঙৰ হৰ বন্দিতাক নিলগাৰ আছে। গতিকে কিবা এটা
ক'ল খুজিও বন্দিতাই নৈ গৈ। তাৰ পিছত অনামিকাই তাইক
হি কথা ক'লে তাই যেন নিতল কাগজতে লিখা কৰি
নোৱাৰিলে। তাইৰ এনেকুৱা লগিলে যেন হঠাতে জোকাবাই
তাইৰ বুকুত দুৰিৰে বৈছিল অশান্ত কলিলে। এক বিচিৰ শোভাত
যেন তাইৰ অস্তৰণে গাই এবাকি উঠিল। কিবা এটা ক'লে
তাঁহিৰ শৰীৰত শক্তি নাই। তাইৰ শৰীৰত সমস্ত শক্তি যেন
কেনেবা অজান শক্তিয়ে কাঢ়ি লৈ গৈ। এল অৱল দুটিৰে
তাই পৰ লাগি অনামিকাব মুখলৈ চাই ব'ল। সেইদিনা বৈ তাই
অনামিকাব কথা কেতিয়ও দুনিয়তে অনামিকাকো তাই অৰ্ধৰ

পলী আঁতৰাই ব'লিবলৈ ২৪০ৰো অধিক চেষ্টা কৰিলে।

দুমাহমান পিছত হঠাৎ এদিন অনামিকাই তাইক আকোঅবান কৰি পেলালে। অনামিকাই ক'লে, "অৰ্ঘৱে বোহু তই বোলা তকভাল পৰ। সঁচাকৈ তই তকভাল পৰ কৰিছ?" এই কথা ধাৰ শুনিলে যেন পানিতা একেবাৰে অচলিত আছিল। অৱশ্যে শুনি তাইৰ এনেকৰ পঢ়িগ যেন এহুখিনি সময়তে যদি তাইক নুবুলে ভগবানে অবশ্যমান হৈছিলোহেঁতেন তেন্তে তাই বক্ষা পৰিলোহেঁতেন। ইমানদিনে তাইৰ অসুস্থতা ছাতি গৰা কুঠিৰুৰাত যেন নোকেবৰি দি উঠে গলি দিলে। এক বিচিৰ শোকে তাইৰ ভিত্তিত চোপা মালি ধৰিলে। অতি ইমান দিন যিটো লগত বনিতাই নিজৰ সমস্ত জগতখনৰ পৰি লুকুৱাই ৰখিব বিচাৰিছিল, যিটো সহ্যৰ পৰা তাই নিজকে ৰক্ষা দি চোপাৰ লৰে পলীয়া কৰি ফুৰিছিল সেই অমাতে হে আজি তাইক অনামিকাই সুধিলে। কেনেকৈকো তাই উঠি মিছা কথা এটাৰ লগে অনামিকাক? জানক তাই সঁচা কিয় পাবিব, কিন্তু তাই নিজক কেনেকৈ ৰক্ষা দিব? কেনেকৈ তাই নিজৰ মনটোক সৈমান কৰাব? তাই অৰ্ঘৱক ভাল নাপায়? তাইৰ এনেকৰ লাগিল যে তাইৰ ভবিন পৰা মটিয়েৰ আঁতৰি গৈছে আৰু তাই যেন এতিয়াই মাটিৰ তললৈ সোমাই যাব। কি কৰিছে তাই? ভালইহে পাইছে। এয়েতো অপৰাধ নহ'ল। অৰ্ঘৱ আৰু তল প্ৰেমসী তথা পানিতাৰ ঘনিষ্ঠ বান্ধৱী। সেই নন্দিতাৰ মাজত কৃতীয় ব্যক্তিত্ব হ'ব যোগ্য নাই। তাই মিছা কথা ক'ব নোৱাৰে, কৰণ তাই অৰ্ঘৱক বহুত ভাল পায়। কিন্তু তাই সঁচা

কথাটোও ন'ব নোৱাৰে। তলৰ তাই ভাবে যে অৰ্ঘৱ তেনে এাই। হয় নদিহা হৈ। গতিকে অৰ্ঘৱৰ সুখৰ কাৰণে এাই অৰ্ঘৱক ভাণ কৰিব। তাই অৰ্ঘৱৰ সুখ কৰণে আজি মিছা মতিৰ অনামিকাক চুইটাই চাই ভাই ক'লে, "অপাৰ্ট। হোলে ক'লে তেওঁ মিছা কথা ... দুফোঁপ মিছা কথা ... মই অৰ্ঘৱক ভাল নাপাই, ভাল নাপাই মই অৰ্ঘৱক।" শেফাৰ লিমে তাইৰ উচ্চাৰণ অস্পষ্ট হৈ আছিল। যি কথা তাই অৰ্ঘৱক ক'লে এদিন উত্থুক হৈ আছিল, কিন্তু ল'ৰাক তাই মনৰ মাজত অতি সংকোপনে পৰিছিল, সেইজনৰ ৰক আজি তাই শুচ নগাওঁ বুলি ক'লে। এবাৰ মনঃ, এবাৰ মনঃ, তিনিবানমান ক'লে। হীয়া মিছা কথা। এসবক সঁচা বুলি প্ৰমাণ কৰিবলৈ নাইবা নিজকে সঁচা কিলেহে হয় তে তাই এনেকৰা কৰিলে।

অৰ্ঘৱক তাই ভাল পোৱা অমাতে সঁচা বুলি গম পালে। গাৰোৱাৰ তাইক অৰ্ঘৱ আৰু প্ৰেমিকৰ মাজত কৃতীয় ব্যক্তি বুলি ল'ব, যিটো তাই কেতিয়াও সহ্য কৰিব নোৱাৰে। তদুপৰি সঁচা বুলি ক'লে তাইৰ অৰ্ঘৱ প্ৰতি পক্ষ তুৰলতা সকলোৱে গম পায় আৰু তাইক দুৰ্ভাগ্য বুলি ভাবিব। যিটো তাই কেতিয়াও হ'ব নোৱাৰে। এনেবোৰ কথা ভাবি ছাতি হৈ। এক তলান অস্পষ্টত তাইৰ সৰ্বশৰৰ লুপ্ত গাল। নাই নাই, তাই এয়া হ'ব নোৱাৰে। কেতিয়াও নোৱাৰে। লগিলে তাই সিদ্ধিৰ বাবে অৰ্ঘৱক পলী আঁতৰিয়াব। কিন্তু এই সত্যক লুকুৱাই ৰখিব নিজৰ পলী, অৰ্ঘৱক পলী, সকলোৰে পলী...। অতীয়ে তাই এহু সত্যক লুকুৱাই ৰখিব। কৰণ এই সত্য অকণ্ঠ্য... ১০

"একাৰ মাজে মনমুখ কথাই তিনিটা নীতিতালৰ বাস্তৱ্য লাহৰিহি দিব পাৰে।"

জাপানী পটন্তৰ।

দুখীয়াৰ জীৱন

বিভা কলিতা

উচ্চতম মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

এক গাঁওত এজন মানুহে বসবাস কৰিছিল। তেওঁলোকৰ ঘৰৰ অৱস্থা একেবাৰে ভাল নাছিল। তেওঁলোকৰ এজনী হোৱালী আছিল। তাইৰ নাম আছিল পাহি। পাহিৰ বয়স আছিল পাঁচ বছৰ। তাই ছোৱালী কুটীয়া খেলিত পঢ়ি আছিল। পাঁচ বছৰ বয়সতে নেউটালৈ দূৰ বেণী পোৱাত আশ্বস্ত হৈ মৃত্যু হ'ল। সেউজ বস্ত্ৰাৰ পিছত মকৰ বৰষুণে পাহিৰ ওপৰত কৰাটো কঠিন হৈ পৰিছিল। উপায়হীন হৈ পাহিৰ মাকে বেলগৰ খণ্ড ক'ম পাহি আৰু ভেঁটৰ পেটতো পোহ পাল দি আছিল। লাহে লাহে পাহি ডাঙৰ হৈ আছিল আৰু পাহিৰ মকৰ বাবে সেহুখিনি উদ্ধাৰে পাহিৰ অভাৱৰেৰে পূৰণ কৰাৰ বাবে সক্ষম হ'ব নছিল। পাহি পঢ়া শুনাৰ বয়সত চোকা আছিল। পাহি মকৰ বিষয়ে জ্ঞানি পাহি পাহিৰ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী সকলে তাইৰ পঢ়াৰ ক্ষেত্ৰত কিছু পৰিমাণে সহায় কৰিছিল। এনেকৈ পাহিয়ে প্ৰাণীজ্ঞান ভাল নকৰে বুলিও পঢ়া কৰিলে। পাহিৰ মাককো লাহে লাহে ক'ম অবিবৰ্ণ হ'ব লাগিল। পাহিয়ে দুই-এটা মকৰ ল'গা-গোৱালীক টুকুৰা কৰি নিজৰ খন্দৰ চৰোবৰ সপাতে তাইৰ পঢ়া ব্যতিত চলাই আছিল। নিঃশব্দৰ লগে লগে পাহিৰ মকৰ বেমাৰ লেছি হ'বলৈ ধৰিলে। পাহিয়ে এতিয়া ই কৰিল। তেতিয়া পাহিৰ হাতত বেলগ এৰা ক'ম নছিল। টিউল কৰি পোৰ পছন্দৰ মাকৰ চিকিৎসাৰ লগতে তাইৰ পঢ়া ক'মৰ বিজ্ঞাপন-বই কিনাটো সক্ষম নছিল। এনেদৰে পাহিয়ে পঢ়া-শুনা কৰি নিজকে হস্তিষ্ঠা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। বহু চেষ্টা কৰি পাহিয়ে এটা মক ক'ম পালে যদিও তাই মাকৰ চিকিৎসা দেখি হোৱাৰ বাবে তাই মকৰ পঢ়াৰ প্ৰাণ বিলে। মাকৰ মৃত্যুৰ পিছত পাহিয়ে বহুত আশঙ্কাজনক হৈ পৰিল। পাহিৰ উপায়ও নাছিল নিজকে নিজে সাহায্য কৰাৰ বাবে। এতিয়া পাহিৰ মাকৰ হাঁহ সঁচাকৈ দুখীয়াৰ জীৱনটো বহুত বদলিব। ●

এক যাত্ৰা

বিদ্যুৎ পাঠক

উচ্চতম মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

ক'লি য'হা, তাৰ বাবে যাত্ৰা, তেওঁকৈ যাত্ৰা ন'হোৱা। কিন্তু এনে কোনো বাক্য পোৱাৰ বাবে যাত্ৰা, তাৰ বাবে বেঙনি লেখিয়া যাত্ৰা এই সেই ভাবিলে অৰ্থৰে এটা প্ৰতিবৰ্তী। বেলগৰ ওচৰলৈ। উঠিলে অৰ্থৰে তালৈ গৈব বম্বাইকলৈ। সেই উপভোগ কৰি যাম অৰ্থৰে যিবিলাক ওচৰত এটা টিউল বই নাই। অকল তাৰ পিছত পিচত লাহে লাহেক যোজনম চকিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। কি যে এক মনোভাৱৰ শব্দ — বক্ বক্ বক্ বক্ বক্ ... সেই সময়ত নানা কণ্ঠস্বৰ শব্দ ৰেপৰিলে। অহিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। 'ওঁহোঁ! হাঁহ! হাঁহ! এই মকৈ মকৈ' — এনেদৰে বেগ বাবেৰে হাঁহ-হোৱা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। তাৰপৰি প্ৰথমতে টেকেচি পিঠা আৰু প'ৰ চাই পাহি এই দুই গুণ যাত্ৰাৰ আশা বুজিছিল। সেই অৰ্থৰে এইখন যিবিলাক বহিৰলৈ চালে। সেইদৰে এটাৰ বাক্য সূচীয়া মনোভাৱ আছে। বাক্যৰ সন্ধান ফলৰ এই প্ৰকৃতি বিলম্বিতৈ চালে তাত দুখীয়া পোন্ধৰ পলিলিভ হ'ল। সেইবাবে নিৰন্তৰে অৰ্থৰে যিবিলাক বহিৰলৈ দূৰলৈ উপভোগ কৰিলে ধৰিলে। তেতিয়া বৰিলাৰ সিন আছিল। পৰলোকেৰে লোকলৈৰে ভাগ্য হৈ আছিল। কি যে এটা দৃশ্য! কোনো বস্তুইদ হ'লিউদ চিনেমাৰিত। সেৱ পোৱাৰ মোৰাৰে। অকল প্ৰথমতে প্ৰাকৃতিক দূৰাৰেৰে তিওঁ মৰু। অৰ্থৰে দূৰাৰেৰে উপভোগ কৰি গৈ পৰিল। সিঙৰ জাত কলৈ যাব, কি পোৱাৰ আশাৰ বাবে। কিন্তু এতিয়া সেৱ পোৱাৰ লৈ আশাৰ ইতি। কোনো বাক্য পৰিলে চাহ বেগ দূৰাৰেৰে বুকুত হাঁহি হাঁহি বকি ল'বলৈ। তাক এক মনোভাৱৰ যন্ত্ৰৰ অংশীদাৰ হ'ল। অৰ্থৰে একমন্ত্ৰ কলৈ যাত্ৰা কোনোকে ফাৰা নাছিল। এক পাহিৰ লোৱাৰ ফাৰা! ●

অভিশাপ

পৰিচিহ্নিত পাঠক
উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়

বাস্তৱ মহানগৰীত বাস্তৱপূৰ্ণ জীৱনৰ মাজত বাস্তৱ
ন্যায়ত মানুহৰ জীৱ লৈখি সকলো মানুহ তাত জন্ম হ'বলৈ
গলিলে এগৰকী বুঢ়াই ইটফটাই পৰি আছে তেওঁৰ শৰীৰটো
তেজোৰে দুৰ্ভিক্ষ-পুৰ্ভিক্ষে আঁহে আঁহে যেন শেষ উশাহ গঢ়ি
আছে। শেষ উশাহৰ সময়তো তেওঁৰ মুখখন পৰা-এটা সৰু ওলাই
আছে বাপৰ। সকলো তেওঁক এম্বুলেন্সত উঠালে যদিও
বুৰ্জীলালসত্ত্বে তেওঁ শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰিলে। কিন্তু
এতিয়ালৈকে গম পোৱা নাছিল যে মৰিলা গৰাকী কোন, ক'ত
থৰে তেওঁৰ মৃত্যু ঘৰী। কোনোকে পালে ১ কিছু সময়ৰ পিছত গাম
পেৰা গ'ল যে তেওঁৰ ঘৰৰ মোহৰাটত। আচলতে মানুহ গৰাকী
এইখন চহৰৰে নাহ পৰা এজন ডাঙৰ মানুহৰ মাতৃ।

নিৰাল পিছত তেওঁ পৰিয়ালৰ সৈতে গুৱাহাটীত
থকিললৈ ল'লে, গুৱাহাটীত থকা মাটি হিলৈ, কলি মাকলৈ
ওলহলিলৈ লৈ আহিল। দুমাহ মোৰাৰ পিছত মাকক এবাৰ
অসুস্থ হৈ পৰিল চিকিৎসা কৰি গম পালে যে তেওঁৰ টিবি
হৈছে। বেমাৰৰ কথা গম পোৱা পিছৰে পৰা দুয়ো গিৰীয়ে
মৈথীয়েকৰ মাজত আছিল। মৈথীয়েকৰ কথা পেলাব গৈছিল

খলৰ পৰা, লুপত থকা এখন দুদ্দাৰ্শীনত মাকক ধৰি থৈবাং কলিলে
মাকৰ হ'বলৈ অকাণ্ড মন নাছিল নতিয়েল দুজনীক এৰি
পুতেকে পোন্দৰ দিনৰ পিছত লৈ আহিম বুলি কোৱাত মৰিলে
ম'তি হৈছে। এমতে দুখৰ পাৰ হ'ল কিন্তু পুতেকৰ কোনো
পৰল কোৱোৱাত এদিন অকলে নিজে গুৱাহাটীলৈ গুৱাহাটী
পুতেকৰ গ'ল পালে কিন্তু পুতেকে মাকক লৈছিল অচিনাকি
মানুহৰ লগে হাতত এশ টকা বি পৰিয়াল লিলে। মাকৰ মৃত্যু
কেনে সবগ ভাঙি গ'ল। একেদৰে কিছুদিন গুৱাহাটী
পুতেকৰ মোৰাৰী দুজনী জুৰিলে যে যোৱাত সিহঁতৰ গাভীখন
দুখানপুত্ৰ হৈছে মোৰাৰী দুজনী লগে লগে মৃত্যুহাত পৰে
দুখানপুত্ৰ লগে গুনি সঁচাকৈ মৰা হৈছে সেই নিশাপ বিংশলী
দুজনীয়ে কি দোষ কৰিছিল। অকালতে এই পৃথিৱী ত্যাগ
কলিলে মাকৰ মৃত্যুৰে নক'লেও তেওঁৰ অস্তৰণ অস্বাভাৱে
হ'লে অভিশাপ লগ লৈছিল। অভিশাপৰ কাণ্ডে হুৱালে
অজি পুতেকে বুজিবলগীয়া হ'ল মৃত্যু হ'ব হ'দৰ শেষৰ
নেদেখ জুই একুৱাই কেতেনে পুৰো।

“মৃত্যু কাছিক, অপেক্ষাৰ জীৱনৰ সঁজুলি দিনেই অসম্পূৰ্ণ ইতিহাসৰ একোটা
পৃষ্ঠা।”

আৰম্ভণি প্ৰবচন।

জীবন

বননা উজ্জীন

স্নাতক-স্তৰীয় বাণ্যক্ষিক

জীৱন নটকপনত চৰিত্ৰক চৰিত্ৰপেৰণ। কব হৈছিল।
এনিংখনৰ কথা। সৰিত্ৰীয়ে নিজৰ ছোৱালী দুজনক পঢ়িলে
দি পঢ়াবলৈ তে বিয়া কৰি কামত বাস্তৱ হৈ আছিল। নবীনক
স দিৱীয়ে জেৱলী দুজনকৰ বাবে হোৱা বস্ত্ৰ আনিবলৈ সন্ধিৰ
সময়ত গছাবলৈ গঠাই দিছিল। এতে তে গাঁওলৈ এজনী পুত্ৰীয়ে
সৰিত্ৰীক মতি আছিল। সৰিত্ৰীয়ে পাকঘৰৰ পৰা ওলোৱা অহি
দুৱখন খুচি বমলাক কোণা পালে। বমলাক ফলত মতি অহি
বহিবলৈ দিৱীয়ে বমলাই মতিৰ প্ৰসাদ স দিৱীক কপতে আন
বুলি হাতত বুগি দিলে আৰু কালে এই প্ৰসাদ কপক বিয়া
হোৱা হৈছে তই থা। সেইকাৰণেই তেমাৰ বাবে লৈ আছিল।
সক ছোৱালী দুজনক লিলে বৰা লিলে। সৰিত্ৰীয়ে বমলাই
দি প্ৰসাদখিনি পিছত থা। বুলি পাতঘৰত থা। আন বমলা
বহিব নি চাহ কৰি আনি ক বমলাক সৰিত্ৰী চাহখিনি দি বহত
সময়ত কপাকখন কৰিলে আৰু বমলাই ঘৰলৈ উভতি গৈল।
বমলাই ফলত হোৱাৰ পিছত সৰিত্ৰী পাকঘৰত গৈ প্ৰসাদখিনি
খালে। তি ভালে স বিনীত মুখ্য হৈ আৰু বমলাই প্ৰসাদ লগত
বিহুত বস্ত্ৰ মিহগাই আনিছিল। ছোৱালী দুজনীয়ে মাৰে
হুতা হৈছে সেই কথা গমকে পোৱা নাছিল আৰু তুলে পতৰ
লগতে হাঁহি গেমলি কৰি আছিল। এনেতে তেজিৱাক অহি
চাক কৈ বুলি সোণাত দুয়ো কৈ চাক পাতঘৰত অহে
নবীনে পাতঘৰত গৈ নেপে তে সৰিত্ৰীক পঢ়নি পৰি কৰে নবীনে

সৰিত্ৰীক বস্ত্ৰ মাথত সৰিত্ৰীৰ গৈ আৰু গৈ পাৰে যে সৰিত্ৰী
এই পৃথিৱীত নহি। নবীনে তিগৰি তিগৰি কান্দি কৈ
তেজিৱাক কান্দি গৈ ছোৱালী দুজনী পাকঘৰ ওচৰলৈ
গৈ অহি। মনে মতে সেই বুঢ়ীজনী খৰ লগি চহ
থাকিল। সেই তিগৰি গৈ সকলো মানুহ বীৰণ তেওঁক পাৰে
আৰু সৰিত্ৰীৰ মলাশৰে নেপে সকলো মানুহ আচৰিত হৈ পৰিল
কোনো বুজিব নেবাৰিলে নবীনক লগত ইমান মৰম লগ
সম্পৰ্ক থকা পিছতো সৰিত্ৰীয়ে কৈ বিয়াত বস্ত্ৰ থা। নবীনে
হোৱালী বুঢ়ীক লগত নাহি কৈ কামেপনত ভৰি পৰিল
বমলাই অহি মানুহবোৰক মনে মনে কৈ সৰিত্ৰীৰ আন
কাৰোৰ লগত আঁৱৰ সম্পৰ্ক থকা বুলি। নবীনে মানুহৰ
সেইগোৰ কথা শুন্তে নিদি জেৱলী বুকুত বাহি গৈ জীৱি
থাকিল। পমলাই মনে মনে নবীনক জাপ কৰিছিল। সেইকাৰে
সৰিত্ৰীক তই হতা কৰিছিল। বমলাই সৰিত্ৰীৰ ছোৱালী
দুজনক নবীনক পৰা অন্তৰাই আই বিয়াত বহিবলৈ অহা
গৈ কৰিছিল। কিন্তু নবীনে অম কাকে বিয়া নকৰাই হোৱালী
দুজনীক কাৰণে নিজৰ জীৱন টোপে জীৱাই থাকিল বুলি
সকলোকে কৈছিল। এনেদৰে লাহে লাহে নবীনৰ ছোৱালী ডক্তৰ
হৈ অকলসলৈ ছোৱালী লৈ দিলে। অৱশেষত বমলাই নবীনৰ
লগত বিয়া হৈ তে লগৰ বাবে নিজে আত্মত্যা কৰিলে
এনেদৰে অহিনীয়ে সমাপ্তি হৈল। ●

অসম্পূৰ্ণ আশা

বিদ্যাপ বৰ্মন

উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

“তই বন্ধুৰ” এই অকণমানি কথাবোৰ বাবে কক্ষিক লাগে। তেওঁ কি যে হ’ব ভোৰ। উঠা ব’ল, এতিয়া দল ব’ল।” বৰ্ষীয়ে জিম্মিৰ বেগত চিনি সনি খবলৈ নিব ধনিলে। জিম্মি এজন অতি আবেগিত মান। অল্প সহাবণ কথাত আবেগিত হৈ পৰে। তাৰ বিপৰীতে বৰ্ষী অদম্য, সাহসী, তাৰ ২ বছৰ ডাঙৰ জনী। জিম্মি ভয়তুৰ হোৱা বাবে বৰ্ষীয়ে/বোৰে তাক দেখুৱাই জোনাই থাকে অৱশি লান্দি নিজে দিন বাচৰিক জিম্মি বৰ্ষী তাক্তন হ’ল কিন্তু জিম্মিৰ আবেগিত ব্যৱহাৰ কম নহ’ল। জোনাবই কুন্ত বলা দেখিলে সিও আৱণ্টিক’লৈ পৰে। যি কি নহ’লক জিম্মিয়ে তৰ ভনীয়েকক অশেষ মৰম কৰিছিল। তইৰ কথা হ’লে সি পাচলৰ দৰে হয়।

কিন্তু এজন মানৱৰ সৃষ্টি মৰমৰ আৱাজন দাৰা হয়। কোনোবাৰ বাৰ্ষীক হত্যা কৰি হ’ব বা হত্যা পেলাই দিছে। বাস্তৱী হ’ওব হাতে এজন মৰ্ণীৰ পুইই তইলৈ ভাল পাব চেপ্তা কবি আছিল। পুলিচ গম পায়, তথাপিহে পুলিছে একো কৰা নাই। সেয়ে জিম্মিয়ে বৰ্ষীৰ হত্যাৰ প্রভুত্বৰ দিহাৰ বাবে আইনী ব্যৱস্থা হাতত লেছিল কিন্তু সেয়া সফল নহ’ল। কৰণ দুৰ্নীতি অৱশাসন ব্যৱস্থাৰ দুৰ্ব্বোধ্য কৰণ বাবে বহুত নায়ে দাঁত কৰিব নোৱাৰে। সেয়ে ১৫ বছৰে জিম্মিয়ে গুলীশব্দৰ বাবে চেই চমকি গ’ল। এই ১৫ বছৰত তাৰ অস্তৰৰ পৰা অৱেগ ঢোকা হোৱা হৈ পৰিল। অৱশি এজন ক’লক হৈ পৰিল। তাৰ বাবে সি বহুজনৰ ভোজৰে নিজৰ হাত ৰক্তা লৰিলে। তথাপি সি সেই মছৰ ল’ৰাক হত্যা কৰিব নোৱাৰিলে। পুলিচ তক থেপুৰ কৰিলে আন্তৰতত বিচাৰ অস্তত হাৰ আৱণ্টিক ক’লতও হ’ল অৱ বৰ্ষীৰ হত্যা কৰি চুৰলি অৱশ্যৰ ভলতে ব’ল ●

আইতাৰ ভাগ্য

প্ৰিয়ংকো মজুমদাৰ

শ্ৰীমত প্ৰথম ব ছাপিত

হৰিপুৰ নামৰ গাঁও এখনত এগৰাকী বৃদ্ধ আইতাই বৰ বৰ্ষৰে জীৱন নিৰ্বাহ কৰি আছিল। অহিতাহীনোৱে গাঁওতে থকা নৱীনত মাহ মাহি সেই মাছবোৰ বিক্ৰী কৰি সেই পইচাৰে নিজৰ লাগতিয়াল বস্তু-বস্তু এনে কৰি কমেও এটা চিহ্ন আছিল। কিন্তু কিছুদিন ধৰি আইতাই নৱীনত মাহ মানিব দৈহিক বস্তুৰে তেওঁৰ জীৱনত এটা মছ পোৰা নহি। আইতাই বৰ কষ্ট হৈ যাবলৈ উভতি আহিব লগা হয়। তদুপৰি আইতাই প্ৰতিদিনে নিজৰ জীৱনত কৈ নৱীনত মাহ মানিবলৈ যায়। এদিন একথা। আইতাই কৈ যে এজন আৰু পৰাই গৈ নৱীনত মাহ মানিবলৈ গৈছিল। কিন্তু সন্নিহিত তেওঁ কোনো মছ পোৰা নছিল। পৰিত জাল মাৰি পৰাৰ সময়ত গাঁৱৰে এগৰাকী মানুহ আইতাক মাহ মৰা দেখি চোৱাৰ সুবেবে ক'লে, "এই বয়সতো মছ মাৰি আছা? মাহ মৰা তেওঁৰ কাম নহয়।" এনেদৰে কৈ মানুহজনো হাঁহিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়াই আইতাই ক'লে, "কি কৰিব যোপা হকল মানুহ উপায় নাই। তই তলপ সহক কৰি তল কিয়? তেতিয়া ম'কুওজনো আইতাক সহায় কৰিবলৈ গুচি গ'ল। আইতাই সেইদিনাও এটা মছ পেৰালে আৰু দুখ মতে পেৰাৰলৈ গুচি আহিল।

শিল্পকৰণ ৰাতি আইতাই ৰাই লৈ গুই আছিল। হঠাৎ কোনোবাৰি দৰ্জাত স্ক্ৰুটাই আছিল। তেতিয়া আইতাই নৱীনত

খুলি লৈছিল যে আইতাই দিহান মালিকৰ মজিত এখনি সফল পৰাজয়ৰ সজি আছে। সেইজন মালিকৰ তিৰোতা জন আছিল। আইতাই নৱীনত খোজাৰ ভাৱে ক'লে মালিকৰ পত্নীজনীয়ে পত্নীত ক'নলৈ গিলিলে, "আইতাই এমুখনি এতিয়া তামাক মাটিৰ পইচা নিলিলে তেনেহলে নিজৰ বৰ বস্তু লৈ কইলৈ ইয়াৰ পৰা গুচি যাবি।"

আইতাই বৰ বিপন্নত পৰিল। আৰু কিছুদিন বাতিপুৰা ওপৰখন গৈ নৱীনত মাহ মানিবলৈ গ'ল। তিনি-চাৰি বৰ মান জাল পেলাবৰ পিছতো আইতাই এটা মছ পোৰা নাছিল। পিছৰৰ অৰ্থে জালখন পৰিত পেলাবৰ লগে লগে এটা ওপৰ মাহ পালে। কিন্তু আচৰিত কথা আছিল যে মছটোৰে কথা ক'ব পৰা আছিল আৰু আইতাক এজনও পৰি কৈ এক এবি নিয়া, মই তোমৰ বিপন্নত সহায় কৰিম বুলি মাছটোৱে ল'লে। আৰু আইতাই সেয়েহে মাছটোক এৰি নিলে। মাছটোক এৰি নিব ব'লো নগো মাছটোৱে এজন বজাৰ বগা ক'লে আৰু আইতাক হাতত মাৰি এটা দি ক'লে তোমাৰ কিবা বিপন্ন হ'লে তোক সহায় কৰিবা, মই তোমাক সহায় কৰিলে নিশ্চয় আহিম। এমন্তৰ কৈ আইতাক বজাৰ মাহ বি তেওঁ অশা হৈ গ'ল। আইতাই অনেক মতে মছবোৰ কৈ বজাৰত বেচিবলৈ গৈ আছিল। বজাৰত গৈ থাকোঁতে আইতাই মালিকজনক লগ পালে। আৰু মালিকজনে আইতাক হাতত ইমান মাহ দেখি লোভতে ক'লে, "তই এই কেইগম মাহ লৈ ইমান অসুস্থ হৈছা, মোৰ লগত গৈ তেওঁতে বেছি মাহ পাবি। এনেদৰে কৈ মালিকজনে নৱীনত ম'কুওজনো গৈ আইতাক পৰিত পেলাই আইতাক মাছবোৰ আৰু জালখন লৈ গুচি আহিল। আইতাই

তেতিয়া সেই ৰজাকৈ দিওঁ মৰিগৈলৈ খন্দা ক'ৰি তেতিয়া
মতিয়ে আৰু বহুতলৈ অঁহতাৰ পৰা বচায়ে। হুফিয়ে
মালিকজনে আইতাৰ মাহুৰেৰ বজৰত বিক্ৰী কৰি বহু টকা
পালে আৰু উল্লোৰেৰে তেওঁলৈ গুচি গ'ল।

ইয়াতে ৰজাকৈ অঁহতাৰ পৰা বচা বচাই আইতাৰ
হাতত এটা আৰু মাহুৰি ক'লে, "অঁহতা এঁহোৰেৰে পোৱা আৰু
এই জালত যেতিয়াহি পৰিণত মৰিব লগম ছপাব আৰু তেমৰ
সকল অভাব নহ'ব বুলি হেৰাজাজন গুচি গ'ল। ইয়াত মতিয়ে
আৰু পত্নীজনীয়ে আইতাৰ পৰাও পৰিচৰি যোৱা দুটা ১২৫
বাঁহত তৈ পেলোৱে। কিন্তু আপোনি যেতিয়াহি অঁহতা উদ্ধতি
অছিল তেতিয়া সকলোৰে ভয় ধৰে আৰু মালিক আৰু পত্নীয়ে
হৰাৰ দৰ্জা বন্ধ কৰি অটোচনা কৰিলে। আৰু পত্নীজনীয়ে

অঁহতাৰ ওচৰত ৫০০ আৰু মাহুৰি লৈ গৈ নিশি। তেতিয়া
অঁহতাই মতি আৰু বহুতলৈ কথা কৈ মতিয়ে দেপুৰান গৈ
লগে মালিকৰ পত্নীজনীয়ে মতিয়ে লৈ তেঁৱেৰ মতি গুচি গ'ল
আৰু ঘৰত গৈ মালিকলৈ ক'লে। তেতিয়া মতিয়ে আইতাৰ
দৰে তপোৰ গিহি এৰিও নগুও আৰু তৈ গ'ল আৰু ৰজাক
খন্দা কৰিগৈ আৰু মালিকজনে অঁহতাৰ দুৰত ক'লে মোক
বহুত মৰি মুকুতা লাগে। তেতিয়া সেই নগুও মৰি মুকুতাৰে
ভৰি দিলে আৰু মালিকজনে নদী পাৰ হোৱাৰ সময়ত সেইবোৰ
গুজৰত নাও ভুৰ গৈ আৰু মালিকজনে মৰি থকিলে। ইয়াতে
অঁহতাই ৰজাকৈ দিওঁ এটা আৰু মাহুৰোপ বিক্ৰী কৰি দুগুণৰভাৱে
নিজৰ জীৱন যাপন কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। ●

ডায়েৰী মোৰ প্ৰিয়

বিশ্বী বামছিয়াৰী

২০০৩ৰ মাৰ্চ মাহৰ প্ৰথম ৭ৰ্থ

ডায়েৰী লিখা কাম মোৰ জীৱনৰ এটা প্ৰিয় অংশ।
ভাগে বি গিহি মই ভাগ পাই জীৱনৰ এটি এটি দিনৰ ঘটনা
ভাগে দীওঁ সংগ্ৰহ কৰি অঁহাৰি পৰত গুচিহি চাই বহু ভাগ
লাগে। ল'ৰা গ'লে ডায়েৰী হৈছে মোৰ প্ৰিয় বন্ধু। যাক মই
মোৰ সকলো কথা বুজি ল'ব পাৰে। ডায়েৰী হৈছে এক প্ৰকৃত
বন্ধু যিয়ে ভ'ল-বোৱা সকলো বুজি ক'লেও আপন অসুখ কৈ
নকয়।

মই যেতিয়া পঞ্চম শ্ৰেণীত আছিলো তেতিয়াৰ পৰা
মই প্ৰথম ক'ৰাৰ বাবে ডায়েৰী লিখিব আৰম্ভ কৰিছিলো। প্ৰথম
বাৰ অৱস্থিতিৰোতে তেওঁ বিছিন্নে এটাৰ চিহ্নিয়ে গাওঁ সকলো
চোৱা ভাগে দীওঁ লিখাটো ভাগ অজ্ঞান হৈ গৈ থকাৰে ময়ো এটাৰ
অভ্যাস কৰি চাই। প্ৰথম দিনা মাত্ৰ অল্প লিখি গৈছিলো।
দ্বিতীয় দিনা আজিৰ সময়ত বহু থাকোতে ভৰিলো অকণমান
চিহ্নিয়ে গুচি অঁহাৰি দিনা পৰা কৰা সময়ৰো। তেতিয়াতেয়ে

এদিন কুদিন বৰি লিখিব লগতহেই ডায়েৰী লিখাটো মোৰ মোৰ
জীৱনৰ এটা অংশ হৈ পৰিল।

হেঁতৈ এদিন মোৰ ডায়েৰী লিখাটো লাহে লাহে কৰি
আঁহিব বৰিলো। তেতিয়া মই অনুভৱ কৰিলো মই মোৰ জীৱনৰ
কিবা এটা অংশ হেৰুৱাব গৈ আছে। কিছুমানৰ বাবে ই আবেগ
বা অনুভূতি বৰি ল'ব এক গুচোৱা। মোৰ বাবেও চিহ্ন তেতিয়া
অঁহি।

মৃত্যুৰ পিছতে এই পৃথিৱীত নিজৰ কোনো অস্তিত্ব
পে নোৱাৰা এক বুজাৰ নোৱাৰা দুৰ্বাৰ হ'বিলানেও ডায়েৰীৰ
জন্ম দিব পাৰে। এয়া পৰোক্ষভাৱে হ'লেও নিজকে এক প্ৰাণৰ
অনুভৱ প্ৰদানৰ চেষ্টা। আনহাতে নিৰ্ভৰ জীৱন কালত সমাজৰ
আগত উল্লস কৰোঁতে ল'ৰা গোট কিছূহন লগা কোনো
কাৰণবশতঃ কঠিন হৈ ওলাব ভেৰলিলে সেই সকলোৰে
ভাগে দীওঁ যে গোৰে লিখিছো বৰি যোৱা দেখা যায়। ●

এজন ল'ৰা আৰু তেওঁৰ মন

ৰাহুল ৰায়ন
স্নাতক প্ৰথম বাৰ্ষিক

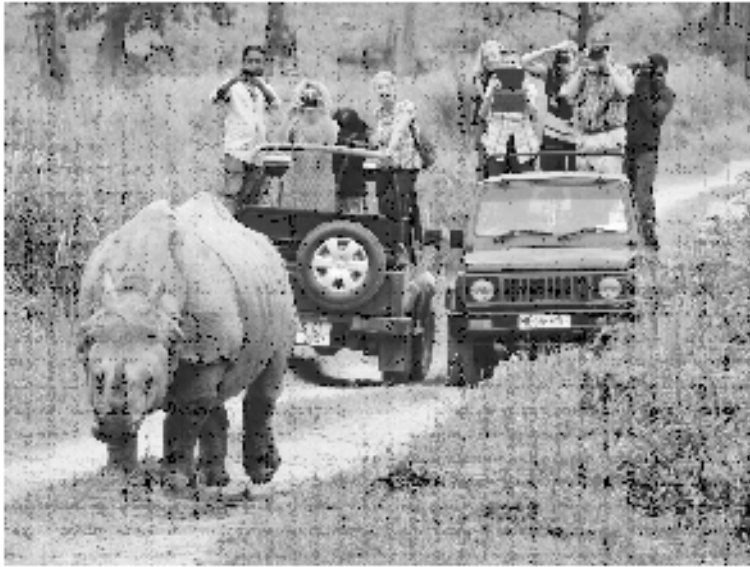

সিদিনা গুৰু বিহাৰ গৰা ভটি হঠাতে শব্দৰ পালে তেওঁৰ পুৰীজনী আৰু এই পৃথিৱীত নাই খুৰী অতিৰিক্তকাল ল'ৰা
তাইলৈ সিহঁত বহুত কাল বয়লৈ আহিছিল। পুৰীজনী নাই বুলি শুনিবলৈ পাই মই ল'ৰা দুগৰাকীক ক'বলৈছিলো। ভাবিছিলো যাঁহা হ'ব
কি হ'ব সিদিনা অনুভৱ কৰিছিলো যে এজন ল'ৰাৰ জীৱনত মা মোহোৱাৰ কি প্ৰভাৱ পৰিব পাৰে।

এলুৱা পিছত।

মই সিদিনা মোৰ মামাইৰ ঘৰত আছিলো। বছৰি হ'ল মামাইৰ ঘৰত থকা আজি দেউতাই মোক নিব আহিব কি
যে হেঁপাহ বছৰি হ'ল মা আৰু দেউতাক দেখা নোপোৱা দেউতাক আহি পায়ে মই নৈলি দিছিলো 'মেততা' বুলি চিহ্ন
দেউতাক সেপি মই অচলিত হৈছিলো। নেত্ৰাত ম'ব আৰু ভৰিব পৰা সেই তেজৰ টোপ সেপি মই দেউতাক গুৰুলৈ দিছি
সবতি ধৰিছিলো। নেত্ৰাত ক'বলৈ তেওঁ আহি বহিবলৈ দিছিলো নেত্ৰাই ক'লে যে, কোনো এজন উলও দুখৰে সুতাৰ
দেউতাক গাইবোলাত খুন্দাই হৈ থৈ ক'ল। আজি প্ৰায় দুই বছৰ হ'ল সেই সিদিনালৈকে মেততা বেগুনে অসুখ হৈ পৰিছিল
দেউতাক মেহুটি দিনে দিচে নানান মোহৰৰ কথুৰী হৈ আহিছিল। এবাৰেও মেততাৰ সন্ধান নোহোৱা হ'ল নেত্ৰা
আৰু অমৰ মজত নাই। প্ৰায় মোৰ ওচৰ বছৰ হৈছিল ওচৰ বছৰৰ ল'ৰা এজনৰ বাবে নিজলৈ নেত্ৰা নোহোৱাটো কেৱল ধৰণৰ
সমস্যাৰ সন্ধান হ'ব লগা হয়, কেলেহে ভালদৰে বুজি নাপায় একমাত্ৰ সেই ল'ৰাৰ বাবে। মই মন অকলশৰীৰৰ পৰা ভাগি
পৰিছিলো। তেতিয়া তেওঁৰ অনুভৱ কৰিব পাৰিছিলো সেই পুৰী আই আৰু ল'ৰা দুজনৰ কথা।

অতি মোল হাঁহৰ নিশিটো বহু পাল কৰিগৈ। এতিয়া মা আৰু মই খুব দুখৰলৈ হাঁহৰ পৰা কৰি আহিছো, কিন্তু মেততা
নোহোৱা অনুভৱটোৱে মোক অতিৰিক্ত বাককলে অসহ্য কৰি থাকে।●

ভ্রমণ

প্ৰিয়াংখী কলিতা
ত্ৰিভুৱৰ বাৰ্ষিক প্ৰথম বৰ্ষ

অতি বতিপুৱা পহুনে দু৩৩ বছৰত উঠি উহ-হাত ধুই ওলপাৰ কাৰিকৰীলৈ মাকক মাতে আৰু কয়, “মা মোৰ বেগটো লৈ আহিবাচোন, মোৰ দেৰি হৈছে ” মাকে বহনৰ বেগটো লৈ বহুদূৰ লৈকে, “ভালদৰে বাবা বহু অৰু হাত যি কৰ লগাবোৰ মানিব।”

তাৰ পিছত বচখন আছে আৰু হৰ্ণ বজাবলৈ আৰম্ভ কৰে — চিপ্ চিপ্ চিপ্। বহুতে হৰ্ণৰ সৰু শুনি বাঙালৈ ওলট মাৰু কয়, “মা মই খাওঁ, তুমি থাক।” আৰু মাকে কয়, “অঁ ভাৰলৈ থা।”

ভেতিয়া বতিপুৱা ৯.০০ বজাত কলিক ছাৰে বাহৰ পৰা এজন এজনলৈ সন্দলৈ ছাত্ৰ ছাত্ৰীকে গাড়ীৰ পৰা শৰী পতি নমিবলৈ দিল। তাৰ পিছত সন্দলৈ ক’ৰ ছাৰ লৈ বহিছে লগীৰ পিছ পিছ অগৰ্ণতিবলৈ কবিলে। তাৰ পিছত কলিক ছাৰ ভিতৰ পিতো অগৰ্ণতি গ’ল।

এটা পিছত কলিক হলে দুফালে ছাৰ-ছাত্ৰীকে এটা প্ৰশ্ন কৰিলে — “অন্তৰৰ বহুতীয়া উলপাৰ কাৰিকৰী হ’লে • হয় •” তাৰ পিছত ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলে উত্তৰ দিলে, “হু।” লগতে বহুনেও “হু” বুলি ক’লে। তাৰ পিছত ছাৰ আৰু বহিছে দুফালে মিলি ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলক কলিক ছাৰ পৰা ওলাই আহি সুধিল, “কি কি দেখিলে ভোমলোক অতি?” তাৰ পিছত ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলে বৈছে “অতি বাহিৰেও অতি এশিষ্টীৰ গৰু আৰু হাতী, ক’ণা আদি বহুতে কীৰ-জন্তু দেখিলে ”

ভেতৰলোক ভাৰত অহাৰ পৰা বহুতো কৃতি-কৰ্তা কৰি নিজৰ নিৰ্ভৰ দৰলৈ গ’ল।

“অহাৰ সৈহাৰলৈ কৰে দিসকলে হাত। এনে কিছু পাই যায়, যিহে পোহাৰ যোগাৰ
ভেতৰলোকৰ ভোমলোক নাছিল।”

— ড° এ.পি.জে. আব্দুল কলাম

ভুল, সুখ আৰু দুখৰ কথা

প্ৰিয়াংগু চৌধুৰী
মাকত প্ৰথম সংস্কৰণ

চৰমৰ শব্দ বাতিপুৰে অগ্ৰিমানে নগণ্যে চাকলি
ওলালোঁ মাক হাৰণকাৰ দোকনলৈ। হাৰণকাৰ দোকনখন
কিন্তু পৰ সেই কলমে মোৰ বাবে হাৰণ কাৰ দোকনখন
আকৰ্ষণীয়। ইয়ে কাৰ সম্পূৰ্ণ নাম ইয়ে সেই নেকান পাই
দেখিলোঁ বাহুৰেই মোৰ যোগেৰে বাতৰি কাকত পঢ়ি আছে।
বহুলা আচৰ হ'ব সন্দেহীয় নহয়। তেওঁ লেখা হৈছে নহয়।
নগৰত এচ.এ. পাছ কৰি এতিয়া সংবাদিকতা কৰি আছে।
মানুহজন ইতিহাসেই একেৰে আকৰ্ষণীয়। সকলোৰে পৰিচয়
হ'ব সেয়ে ক'লে মিচি হ'ব পাৰে।

ৰজুলা মাক জনি লজ্জাই পেপাৰখনৰ পৰা চকু
বুজি লৈ ফলে চালে।

“আঁহু, গুৰি পুৰাইগৈনে?”

তাল পাছত কিছুদূৰ বহাৰ অদান-প্ৰদান আৰু তাৰ

মাজতে তেওঁ মোক ধৰিলে —

“এনেদৰে আছ যদি ব'ল আচৰ দৰলৈ যাওঁ ”

ময়ো সমুদ্ভি জনাল। ভাতৰ বেলে তেওঁ অতি গৈছে
কৰিলে নহয়

“বাং, মই সাভয়ক ধৰিলে গৈ কৈ আছেগৈ।”

চহিলে পোনালৈ দৰলৈ ফালে অকল্য হ'ব যোৱাৰ
পছতই দেখিলোঁ আমাৰ গাঁওখনৰ সীমাত পৰৰ ভাইটি কলু
গৈ আছে।

“হেঁহু দেউতা, কাক কাকত গল তহঁতৰ লৈ য'ব নেতিহাঁ
পি সমুদ্ভি জনাল

“তেতিয়া হ'ল তই আমাৰ ঘৰত সেমাই লৈ গৈ
কাৰি নেমই পাছতহে ধৰিলে গৈছে। তই কিছোঁ নাপাইবিবি।”

“হ'ব নে” বুজি কৈ সি ত'লিলে।

হৰেণ এব নেকানৰ পৰা চাৰিগাঁও কিলোমিটাৰমান
দূৰত বাজুদাইতৰ খৰ চাহকেন্দৰ চাহৰ দুয়ো কাষ পাতি দি
আছে। কুনীয়া ধনীয়া ভাঙিব সৰু সেউজীয়া গছবোৰ বাকল
বুহুপৰে, পথাৰৰ মে বিয়া লেকাৰ হেঁচা কেঁচা গোন্ধ এটা
আঁহি নকত নকিছে। পৰিৱেশটো দেখিচেই কিবা তে জীপাত
জীপাত ভাব এটা মনলৈ আহে। বাজুদাইতৰ খৰলৈ যাবলৈ তে
এখন পাব হ'ব নাগে। তাৰ বাবে দুয়ো নাগত উঠিলে।

কিছুসময় শিঙত গৈ পালে মোৰ মণ্ডমণ্ডৰীত।
পদূলিমুখত আছে এখন সুন্দৰ ফুলনি। ফুলনিৰ পৰা ভাঁহি অল
সুগন্ধৰ সশায় সন্তোষমণ্ড। খৰৰ চৌহদটো ইমান সৰু-
চিকুৰ্গকে বহে।

অলপ আগতে জেয়াৰে টেবুল ভৰ্ত্তিৰে সদাৰু দি
দৈ ঢালিহি।

“আ'নাছুদ, পৰহি তামি বপুজ আৰু সঞ্জা — অতি
লগ লাগি এই বজতে এখন হাতে লিখা আলোচনী উলিওৱা
বহু পাতিছে।” নাৰিকল মিহলোৱা তেল পিঠা এটা চেবাই
চোকই মই ক'লে। বাজুদায়ে চকুত সেহা মাৰি ক'লে, “শা
বতাই মই নেতিও বৰ ভাল কথা হ'ব। কিছে আপোচনীখোৰ নাম
দি হ'ব।

“পৰি” মই অলপ বুকুখন ফুলিহি ক'লে।

চকুতে চকুতে নেতিয়াৰো বেচি লহিহি। তে মোই
না'পালে। এতিয়া ভক্তিবৰ হ'ল চাহকেন্দৰ গোট্টেই। অতিতে
এজোপ লিখাপ বাজুদাই সুন্দৰকে পেল কৰি দিছে। পঢ়া শেষ
হ'লে অৱশ্যে ঘূৰাই লি ল'গিব। বাজুদাই তে খনলৈ মোক
আগবাঁহি খবলৈ আহিলা।

এছাৰ নামি আহিছিল খাঁপ গতিত, আকাশত হাঁহি
থকা তৰা আৰু বজাৰ কাহত তিলুবিহাৰ থকা জোনাকী।
পকলবোৰে ধৰি তোলা মহামদ পৰিৱেশটোৰ মাজেৰে মই
লাহে লাহে আগবাঢ়িলো। হঠাতে বিপৰীত দিশৰ পৰা আহি
থকা আমাৰ সদাৰ মতত মোক ভৰত বতি পৰি।

“আ'হুদ, তহকলৈ টেছিলা ১১ ফটফট খৰলৈ, জোপ
বিচাৰি আছে।”

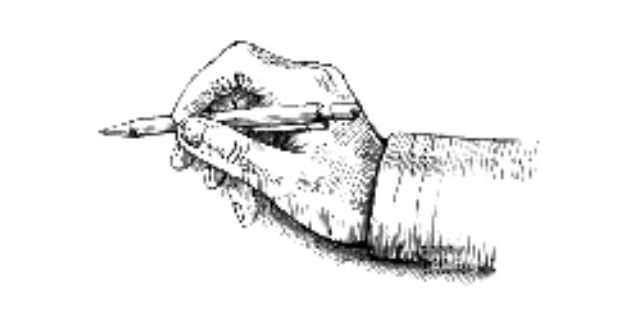
মই লিখ লেবৰ আগতেই দাবই চাইবলৰ গতিবেগ
বঢ়াই দিলে; সজৰ চকলৈ ভৰাইছে। মই আঁকিত হাঁচো
কথাটো কিয় মোক বিচাৰি আছে। তাৰ মানে খৰত মই
বাজুদাইতৰ ঘৰলৈ যোৱা খৰবটো পোৱা নহি তেকি?

আ'হিলেইচেন আমৰ পদূলিত নেহান মনুহৰ জুয়
মোক দেখাৰ লগে লগে এটা গুণ্ডনিৰ সৃষ্টি হ'ব, “আ'হিছে
দে” কোনো মোক কি ক'লে, কি মুঠিলে সেইবোৰ মই
নশুনিলো, টিপিহি ঘৰ আৰু ভাব পাৰত। মোৰ গুণ্ডনত নিলেপ
হ'ল উপৰুপৰি পৰা অৰু পৰাণ। মোৰ হাঁহি উঠিছিল যদিও
বেয়াও নকিছিল। আটাইৰে শব্দিত মুহুৰেনলৈ চাই সততে।
ক'লো আৰু ক'লো, তে বাজুদাই ভাইটিটোক পৰা পাই কৈছিলো
ঘৰত জনাল'লে। ভাইটিয়ে লি ক'লে নক'লে, কিছু মই নিজেই
কে বৰ পৰিলেইহেচেন...

“উহু, কি যে কৈ যা। মিলে এটা সৰু ভুৰা কাৰণে
গোট্টেই দিহাটো খৰৰ মনুহৰিনিক কষ্ট দিলে। বিমানুৰ সজৰ
নিজৰ কৰিব পৰাহিনি নিজেই কৰিলে। চেষ্টা কৰিম।” বদামৰ
সাহসটো মৰি তাকে বিধা জপালে। অৰু লহিটো অৰু কৰি
বিহুত পৰিলে।

“মণ্ডমণ্ডৰী আৰু জীপাত ল'ব মোৰোজনে জীয়াই থকাৰ জনা
হৈবলৈ পোৱা।”

বেইন মিলেছিল।

কথাবোৰ আহুকলীয়া

প্রীতি, বন্ধন দত্ত

সংস্কৃতি অধ্যয়ন, অসমীয়া বিজ্ঞান

ই.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়

આનંદના બધા ૪ દિવસ સુધી ચાલ્યા

କୃତ୍ତିକା ୨୩ ତାରିଖ ସିନେମା : କୁଳଦେବୀ କୁମାରୀ ମାସି

ବିକ୍ରୟି ଏବଂ ନବର ଅନ୍ୟାନ୍ୟକର୍ତ୍ତା

ପ୍ରାଚୀନ ଶିଳା, କଳାକାର କଳାକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦେଖି।

ਦੇਵਗੀ ਰਾਜ ਪੁਰਾਣ ਸਾਹਿਬਗੁਰੂ

ପ୍ରାଚୀନ ଶିଳା କଳାକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗଢ଼ାଯାଇଥିବା ଶିଳା

বহুশ্লোকৰ শ্লোক.....

[illegible]

ବିଶାଳ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଗ୍ରହ ଗଣିତ

এক কর্মসূচির চালনা জনমতের ভিত্তি

ଉତ୍ତରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ମାତା

অজিও খেদিও হাতে ভেল নিৰবধৰ পতিয়াঃ

କୃତ୍ରିମ ବାସିନିର ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରର ଆକାର ଶାନ୍ତିରେ

সংক্ষিপ্ত বৈশিষ্ট্যই হৈছে ভৱিষ্যন্তৰ বাণী।
 তথ্য প্ৰতিভা।

ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଞ୍ଜିର

କଞ୍ଚିତ୍ତାପ

ବନ୍ଧୁ ଗଣିତଜ୍ଞ

କନ୍ଧ: [ନିର୍ଦ୍ଧି]କଡ଼/୧.....

জীবক ককমৰ নেপ্তকাত জড়শা আহে

କଞ୍ଚିତ ଗୁଣାବଳିର ଗୁଣାବଳି ଗୁଣାବଳି ଗୁଣାବଳି ଗୁଣାବଳି

$$a(n) \leq b(n) \text{ for all } n \in \mathbb{N} \quad \bullet$$

.....

ৰূপহী অসম

ସଞ୍ଚିକା ଶ୍ରୀକାନ୍ତ

ଜୁଲାଇ ୨୦୧୬ରୁ ୨୦୧୭ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ಹೂಳುಕುಸುಕ್ಕು ಕೂಳು

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

অসমীয়া বিজ্ঞান জগত

$$C_{\mathbf{A}}^{-1} \cdot \mathbf{A} \in \mathbb{F}_2^{n \times n} \quad \mathbf{A} \in \mathbb{F}_2^{n \times n}$$

*बहिष्कृत नाम लक्षित

अतएव कश्चिद् दूतः

ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶିକ୍ଷାବଳୀରୁ ନିର୍ବାଚନ

ମୈତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ମୃତ୍ୟୁ

ଦୁଇଟି ଅବଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ରାଜିତ

नमोऽस्मिन् 'ॐ' ।

ন চিত্তে বিদগ্ধে উদ্ধার করিলে

ଅମଳ ମାତୃକା ନାମ

ଅକ୍ଷୟ ଅକ୍ଷୟ ନେଶର ଉଦ୍ଧାରିତ
 ଉଦ୍ଧାରିତ ଉଦ୍ଧାରିତ ଉଦ୍ଧାରିତ

●

ৰঙীন কবিতা

জেউতীমণি বেগম

স্বতন্ত্ৰ প্ৰথম মাধ্যমিক

প্ৰকৃতি জগতৰ সৌন্দৰ্য বিনন্দীয়া
সঁমুঠৈ নীল আকাশখন মৌল
কি যে মেঘনীয়া
সু উজ্জ পৰ্বতৰ হাঁহে ঢেঁকা ডবৰ
ভালে পুৱৰ, অৱলি বেলিকাৰ
প্ৰতিফলিত গেওৰ
তাহিকৈ মতে মুহূৰণ।
হুব দূৰণিৰ জ্বলিবি নাজেন
সৰ চাপলিত শুভ বহুৱাৰ সাজেন
ভালে প্ৰতিফলিত জেওৰ জেওৰ
চি-বিশ-বিশ-জ্বলি-সাজেৰ-মাহু-সাজেৰ
কি যে ৰূপ অৰূপ দেহিবাঁকৈ
সলিহ ডৰা কেনে মিঠা হালধীয়া
সেউক গৰু বঙে লগা পঢ়ে বা বঙাই
সেগালী শস্যৰ গুণ্য কেনে কটি হেঁৱা
বিলতে হালে জালে অপৰূপ পলম
ছলৰ পালে পালে পৰিভ্ৰমী চৰাইলৈ
আবেলি লেলিহা ডিবি বগ বিড়িয়াই
প্ৰকৃতিৰ সৌন্দৰ্যে বঞ্জিত
ৰূপে বেজায়েৰ হয় দূৰতে বিদূৰিত
স্বপ্ন মনৰ ৰূপ দুৱাৰ খুলি
১০ ওপৰে প্ৰকৃতি
প্ৰকৃতি এওতখন কি যে মেঘনীয়া
লক্ষ্যৰকতে দেগা পাও ৰঙীন কবিতা।●

তুমি

প্ৰবজ্যোতি দাস

উচ্চতম মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

মেঘ মনত সঁচি বগা
জগত কবিতাটি তুমি
প্ৰতি নিশাই মোৰ
নিদ্ৰাত অহা
মিঠা সপোনটি তুমি
প্ৰতি পুৱৰ মেঘ হাঁহলৈ
নামি অহা
নিহলৰ টোপালটি তুমি
প্ৰত্যেক অৱলি
মাৰ খেঁৱা বেণিলৈ
হেতুলাই লিখা তুমি
হিৰালে চাও
সেইফে
পেৰা তুমি — তুমি — পেৰা তুমি।●

অনুভবৰ কেঁকুৰিত

জোনদীপ পাঠক

স্নাতক ডিগ্ৰীৰ সাধাৰণিক

বি.এইচ.বি. কলেজৰ সেই মায়াসন্ন সন্ধিয়া
ওচৰৰ শেৰালি ফুল ঢুকি
সেমাহিছিলো মোৰ হৃদয়ৰ ঘোৰনন্দিত।
আজিও সৰ্গীৰ হৈ চন্দুত উঠি উঠে
লবায়ুৰ সেই মিচিকিটো ইতিটো
১৯৩ পৰিচৈ আঙিঙা ডাঙত
পঙ পৰি উঠে ডাঙ
লগৰ কেইজনো ছোৱালীৰা দিহাটোৰ কথা।

জোনদীপ কবিতা কবিতা নগা শুভু হাঁহত
বিচৰি পাইছিলো তুমি কৰি যোৱা দুকাণা কথা।
নতুনো কিম্বা? লগ পালেইচোন মোৰ
কথা প্ৰকাশৰ সকলো মাথোমুই কল'ৰ পৰে
চেহাৰো এনে কৰিলে তুমিও
এতে কৈ পাৰ হৈ যাব দিবোঁ দিনবোৰ
মাজলটি কথা পাতিম দুয়ো
জোনদীপ বহুপত তিত্তি বুৰি, অকণাৰ সৰুভাৰা গমি গমি
চেহাই যাবলৈ নিদিবা অ মাৰ এট
সপোনৰ দিনবোৰ
তম লাগে দিহাবোৰ লগত তুমিও
হেৰাই যাব নেতি বুজি?
বহুদিন ধৰি হাঁহিবলৈ পাহৰি গৈছিলো জান
তুমি আহি কিবা ৰং দিলা
নতুনকে যেন ইতিবলৈ শিলিহে
জীৱনটোও ন'পন কৰিবলৈ 'লোৱে'
সপোন ভাঙি যাব নিদিব
ভাঙিমলৈ কেঁকুৰিত অমাৰ
মৰমলৈৰ সৰ্গীৰ হৈ থাকিব দিহা ●

প্ৰেম

ভুৱাৰ ঠাকুৰীয়া

স্নাতক প্ৰথম পাঠ্যমিক

প্ৰেম হ'লে এটি মিঠা অনুভৱ
য'ৰ কাষে মানবতাই।
ভাত নাই কোনো অশ্লীলতা আৰু অশ্লীলতা
প্ৰেম হ'লে কুই হৃদয়ৰ মিলন
দুই ১৯৭ মিলাত
বৰ্তমান প্ৰেমৰ নাই ভাঙি
নহি ব্যক্তিগত।
বৰ্তমান প্ৰেম হ'ল ধন
২০ ৭১০ ম'ৰো
প্ৰেম গ'ভা ●

বন্ধুত্ব

জেচমিন চুলভানা

মাতৃক ভূতটীয়া যোগ্য চিক

বন্ধুত্ব এনাভলী ডক

এক স্থিতি ১৮৫০

মোনা ১৩৩৪ সম্পর্ক

নথ্যনায়ে পৃথিবী

অটাইভলৈ মধুকত সম্পর্ক

গবাকী ১৮৮৮ ভূমি

বন্ধু

বন্ধুত্ব মাজত কবহি ধানে

মক, অনুভূতি, ইহি, থেমলি

সুখ-দুঃখ ভাব ইহি বন্ধু

চিৎ প্রবাহিত মৈল পাবে

ইহি বন্ধু মাবে

সেতিয়াও 'ব' নাযায়

১৮৮৮ বন্ধুত্ব এনাভলী ডক

মিচিহলৈ ভবিষ্যতগৈ ●

বসুধা

বিভামণিদাস

সংস্কৃত ভূতটীয়া মধ্যসিক

প্রথম ভূতটীয়া উৎসাহিত হই

বিনন্দীয়া রূপ তেমাৰ

তত্ত্বগত ভূমি দেখিলে

অভিলাষ এক ভোমৰ

গছৰ পাতৰ পৰা সূৰ্য্যৰ আলোকত

নিৰবৰ টোপলবোৰ উঠিছে টেঙা হৈ

হে বসুধা সৰগ সৰু সৰু ভোমৰ

প্রাকৃতিক মিল ভবিষ্যতগৈ

প্রথম ভোমৰ

প্ৰকৃতি সৰু ভবিষ্যতগৈ

ভোমৰ হৃদয়ত স্থান নিৰাৰ বৈ শব্দ প্রথম

ভোমৰ বাবে কৰা ভাগ ভোমৰ

ভোমৰ হৃদয়ৰ বাবে সহিষ্ণু যিমানদিন সজ্ঞা

ভোমৰ কৰি পৰিশ্রম ভাগ ভোমৰ

যিদিনা ভূতটীয়া হৈ ১৮৮৮

মিচিহলৈ ভোমৰ সৰু হৈ যান এক

ভোমৰ হৈ যাব ভোমৰ ভাব

ভোমৰ সজ্ঞা কেনে অসমঞ্জস্য

হে বন্ধু ভোমৰ ভোম সৰু সৰু ●

মৰমৰ আইতা

বৰদা উজিৰ

স্বাতন্য কৃতিত্ব সাপাঠিক

তোমাৰ মনত কটোৱা সময় বেচ
মোৰ চকুত তুমি উঠে আইতা
মই নেখন পাহৰিব খুজিও
তোমাৰ গাওঁৰ
সেই দিনবোৰ।
কি বাক তোমালে মোৰ
লগে লগে মনত পৰে ও আইতা
তোমাক দেখিলে গ হাঁহিলো সবাতকৈ আনন্দ
এতিয়া সেই সময়বোৰ ক'তেনো হেৰুৱ গ'ল
তোমাৰ মৰম সনা মাত এযোৰে
মোক বাৰে বাৰে চহুলো হোৱা
ভূমিতো মোক বহুতে দিল আইতা
মইয়ো তোমাক এৰোৱেই নিব নেবাণিলো
মাথো দিছো তোমাল মোৰ স্মৃতিবোৰ ●

তোমাৰ চকু যুৰি

বিজা কলিতা

উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

ভাবিছিলো তে মাৰ চকুযুৰি চকু গপ্পক বুলি
তুৱা মতে নহ'ল বহু সময় ধৰি তোমাৰ
চকু দুজি ফুৰ গৈছিল।
নোৱাৰিলো তোমাৰ চকু যুৰি নেচোৱাকৈ পল্লি
এই অৱস্থা মনতকৈ দুখক মো বাৰিঙো
ভয়ে ভয়ে কৈ দিগো মোৰ বহু কথা
নোচে বাক ধকিল নেবাণিলো তোমাৰ সেই
মৰম লগা হাঁহিট
তে মাৰ অ উলংকাউল চুজিলোৰ দাঁত ল
দাতিবোৰ নোৱাৰিলো ধৰি ব'পিল
তোমাৰ প্ৰতি ধকা মোৰ অমৃত মৰমবোৰক
সময় বৰি গতিশীল নহ'লহেঁতেন তোমাক
কেতিও ও চকুৰ আঁতৰ ত'ৰ নিদিগো হেঁতেন
আজ এটা দিন তোমাৰ পৰা বিচাৰো
হ'ল সময়লৈৰ হ'ব ●

আমাৰ মহাবিদ্যালয়

মনালিছা কলিতা

স্বাতন্য প্ৰথম মাধ্যমিক

ভৱৰূপে হ'লিগুৰি পুৰণি মহাবিদ্যালয়, সকলো
আমাৰ মহাবিদ্যালয় নাম
হৈছে মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা পাই
আমি অলেখ জ্ঞান।
বহুতো সাধা-সেৱাজী আছে ইয়াত
জ্ঞানৰ পোহৰ বিচাৰি
হৈছে মহাবিদ্যালয়ত পঢ়ি পাই
জীৱন বটৰ চানেকি।
শিক্ষা শুদ্ধ কৰিলে শিক্ষাৰ মূল্য
আমাৰ ভক্তি আনন্দেৰে
মহাবিদ্যালয়ৰ নাম উজ্জ্বল লগি
আমি জ্ঞানৰ পোহৰেৰে।
হে আমাৰ মহাবিদ্যালয়
তোমালৈ গতি গতি স্থগাম
চিৰদিন জীৱিকি বৰ্দ্ধক
জ্ঞানৰ এই অনুষ্ঠান।●

শিক্ষক

বিদ্যুৎ পাঠক

৪৩০ ৪৪০ ২২২২

শিক্ষক এক সমান্য নাম নহয়

শিক্ষক হ'ল এক জ্ঞানস্বৰূপ অধিশিষ্ট

যিয়ে কিলো মাত্ৰ ব'লি হৈছে জ্ঞান হৈছে হৈছে

এই সমাজখনৰ অসাধাৰণ অৱস্থাপন

প্ৰাসব পৰা উলিয়াই আনি

পোহৰৰ পূৰ্ণিম্বৰ বাটলৈ আগুৱাই আনি

শিক্ষক হ'ল মানৱ সম্পদ গঢ় দি তোলাৰ এক উৎস

য'ৰ বাবে মানৱ সম্পদে শেহিষ পাবে এক অটকহীনতা

পৃথিৱীৰ সুন্দৰম।

শিক্ষক হ'ল ছত্ৰই লৈ সাপোহৰ বাস্তৱ মই জ্ঞানলী পৰা

শিক্ষাশুক ৩৩ মাত্ৰ ৪৪২।●

বসন্তৰ কুলিজনী

বিস্মী বামছিয়াৰী

একাংশ শ্ৰেণী

বসন্তৰ কুলিজনী

তু - তু - কু গুলি

ন-হিৰানে এইবেলি

ভূমি গম পোৱানে?

বিনাইয়া প্ৰকৃতি নাটক হ'ল

অপেক্ষা নতাবি।

তথ পিতৃ ভূমি।

দিবা অ'হি বসন্তৰ জননী

অপৰাণা প্ৰকৃতি

কপ মো হৈ বা হ'ল

খাত-বিস্তৃত মো

তথ পিতৃ

লাভে অপমানে ভূমি

ন-হিৰানে এইবেলি ●

ফুলৰ পাহি

প্ৰিয়াংখী কলিতা

একাংশ শ্ৰেণী

শুভা গুলি

মই বম সবি

অ'হিল একক বতৰ

মিলে মোক বম বৃষ উৰবাই

কিয়া আনো এই নতমতৰে আহে

মি মোক বতৰ বিপদ হৈ পৰে।।

কেতিয়া এই বতাহজাক নব,

মই মই নৈ বম

চিৰদিন বাবে ●

বি. এইচ. বি. মহাবিদ্যালয়

ফানহিনা চুলতানা

ত্ৰিচতুৰ্থ বাৰ্ষিক প্ৰথম বৰ্ষ

হে মহান বি.এইচ.বি, মহাবিদ্যালয়

ভ্ৰোমলৈ হেজাৰ প্ৰণাম

তুমিগৈ ই আমাৰ শক্তি

জানব চকু কৰিছা আমাক প্ৰাণ

আমি ভ্ৰোমক কৰিছো সন্মান

সেয়ে ভ্ৰোমক মৰণ নাহি

চিৰদিন পথিম ডিঙালিহ

হে মহান বি.এইচ.বি, মহাবিদ্যালয়

আমৰ হাজতেই অদৰিহ, ভ্ৰোমক
প্ৰতিদেহে

ভাৰতৰ কৰ্তব্য আৰু লিপনিৰ দ্বাৰা

হে মহান বি.এইচ.বি, মহাবিদ্যালয়

ভ্ৰোমলৈ বচিছো প্ৰাণম

তুমি আমাক নিশা সূচতি

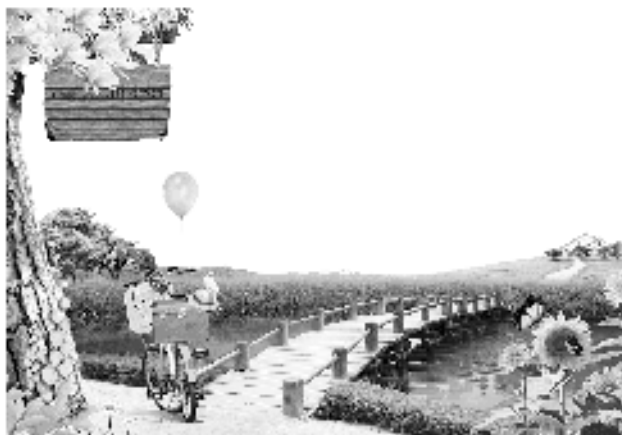
তৰ্জীৱৰ পৃথিৱীলৈ এম ডিঙতি

হে মহান বি.এইচ.বি, মহাবিদ্যালয়

ফুলি আছে বোনা তুমি নতুন কাননত

পাত-প্ৰতিধাতু সকলো ভেটি

বিলোৰ চৌদিশে নতুন জ্যোতি ●

প্ৰকৃতি

বিদ্বিপ বৰ্মন

সংস্কৰ দ্বিতীয় বাৰ্ষিক

তুমি বিং তুমি অকণ্ড

তুমি ধনৈয়া তুমি কুংসিং

ভোমাৰ ৰূপ অতি অপৰূপ

তুমি ভগতৰ নেত জীৱন অৰূপ

কেতিয়াবা মৰমীয়াবা কেতিয়া বাহুপ

কেতিয়াবা আফল কেতিয়াবা প্ৰবাল,

জীৱনৰ আগত তুমি

মুত্ৰাৰ পিছত তুমি।

বনৰ বহুত তুমি

সাগৰলৈ চোত তুমি

মৰুভূমিৰ বালিত তুমি

মৰুভূমিৰ মাটিত তুমি।

আমি ভ্ৰোমক ভালদৰে পুহ

ভোমাৰ কেহতে আমি বিচাৰি পাওঁ জীৱনৰ সূত্ৰ।

মৰুত দলে মৰম দিহা তুমি

প্ৰয়োজনত হেঁচা কৰা তুমি

কিন্তু ভোমাৰ হ'ল তেওঁ ভক্তি ভাৱেহ

বানপানী, চানচি, ধুমুহা, গৰুখলীয়া আৰু যো লিমান।

কম কৰিবা চান্দ আমি ভ্ৰোমক অলুজ সন্তান

কম কৰিবা আমাৰ অলুজ কমৰ বৰে।

হ'ল, আমিগৈ বহুত শেখী ভোমাৰ অচৰিত

ভোমাৰ বুকুত আবাস লৈ আমি ভ্ৰোমকে কণ্ঠ লিঙ

অমিয় ভোমক অন্য সন্তানৰ বক হজা কলো

আমি চিহ্নিত অহি

কম কৰিবা ম'হ

কম কৰিবা প্ৰকৃতি। ●

মোৰ প্ৰেম চিৰস্মৰণীয়

বীণা পাঠক

স্বতন্ত্ৰ প্ৰথম বাণ্যটিক

মোৰ প্ৰেম এক বেলেগ বৰণৰ বিশেষত্ব আছে
মোৰ প্ৰেম মোক এৰি ধৰিছে পৃথিৱীখন দেখুৱাইছে
ইয়াত থকা প্ৰতিটো বস্তুৰ সৈতে মোক চিনাকি কৰাইছে
জীৱনৰ কঠিন বাস্তৱতাৰ সৈতে বুজিবলৈ শিকাইছে
কঠিন সময় বেলেগ বৈশিষ্ট্যৰ লগত চিনাকি কৰাই দিছে
তাক মোৰ সপোনৰ চিহ্নাংগন পাতলি মেৰি দি,
সেইফলৰ পাছত পাহৰে তেৰিলৈ
সবলৈ মোৰ লগত সাহস 'কে' যিহঁত সি অহা
অচেনত গোৱণ বট দিচ দিবলৈ শিকাইছে।
কিছুমানৰ হাঁহিও এই অনুভূতিখিনি
কিছুকেইক প্ৰিয়জনৰ বাবেও হাব পাৰে
কিন্তু মোৰ লগে লগে মোৰ চিৰস্মৰণ,
চিৰ শ্ৰদ্ধা
তথ্য মোৰ চিৰ প্ৰেমিক
মা সন্ততি
সঁচলৈ এওঁলোক অবিহনে সপোন অস্তিত্ব বহীন।।●

আশা

উত্তৰ মেধি

১৯৯৩ৰ মাৰ্চ মাহৰ প্ৰথম বৰ্ষ

বাৰ্ষিকায়ক জীৱন হ'লেও
উদীয়ন্তৰে ভৰ।
কেৱল তাতে
মুহূৰ্ত্ত আশুভৰ্ত্তিৰেও
হালিয়াস ..
'মোক ম'ৰি নিনি' প্ৰভু
জীৱি হৈ থাকিলে 'দিব'
কাতৰ তালু, সৃষ্টিকৰ্ত্তাৰ লগত।
যে ল'ৰাতলৈ ভৰা জীৱনৰ
কথা প'হিব গৈছে ...
তথাপি জীয়াই থাকিব হৈছে।
জীৱনটো সুখোহীণ
হ'লেও ..
হালিয়াস
জীৱি হৈ থাকিব
ধনী হোৱাৰ
ভাল কামোৰ পিয়াৰ
অল
বহুতে ...।।●

কলম

শেৱালী পাঠক

স্নাতক তৃতীয় বাৰ্ষিক

নহয় মাথো এটি বহু
মানব জীৱনৰ অহিংস মাত্ৰ
ব'ত নিগৰিত হ'ব কাৰেবাব
জীৱন কৰণ,
তান কোনোনো বাণেই
জীয়াই থকাৰ প্ৰেৰণ।
কৰাকক হাবাব হতুণ;
অথবা উদ্ধৃত্ত জদৰ বন্দনা
সকলো সৰীৰ হৈ উঠে
নকমৰ জীৱন্ত ●

আকৌ এবাৰ প্ৰেমত মগ্ন

অক্ষয় সৰকাৰ

স্নাতক পঞ্চম বাৰ্ষিক

প্ৰেম নমত বাৰে বাৰে
প্ৰত্যাশন ব'লি হোৱাৰ পিছত
আকৌ এবাৰ প্ৰেমত পৰিছে সি।
হয়, বেছিন হোৱা নাই
তাহিৰ লগত চ' চিলকি হোৱাৰ
মিঠাবৰীয়া কঁক চলৈকে বৈ পৰ
দীঘল চুলিটো বিৰ ছোৱা গীজনীয়ে
প্ৰথম দৃষ্টিতে অকৰ্ণণ কৰিছে তাক
কিন্তু এটা ভাল লগিছে ছোৱালীজনীক
কিন্তু সি নিজেও ভাবকৈ নবৈ পৰা নাই
কি ভাৱে নিদা হ'ব কৰিছে তাৰ।
কথা পঢ়ি গম পালে তয়ো হেনো
অ'ব পৰাই তাক চিনি পৰ।
কথা-বতাবোৰ বা পেছ ভাগ চাবিছে তব
তেওঁহে আকৌ এবাৰ প্ৰেমত মগ্ন সি ●

অনুভব

হুমিকেশ ভবদ্বাজ

স্নাতক তৃতীয় বাৎসরিক

সিঙ্গা বিহুঁতিলী তুমি

উদ্ভক্ত উদাউল লিচিৰি সংগ

তুমি ফাঙলী পলাশ, তুমি বৰাউচিলা

তুমি বসন্তৰ পাত

তুমি শব্দৰ সীপা সন্নিবিষ্ট

তুমি প্ৰিয়তম, তুমি অপকণ

কন্ত শত কবির জেৰণ তুমি

প্ৰেম আত্মন তুমি ওহৰ

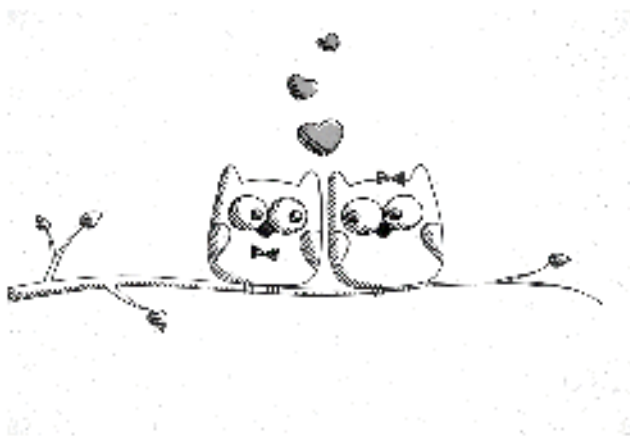
তাক মই বধুত্ব।

কন্ত শত সুগৰ পৰ ভক্তি আজি তুমি মোৰ আগত

শলহিলে কিমান ফুলা ভোমৰ মহিমা

আজি অতিমৰী কবিতাৰ বাতিকাৰী সুৰ

সুৰ তুলে প্ৰেমৰ। ●

প্ৰত্যাশাৰ ছবি

লিপিকা তালুকদাৰ

স্নাতক তৃতীয় বাৎসরিক

কি লাভিৰ পাৰ্শ্বকা পাহৰি

অপকণৰ অগ বচুৰতালৈ

হৃদয়ৰ নিভৃত কোণত

পাঁচি থেহুহ

সেউজীয়া পত্যাশ

কি কীয়া এজাক বধুত্ব

প্ৰবাহমান চিহ্নত গতি

নিবিৰ্জি হালধৰ নীলিমাত

লীন'ত বৰ

ভেজাৰ বেণিৰ সেৱনী পৰ্বত

কংজোপনে লৈ বত

তুমি অনন্ত নটি

ভক্তি বাহ

সঞ্চিত সন্ত জেউজীয়া

পাহৰণিৰ ওপে পুতিময়

প্ৰত্যাশাৰ দীপ্ত মিশ্ৰাল

অলোৰলি লহ

জোনাক বসিগাই ●

সৰা পাত

দ্বীপজ্যোতি কলিতা

স্নাতক তৃতীয় বাৰ্ষিক

গছৰ পৰা পাত নাপাক 'ৰে
সৰি সৰি তুমি ডালি থাকে যো
শুভম জটিলিত হৈ
দীৰ্ঘ চৌক এক শেৰতী মৈ
এলি তুমি মৰ লগিৰ
এই পৃথিৱী এৰি থৈ
অশাৰ পদ চৈ
সমস্ত নাপাকে কপোৰ বাবে হৈ
এলি মৰ চৈ লগিৰ
হেঁতাহৰ খণ্ডন এৰি থৈ
আপোন চান্দহোৱাৰ এৰি 'গৈ
এলি যাব লগিৰ মাটিৰ পৰা ত বিজীৱ হৈ
জীৱনসি এক সৰা পাতৰ দৰে
মূৰাহী৷ শুভম জটিলিত হৈ
সৰা পাতৰ নৰে হৈ। ●

পাৰিবানে ? ?

চিন্ময় পাঠক

স্নাতক তৃতীয় বাৰ্ষিক

পৰিচয়ী জানো
থাকো বুথিয়েই অঁতৰি থাকিব ?
(মোৰ মনে কহ, সাজে পলিছোঁ)

পৰিৰ জানো
বাৰ্ত্তী বুলিছেই অঁতৰি যাব ?
(মোৰ লোভ কহ, পাকিবা)

মৰ বুজিছ, ফেৰা
নকৰোঁ আৰু ন'হ

যাব বুজিছ থোৱা
নৰাণো আৰু উন্নতি অহাৰ আশ।

(কিন্তু) তেমাৰ 'ল বচিছিলো সপোন আলোৰ
কিন্তু তুমি সঁহাৰি নিনিলি বিশেষ।

অৰঙুটিৰ ডাগুতেই সমস্ত হ'ল শেষ
ইয়াতলৈ লেছি ল'বলগীয়া নাই আৰু বিশেষ।।●

শ্রীমন্ত শংকৰদেৱ

জুমি মল্লিক

উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

নজানো কেন ভুই
ঈশ্বৰ নে ঈশ্বৰ লপী
জ্ঞান বুঢ়ি অসীম তে মাৰ
পৃষ্টি জুমি দেবলোক
শিবিলৈ তে মাৰ বজ্জত কথা
ভোমৰ নীতি আসৰ বিসৰ হেন ভগৱান ভুলা
ভোমৰ নোহো মনিনত
নাহ কোনে প্ৰতিমূৰ্তি
উলি কাপোৰ এখন চপাব ওপৰত
ভাঙে নে শক্তি অক শক্তি
১০ ধৰণ পেচায়
ভোমৰ চৰণত মূণ দেৱাই
নজানো কেন ভুই
ঈশ্বৰ নে ঈশ্বৰ লপীঃ

এটুকুৰা কেঁচা ঘা

হিৰকজ্যোতি কলিতা

পাঙ্জন ছাত্ৰ

তে ব দিচ্ছিল তৰুৰ বিম্বিত
কাপোৰাব হিচা দহিহেনে এলনীঃ
আহেনে কোনোবা লব্দী হিচাঃ
এই তে আশ্বলন কৰিছা
বুঢ়ত ভুজুৰাই ক নিচা
অপৰা পোকা হে মাথোঁ।
সেঁক সাপক গাখৌব ঘূৰাই
অতি মজ্জ ভালুত খুটিছে ভোৰ।
অ হেনো ভোৰ পাখলন...
বঙা দলিচা পাৰি
এব বিচা দুমুখ দুমতিল
পৰিলিনে গতিয়াই লহিব কৰিঃ
তে ব মাটি ভেট সংকুতি
কৰ্মকিত কৰি...
চৰম আঘাত কবিত পুজিছে
নজিহত কবিত ওলাইছে
তাই নিবৰ দৰ্শন হৈ গাই থা কবিত মাথে
ভোৰ বুজুগীয়া সংশ্লিষ্টক
হাত সাৰটি বহি নাথাকে তা' আই
পতিজন্মৰ ভোজৰ কচনীত
অ হে ওৰাতিত তে এতুৰ
ইচ্ছা ত গৰি...
কেনেও নেবাৰে প্ৰশমিত কবিত
সিঁইতৰ জ্বলন বজ্জি
কেঁচা ঘাত নিম্ন চাতিয়াৰ হোজ ভাঙাত
নিম্নেই দৰ্শনক বহি... ●

ENGLISH SECTION

*When a storm attacks,
all big trees get uprooted,
but simple grass always survives
Being simple and
Egoless makes us more
Powerful and stable.*

Students' Role in the Society

Prabodh Kalita

Assistant Professor in Economics
B.I.B. College, Sarupeta

"The best feeling of happiness is knowing you're the reason of others' smile."

Society

A society is a group of people participating in continuous social connection, or a broad social group occupying the same social or spatial territory. Society consists of people who have decided to work together through mutual advantage.

Everybody admits that society is the cornerstone of everything and this is why it is important to study about it. Society includes many aspects of our lives, such as, where we grow up, how we are influenced, who we meet, what we do, and how we become experience in life. Each society is different, and there are millions across the world.

Societies are primarily characterised by their **shared values, beliefs, and cultures**. However, the remarkable thing is that different *type of* society has different values, different beliefs, and different cultures. No two societies are the same.

Social Responsibility

In simple words, social responsibility is the responsibility of an individual to act in a way that promotes social well-being. This means that a person has a sense of obligation to society and sacrifices for the good of others.

Social Awareness and Responsibility

involves the awareness, understanding, and appreciation of connections among people. Social Awareness and Responsibility focuses on interacting with others in the society.

People who are socially aware and responsible contribute to the well-being of their social and physical environments. They support the development of welcoming and inclusive communities, where people feel safe and have a sense of feeling right.

A socially aware and responsible individual contributes positively to their family, community, and environment; empathizes with others and appreciates their perspectives; resolves problems peacefully; and develops and sustains healthy relationships.

Importance of Social Responsibility

Social responsibility is essential in many aspects of life. It helps to bring people together and also promotes respect for others. Social responsibility can be seen in how you treat other people, behave outside of work, and contribute to the world around you. In addition, there are many ways to be responsible for the protection of the environment, and recycling is one way. It is crucial to recycle materials to conserve resources, create less pollution, and protect the natural environment. Social responsibility is essential because it creates a sense of responsibility to the environment. It can lead to greater trust among members of society. Moreover, being socially responsible, it helps

people upgrade the environment and society.

The Role of Students in the Society

All we know - Studying is the main occupation of students. But being youthful and energetic, they can engage themselves in various forms of social work in their spare time, and in moments of crisis. It is indeed undeniable that one cannot live in complete isolation from society and so applies to a student as well.

Undoubtedly, thus, students are the most important components of society. This position promotes their social responsibility. Socially responsible students in their community shape social structure, functioning and allied determinants in the society..

1. Contribution to Literacy

Students have to understand the concept of right to literacy themselves and they should take an active role in literacy campaigns. They can teach the illiterate to read and write.

2. Fight against Antisocial Activities

Theft, corruption, murder, black marketing, exploitation of women, weaker sections, rape and harassment compromise safe living standards as well as tarnish the social image. In such a scenario, the ambition of students must be to work towards the total eradication of these social disabilities.

With the rise of social media, the right to speak up in democracy and the consolidation of student power, adequate solutions can be implemented to put an end to these burning social issues and thereby promote an equal, harmonious and lawful society.

3. Say No to Drugs and Alcohol

Drug and alcohol addiction has long since blinded youth, deviated individuals from a healthy, progressive life and most of all led to a number of personal and social problems.

The drive of students thus must be to educate, sensitize and promote addiction-free

living through various mediums such as that campaigns, street plays, social media, talks, volunteering at NGOs and de-addiction centres and so on.

4. Pioneers of Technological Advancements

Scientific advancement, innovation and novelty are the factors that make a nation stand out from the rest in the modern world. With young minds hubbling with a scientific temperament, drive to discover, and strive for innovation and progress, the contribution of students to society is thus exercised.

5. Pride of the Nation

Students must have the feelings of pride of the Nation. For example, we may say one aspect of society as sports. Sports builds confidence, the ability to make decisions, not crack under pressure, to be a great leader and most of all, to build meaningful relationships.

6. Aware about Sustainable Development

In a capitalistic society, development is usually exploitative in a way that it is absolutely capital oriented and does not in any way take into account other side effects.

Thus, as responsible students who have imbibed something from their extensive and industrious syllabus, one must be able to move towards a sustainable development that not only takes into account modern needs but also saves enough for future generations.

7. Strong Value System

Students must work to destroy caste, the evils of untouchability and promote gender equality. As responsible citizens, students as a part of the community must navigate alternate ways of living, rising above gender, caste, religion and everything that holds us back.

8. Be Culturally Aware

Students must know the culture, tradition and customs of the society where he or she lives. Students have to take care for them not to destroy

by the demolisher, but have to take steps to develop those progressively and reasonably. They have to organize socio-cultural activities to attract the students of new generations regarding the existing society's culture, tradition and customs.

9. Ecological Responsibility

Pollution has changed the world in ways that to a large extent cannot be reversed. Inconsistent rainfall patterns and soil erosion owing to deforestation, melting ice caps and rising sea levels due to ozone rupture, alarming natural phenomena and unpredictable weather patterns resultant from pollution; the balance of nature is under threat. Therefore extensive environmental studies have to make so that they may be better able to exercise their role as students.

10. Service to the Nation

It is the duty of each and every citizen of the nation to serve the country at any time required. There is no nobler profession than that of the defence forces and doctors. The youth first have to act student role models and later on as doctors, engineers, scientists and government servants with their political sensibilities can contribute to the nation.

11. The Voice for the Society

The power of youth is such that their voice will be heard in society and thereby they can speak up for the marginalized, work for social good, place demands and have them sanctioned. The duty of students must be to act as role models for others in the society and the generations to come and thereby make society a better place to live in.

12. Follow Ethics

Ethical code helps in understanding the difference between 'right' and 'wrong' and in applying that understanding to students' decisions. The activities of the students should have ethical base.

12. Be a Volunteer

There are many projects launched by government and NGOs to support different social

programmes like creating awareness for the importance of education, finding shelter for the homeless, looking after the sick people, spending time with old age people, etc. The students should act as a volunteer in such programmes and thus may help the society.

13. Bridges of two Generations

Students have to act as bridges between two generations. They need to realize and understand the happening of today and eliminate the bad and extract the good and implement for tomorrow.

14. To maintain Peace and Harmony

During the occurrence of different clash or conflict between groups in the society regarding religion, communal and societal, the students have to take an active positive role in maintaining peace and harmony among the people in the society.

Conclusion

In a constant engagement of give and take, students need to meet up to certain expectations of society. In their life span, students do take a lot from parents, teachers and society at large.

Thus, it becomes their moral responsibility to exercise their role as students in society and turn into productive members, building a secure future for themselves and society. When students are being treated with due respect and responsibility, they have also lived up to be responsible and respect in return to the society. When being recognized, they have the acceptance to work for a better society through hardships rather than giving up in between. It should be stated here *"A little bit of humility can always change the world."*●

Reference:

Adam Bangizwe and Nkashaka Sibuyi, *"Role of Students in Society"*, March, 2016
<https://byjus.com/commerce/what-is-social-responsibility/>
<http://www.shardh.ac.in>

Lachit The Great

Samalay R.N. Kashyap

B.A. 3rd Semester

*"Lachit Phukan ! Lachit Phukan !
Mor Shwadeshar Vee!
Deshar Karone Takuu Edin
Jasira Nijore Shir."*

— Devakanta Baruah

Lachit Barphukan is one of the most important personalities in the history of Assam. This great man was born on 24th November, 1622. He was the youngest son of Nageshwari Aaiden and Momai Tamuli Borbarua, the first Borbarua of upper-Assam and Commander-in-Chief of the Ahom army under King Pratap Singha, and Lachit hailed from the Lukhurakhun clan's Lau-Fima lineage. Lachit Barphukan's father, Sukuti was a well disciplined man and he neatly followed the orders that were given to him by his superiors. King Pratap Singha was impressed by his abilities and dedication.

Therefore, he promoted him to 'Tipmia Rajkhowa', and after his spectacular work in that position, he was further promoted to 'Barisoa Bartamuli'. That is how Sakuti came to be known as 'Momai Tamuli' and eventually, he got the 'Barbaruah' title. Momai Tamuli Barbaruah proved his capability as a great commander in the war against Mughals in 1638-39. In 1639, he was the one who signed the treaty with Mughal commander Ahlayar Khar by representing the Ahom kingdom. During the reign of Pratap Singha, Momai Tamuli Barbaruah was able to initiate the political, economic and social

developments in Assam. Thus, Momai Tamuli Barbaruah went from a simple servant to a high rank officer by dint of his sheer hard work, discipline and intellect. His son Lachit Barphukan followed him and acquired these traits from him and that is how he learnt the value of discipline and patriotism.

In Lachit's early childhood, he was homeschooled as his father, Momai Tamuli Barbaruah hired tutors for him and that is where he learnt his basics in combat and bookish knowledge. He also learnt about politics, diplomacy, economics and sociology from his father. Immediately after completing his education, Lachit started his work life as the 'Hatidhara Tamuli' in the royal palace. In this position he was able to get the practical knowledge on how the King and his ministers efficiently solve the royal issues. Eventually, Lachit got promoted to the 'Ghura Baruah' title and then he received the 'Duliya Baruah' title, after which he earned the 'Simolu Ghuria Phukan' title and thereafter he reached the 'Dolakashariya Baruah' title.

After the brutal battle of the Mughal and Ahom army in 1639, a treaty was signed between Ahlayar Kha of the Mughals and Momai Tamuli Barbaruah of the Ahoms, which commenced the reign of the Mughals from Guwahati to the entire lower Assam. When Jayadhdaj Singha first became the ruler of the Ahoms, he noticed that due to the illness of the Mughal Emperor Shahjahan, his sons were fighting for the throne. So by taking that opportunity Jayadhdaj Singha began an assault on the Mughals in Guwahati. The mighty Ahom army defeated the Mughals and reclaimed Guwahati. After some time, Aurangzeb ascended the throne of Delhi

and ordered Mirjumla, who was the Nawab of Bengal at that time, to attack Assam. Mirjumla entered Assam in 1662 and initiated the taxation of the state. Jayadhdaj Singha did his best to restore the sovereignty of Assam but all his attempts were fruitless. After the death of Jayadhdaj Singha, his uncle's son, Chakradhdaj Singha became the king and he was not only brave but also an independent thinker. He could not digest the fact that Assam was under Mughal rule. In order to bring back the independence of Assam, he needed a capable Commander and he gave that position and heavy responsibility to Lachit Barphukan.

Immediately after becoming the commander of the Ahom army, Lachit created unity among his soldiers. In 1667, with the intention of retaking Guwahati, Lachit attacked the Mughals with his army and on 2nd November, midnight they were able to successfully capture the forts in Itakhuli and Guwahati. In that war many casualties were seen on both sides and Lachit was able to successfully rescue many prisoners of war who were imprisoned in 1662 by Mirjumla. In February, 1669, Ram Singha entered Assam with an enormous army. At that time the Ahoms were not prepared for a battle, but Lachit Barphukan made everyone ready for unforeseen dangers. In that same year, a deadly war took place between the Ahoms and the Mughals and that war is known as the 'Alaboi War'. More than ten thousand Ahom soldiers died in that war. However, even at the time of adversity, Lachit remained calm. It is worth mentioning that in order to attack Assam, Emperor Aurangzeb sent commander Ram Singha, who had an army that consisted of 18000 cavalries, 30000 foot soldiers and 15000 Katri soldiers. On

the other hand, commander Lachit ordered his workers to construct a fort in order to deter the enemies and he gave the order to complete the construction by midnight to his uncle. It is said that, Lachit beheaded his uncle because he was not taking his job seriously, but it is not clear whether that person was actually his uncle or the engineer who was appointed to the fort construction. However the incident was enough to boost the morale of the workers and because of that, they were able to finish the construction just in time. The tactics used by Lachit Barphukan were unique. He used spies to get intel on the war tactics and the situation of the enemy, so that he could adapt his soldiers to efficiently fight them. After their victory in the Alabou war, Aurangzeb once again ordered Ram Singha to attack the Ahom army. While the Mughal army was attacking the Ahoms, Lachit was ailing, but for the sake of his kingdom, he fought in the battle. Due to the numerical inferiority of the Ahom army, Lachit resorted to guerrilla tactics which was very effective during the war. A desperate battle took place and in the end Lachit was victorious. The Mughal army was forced to retreat from Guwahati, but Lachit ordered his men not to attack the retreating army. On 5th April, 1671, Ram Singha began his return trip and before leaving Uajo he prayed in the Hayagriva Madhava temple and told the Brahmins

how great Lachit was. Because of this victory, the name of Lachit Barphukan was immortalised in the history of Assam.

Even though Lachit saved his kingdom, he could not save himself and on 25th April 1672, he passed away. Later, Saopha Udayaditya Singha constructed the 'Lachit Mardam', 16 kilometres away from Jorhat. On 24 November each year, Lachit Divas is celebrated statewide in Assam to commemorate the heroism of Lachit Barphukan and the victory of the Assamese army at the Battle of Saraighat and the best cadet from the National Defence Academy is awarded the Lachit Barphukan gold medal. Lachit Barphukan is a symbol of resolute bravery and as long as there is a moon and a sun on earth, the name of Lachit Barphukan as the national hero of Assam will be written with golden letters in our history and will remain etched in the heart of every Assamese.

Poet Nakulchandra Bhuyan wrote these lines about Lachit for the new generation -

*"Tumaloke Uiridhot Lachitor Dehai'
Rakhibo Lagibo Maan Hoi Eka Seka
Yecor Porodi Timi, Timio Je Yecr,
Hobo Mathon Sahiyal,
Hobo Mathon Yecr
Lachitor Gunkhimi Monoloi Aani,
Deshot Xuruba Son Abhayar Bani "* ●

Indian Cities : Unplanned and Overpopulated

Khagari Baruah

B.A. 1st Sem.

Currently India is facing the twin problems of overpopulation and unplaced development. Overpopulation is a serious threat to our own existence. The whole world needs to address this issue and not just a few countries. The world's population is increasing mainly due to medical advancements and increase in agricultural productivity. India is now home to billion people. Furthermore India's population is expected to grow to billion before stabilising around the middle of this century.

Sooner or later, the world community is going to face the consequences of population growth. The rapid depletion of natural resources, increasing deforestation and loss of ecosystems, increased level of air and water pollution, high infant and child mortality rate and hunger due to extreme poverty are some of the results of overpopulation. Excessive population leads to working institutions' dysfunctionality and makes all plans to improve a country's infrastructure, medical assistance facilities and social welfare initiatives ineffective. Many people are already aware of these social and environmental problems, but only a few are aware of its adverse effects on health. It's not just India's struggle. Brazil and China are also coping with the ramifications of overpopulation. As per the city competitiveness report 2017, the population of a city has a direct bearing on its level of competitiveness. But a large population is not always a boon. It creates challenges pertaining to the movement of people and goods and in the provision of basic services.

This problem of overpopulation further gets aggravated by unplanned development. Urbanisation in India is increasing at a rapid pace

and currently about 30-33% of Indians lives in cities. This is estimated to reach upward to 40% by 2030. Planned development is critical for India as it moves from being predominantly rural to urban. The unplanned development of cities creates a number of problems, which include unhealthy settlements, lack of drinking water, health services, employment opportunities and electricity supply, degradation of the environment, adverse effect on health etc. In order to accommodate such huge population, it is necessary to do proper planning of India cities. A city needs social infrastructure for making it habitable, it is important to plan on job creation in these cities. There must be focus on the utilisation of water, sustainability must be ensured in solid waste management and focus must be on development of green energy.

With a view to modernise India and accelerate the process of planned development, the incumbent government has launched two flagship schemes the Smart cities Mission and AMRUT. The Mission aims to develop 100 cities all over the country, making them, citizen friendly and sustainable. The focus is also on the development of the Greenfield cities which will be built around economic drivers like industries and industrial clusters, SEZs, transport modes and satellite or intermediate cities.

Since many cities lack basic infrastructure, institutional frameworks and proper governance, a planned city initiative will first and foremost involve providing basic civic requirements and making the infrastructure robust and scalable. Its time for all global forums to provide effective solutions in order to resolve the problem of overcrowded and unplanned cities. ●

Paik System : Decline of the Ahom Kingdom

Krishna Das

B.A. 1st Sem.

The paik system was one of the most important aspects of the Assamese society during the Ahom rule. The Ahom king Sukapha first introduced the system of getting services from the tripak as soldier cum-labourers. But, it was systematically executed by Momai Tamuli Barbarua, an intelligent administrator and the commander-in-chief of Ahom army in 1609 under the direction of king Pratap Singha.

Under this system the entire male population between the age 16 and 50 was registered as paik for state services. Four paiks formed a unit called got. One member of each got was required to render service for a period of three months a year in rotation. The control of the state over the paiks was very rigid. The unit consisting of 20 paiks was placed under an officer called a Bora, a hundred under a Saikia, thousand under a Hazarika, three thousand under a Rajkhowa or Barua and six thousand under a phukan. In return for his service to the state, each paik was rewarded two 'puras' of best arable land called 'ga-mati' free of tax.

But, unfortunately this system contributed to the rise of the Moamoria rebellion, which is one of the vital causes for the decline of the Ahoms. It was a conflict between Ahom kings and the Moran people of upper Assam, who were disciple of the Moamara Sattra. Rise of vaishnavism, Ahom royals were the key reasons of the rebellion.

The establishment of the sattras provided a safe haven from mandatory labour under the paik system. The Ahom rulers saw it as a threat. Pratap Singha demolished the kalabari and kuruabahi sattras and his successors followed a similar policy of oppression.

Thus, somehow the paik system was responsible for the decline of the Ahoms, which was the most prominent system during Ahom rule. By the end of the Moamoria rebellion the paik system had collapsed. However, we can't blame this system directly, as there were many other reasons for the decline of this glorious kingdom which lasted about 600 years •

How Do Exams Affect Students' Mental Health ?

Vivamani Nath

B.A. 1st Sem.

Exams start to cause anxiety when they become a test of one's pride, parent's pride or one's self-esteem. This cause you to worry more, experience anxiety and depression, lose sleep, become forgetful, irritable, overwhelmed, exhausted and feel out of control. The immense pressure and fear for students come more from these external factors rather than writing the exam in itself. The labels that are put on students cause mental pressure.

Exam stress is the feeling of tension and worry that comes from test taking situations. It is normal to feel some stress about upcoming tests, exams, papers or presentations. Indeed, a small amount of stress can challenge you and stimulate you to work harder. Exam stress becomes problematic when it interferes with your ability to perform and achieve your academic and learning

goals.

Exam stress can develop for many different reasons. Knowing the reasons for your stress helps you identify strategies to manage it. Having a visual study plan to refer to will help remind you of what you need to study and what you have studied. Additionally it'll help you avoid procrastination, which is your number one enemy when you need to get things done. Your study plan should also take into consideration and activities you have, like exercise, works, social gatherings and anything else you do daily.

If you're feeling overwhelmed, you might find it helpful to talk to a teacher. It's also important to ask for or accept support from your family. Asking for help is never shameful. In the most extreme cases, it can help save a life. Stress is a natural occurrence it happens to all of us.●

Nari Tu Narayani

Krirttika Medhi

Ex-Student, Pol. Sc.

*"It took me quite a long time
to develop a voice:
Now that I have it
I can not going to be silent"*

The study of Women's history in the Indian subcontinent has been a major scholarly and popular field with many scholarly books and articles, museum exhibits and courses in universities.

One of the most dramatic changes in hundred decades has been the prominence of women in positions of leadership India, the country where a woman is worshiped always promoted the power of women. In the article I, as a woman is trying to highlight the position of women in power

The Ancient India :

Women during the vedic period enjoyed the high status with men in all aspects of life. Works by ancient India authors, such as : Patanjali suggested that women were educated in the early vedic era. Rig vedic verses suggest that women married at a mature age and were free to select their husbands in a practice called "Swayambah" or live-in relationship called "Gandharva Vivah". The Upanishads and Rig veda mention women sages and seers, notably Gargi Vachaknavi and Maitreyee. Originally women were allowed to undergo initiation and study, The Vedas.

In the Puranas every God was shown in

consort of their wives; for Ex. Vishnu with Laxmi, Shiva with Parvati. Even in the practice of "Homa" every 'Mantra' or 'Shloka' is addressed to 'Swaha', the wife of 'Agni' himself. Bhagavata Purana says that all requests to Agni had to be made through his wife.

During this period women were not known as 'Ruler' but they were not deprived of their rights and liberties

The Pre-Medieval India :

In the 5th or 6th Century BCE Queen Vrigavati of the Vatsa Mahajan pada ruled as regent while her son Udayana was minor and she earned the admiration of even experienced ministers

Apastambha Satra captures some prevalent ideas of the role of women during that period

In the Gupta period instances are not rare of women participating in the administration. The Chandragupta I ruled the Kingdom jointly with his queen Kumara Devi. Pravabati Gupta, the daughter of Chandragupta II and the wife of Rudrasena II of the Vakataka Dynasty performed administrative duties in their Kingdoms.

Instances of women of the upper classes extending their phase of activities beyond the domestic circle are provided by the queen and queens regent in Kashmir, Rajasthan and Andhra. Institu-

tions were established for co-education. In the work called "Amarkush" mentioned the names of the teachers and Professors are there and they belonged to the female category.

In the 2nd Century BCE, queen Naganika was the ruler and the military commander of the Satavahana empire of the Deccan region. Queen Anula of Anuradhapura was another female ruler of South Asia.

Queen Orisa assumed regency and involved in the military adventuring. Queen Kurmadevi of Mewad commanded her armiger on the battlefield in the late twelfth century. Queen Didday of Kashmir ruled as full sovereign for twenty two years and queen Jawahirahi fought and died at the head of her army.

Late Medieval India :

This era was the golden era of the lady ruler of India.

Rudrama Devi was the monarch of the Kakatiya Dynasty with capital at present day 'Telangana' from 1263 till her death. Akka Mahadevi was a prominent figure of the Bhakti movement of the 12th Century Karnataka; her 'Vachanas' in Kannada are considered as the notable work of Kannada literature. A few centuries later, Meera in northern India became a leading Hindu mystic poet.

The position of Indian women in society deteriorated during this period "Jauhar" which became a custom among Rajputs was performed when they were faced with invaders from 11th Century. Rani Bai and other Rajput women performed Jauhar in the Chittor Fort.

During the era of Sultans there were cases of women often becoming prominent in the fields of politics, literature, education. Razia Sultana became the only women monarch to have ever ruled Delhi.

The Gond Rani Durgavati ruled for fifteen years before losing her life in the battle with Mughals. Chand Bibi defended Ahmednagar against the forces of Mughal. Jahangir's wife Nur Jahan wielded imperial power. The Mughal princess Jahanara and Zebunnisa influenced the ruling powers.

Abbakka chaula was the first queen of Ullal who fought against the Portugese in the later 16th Century. Shivaji's mother Jijabai was queen regent because of her ability as a warrior. Tarabai was another lady Maratha ruler. Mai Sukhan with her small sikh forces defended the town of Amritsar against external forces.

The British India

Velu Nachiyar was one of the Indian queens to fight against the British colonial rule. Kittur Chennamma was the Rani of Kittur, led an armed force against the British East India Company in 1824. Lakshmbai, the queen of Maratha ruled Jhansi was the principal leaders of rebellion against the British.

In the case of women empowerment, we must mention the name of **Pandita Ramabai**, the social reformer.

Begum Hajarimahal, The co ruler of Awadh led the revolt of 1857. She proudly refused to deal with British. The Begums of Bhopal were considered as notable female rulers of this era. They were trained in martial art. Chandramukhi Basu, Kadambari Ganguly were the earliest Indian who obtain a degree.

In 1917 the first women's delegation met the Secretary of State to demand women's political rights.

The Post Independent India :

The term "Political Participation" has a broad meaning. It's not about right to vote only, but simultaneously it deals with participation in

decision making prouss. To combat gender inequality the Indian Government has instituted reservation of seats for women. Women turn out during India's general elections was 65.63% compared to 67.09% turn out for men.

Sarojini Naidu become the President of INC and later become the Governor of united Provirus Indira Gandhi is the first and as of now the only female Prime Minister of India. She was the Minister of Information and Broadcasting during the time of Sashtri. Pratibha Patil broke the highest glass ceiling when she became the President of India. She Was the Governor of Rajasthan. Shwetha Shetty founded India's first all women political party with a sole aim of women empowerment. Mamta Banerjee was the only women to be cleated as the chief minister of Bengal. She was the first women Railway Minister and the minister of Coal V.S Ramadevi was the first woman Election Commissioner. Sucheta Kripalani become the first chief minister (female) of a state;

it was the UP Sheila Dixit was the longest serving chief minister of India. Vijayalaxmi Pandit was the first female President of UNO General Assembly. Meira Kumar was the first ever women speaker of the Lok Sabha.

We are living in that country where women population is 662.90 million. And is this 21st Century we can count out the female rulers of India in our fingers only. So there is a saying in Assamese “একটি শালভ এটা ডালুক” and the position of women in the administration of India is like that only. No one will give us the power; we the women need to earn the power. That's why Roseanne Barr said, "The thing women yet to learn is nobody gives you power, you just take it."

"Feminism is not about making women strong; women are already strong. It is about changing the way the world perceives that Strength".●

"There is nothing more beautiful than a beautiful woman."

- Hem Baruah Rachanawali

Macbeth

Sankudip Das

B.A. 2nd Semester

Macbeth is a tragic play written by William Shakespeare in the early 17th century. It tells the story of a Scottish general named Macbeth. Who receive a prophecy from three witches that he will become the king of Scotland. Driven by his ambition and encouraged by his wife, Macbeth murders the king and takes the throne for himself. However, his guilt and fear of being discovered lead to further bloodshed as he tries to secure his position.

As Macbeth's power and madness grow, he becomes increasingly tyrannical, leading to the mistrust and anger of those around him. He orders the deaths of several noblemen and even orders the murder of Macduff's family. Lady Macbeth, consumed by guilt over her role in the murders, ultimately descends into madness and takes her own life. Macbeth is eventually killed in battle by the forces of Malcolm, the son of the murdered king, and Macduff, a nobleman who seeks revenge for the death of his family.

The play explores themes of ambition, guilt, and the corrupting influence of power. Shakespeare masterfully portrays the psychological toll of guilt and the descent into madness, making Macbeth one of his most enduring and powerful works. The play's enduring popularity and timeless themes have made it one of Shakespeare's most performed and well-known plays, and its vivid portrayal of the consequences to captivate audiences and serve as a warning to those who would seek power at any cost. ■

बर' बिभाग

थां आरो थांनानै थानो हो ।

- बडफा उपेन्द्रनाथ ब्रह्म

हाबा : बर' हाबायाव मेथाइ आरो मोसानाय

रुपा बसुमत्तारि

Asstt. Professor,
Dept. of Bodo
BHB College

हाबा:- हाबा एबा जुलिया जाबाय सुबु सगाजनि गोनसे खान्धि आरो बेथो सासे मानसिनि थाखाय मोनसे रोमोनथाय। मानसिया हाबानि उनाव समाजारि जानाने फैथो। हाबाया सासे हाँवा एबा सासे हिन्जावनि जुलि जानायखौ फोरमायो। हाबा जानाय हाँवाया बिसिनि सुखु गोजोन आरो थांना थानायनि गासैबो बिबानखौ रजुनो। बिसियानो फिसायनि सुखु गोजोन आरो रैखाथिनि गिलिर बिबानखौ लायो।

गुबुन गुबुन पण्डितफोरा हाबानि सोमोन्दै गोवां बिबुंथि होनायखौ नुनो मोनो। बिष्णु प्रसाद राभानि बादिब्ला - लामा गेजेराव हाथर थरसे जावनाने बारलागफाया बिखुंझाव बायोमोन। फैफिननाने गोदान हिन्जावखौ साखाथियाव फज'नाने, जनाने थानाय गोदान हाँवाखौ बुडोमोन- “नै आफा, बि हिन्जाव गोदाना दिनैनिफ्राय नौनि बिसि आरो नोछो बिनि फिसाय। दिनैनिफ्राय नोछो बे हाखौ बादो।” बिब्दि बुनाने गाव बानाय हाखौ बिखुनिफ्राय एरख्ताथनाने गोदान हाँवानि सिगाछाव दोनोगोन। बेनिफ्राय हाबा..... बेनिफ्रायनो बर' हारिया हाँवा आरो हिन्जावनि गोसो जुलि सुजाबनाने संसार जानायखौनो हाबा बुंगासिनो दं। हाबा एबा हाखौ बादो एबा संसारखौ बादो।

सुबु जिउ जारिमिन आरो गोदोनि लंथायखुलिनि बागै रोंगसार पण्डितफोरा (Anthropologist & Archeologist) सुबु माहारिनि हाबा खान्धिखौ मोननै बाहागोआव रान्दों - (क) बिमा फोलेर (Matriarchal Family) लानाने हाबा जानाय, आरो (ख) बिफा फोलेर (Patriarchal Family) लानाने हाबा जानाय।

भारतआव बे मोननै खान्धिजों हाबा जायो। आर्य आरो द्राबिरफोरा बिफा फोलेर खान्धिजों हाबा खालागो। अखिक आरो गंगलिय'फोरा बिगा फोलेर खान्धिजों हाबा जायो। नाथाय अब्लाबो, बर'फोरा आर्य हारिमुनि गोहोम गोग्लैनाने मोननैबो खान्धिजों हाबा खालामो। बर' हाबाया गासै मोन द'। जैरै- (1) सोंनाने लायनाय हाबा (समाजारि नेमखान्धि बादिये खालामनाय हाबा), (2) गोर्जिया लाखिनाय हाबा, (3) खारसननाय हाबा, (4) दंखा हाबनाय हाबा, (5) बोनाने हाबा खालामनाय आरो (6) दोनखारनाने हाबा लानाय।

बेफोर हाबाफोरनि मादाव, सोंनाने लायनाय हाबायानो बयजोंबो गनायजासिननाय। बेथो बयनिबो आंगोनिखुइ आंगो आरो बयजोंबो गोसो खुसिये गान

.....
 હોના ગનાય જાનાય હાવા । બર' સમાજનિ હાવાનિ ફાર્સે થાનાય ગોજોં આરો ગોથાર બર' હારિમુવા વેવહાયનો રોચ્છા રોચ્છા વેરચ્છાસિનો । વેનિચ્છાયનો, વે રોચ્છોમનિ હાવાચ્છોનો મિરુ ચ્છાલામના બર' હાવાયાવ બાહાય બોનાય ગેથાઃ આરો ગોસાનાયનિ બાર્ગે સુંદ'થે સાવરાયનો નાજાનાય જાવાય । અદેવાનિ આચિચ્છાલનિ વે રોચ્છોમ હાવાયાવબો બર' હારિમુનિ મહર-મુચ્છિચ્છો ગોદોનિ વાદિ નુનો મોગલિયા । થેવચ્છાબો વેફોરનિ સાવગારિચ્છો બર' સમાજાવ દાવો ઈફા-ઈનૈ નુનો ગોનો । ગાનોના ગોદોનિ વે સાવગારિચ્છો ગારબોજોબના બર' હારિયા હારિ મહરૈ દિનૈનિ મુગાયાવ સિનાર્યાથે હોનો થાહોચ્છા વે સિનાર્યાથેયા જાગોન આસ' ચ્છાન્દા ।

ગોદો ગોદાયનિ ચ્છુનાય વર' હારિનિ સમાજારિ ઈવા સોનાને લાયનાય હાવાચ્છો વર'ફોરા વાથો દોહોરોમનિ નેમ ચ્છાન્થિચ્છો મિરુ ચ્છાલામના ચ્છુનાય જાયોમોન । દાવો જાયગા જાયગા વાથો દોહોરોમનિ ચ્છાન્થિ વાદિયૈ હાવા ચ્છુનાય નુનો મોનો । વે હાવાયાવ હાવાનિ ચ્છાલાર થિ જાનાયનિ ડનાવ સાયચ્છ'ચ્છાનાય સાનચ્છાલિ હૌવા ગોદાનનિ હાન્જાયા બારલામ્ફા આરો વૈરાચિચ્છો લાના હિન્જાવ ગોદાનનિ ન'સિગ હાવાનિ વિવાન લાના થાહો । હાવાનિ ફાર્સે આચ્છા-ફાચ્છા માગસિ આરો ગોરોં માગસિચ્છો બારલામ્ફા વિવાનાવ ગાયસનનાય જાયો આરો બિયો હાવાનિ ગાહાય વિવાનચ્છો વાનો । વૈરાચિફોરા સાને ઈવા સાઝે થાયો । હૌવા ગોનાં થામહિનવા રાન્દિ નહે આરો ગોરોં હિન્જાવફોરચ્છોસો વૈરાચિ ચ્છાલામનાય જાયો । બારલામ્ફાયા હૌવાફોરનિ સમાજાવ થાના સાનજાહા મોચ્છાં જાનાનૈ જી સિરો । વૈરાચિફોરા રાયજોનિ ગેજેરાવ વચ્છીબો રાયદાવ-રાયદાવ ગય-ફાથૈ, થાંચ્છુ-ચિરિફોર રાનદિહો । વેનિચ્છાયનો, ચ્છુનાય જાયો - “વરાય વરાય રાયથિ - વૈરાચિ ।” વૈરાચિયા ગિવિયાવ ગય ચ્છાવગ્રોનો નાંગોં । વેનિ ડનાવસો ગુબુન સિચ્છલા ઈવા હિન્જાવફોરા વે ચ્છામાનિયાવ મદદ ચ્છાલામો । ગય ચ્છાવનાય સિચ્છલાફોરા બારુરુ ચ્છાલામદોચ્છા ઈવા ચિસોર વાનાયચ્છો હિન્જાવ ગોદાનનિ રાયજોફોરા હગનો હાદોચ્છા સોરવા ઈદાવસુલા રંજાલુ ઈવા ઈદાવસુલિ સિચ્છનાયા રોજાવો

એ વૈરાચિ લલિયા,
 નોનિ ચ્છાવનો વાવાસિન
 ગય ચ્છાવનાયચ્છો
 જોલાય જાલિયા ।

હાવાયાવ વૈરાચિનિ ગોનાંચિયા વેસેવાં આરો બિયો વેસેવાં આચ્છા-ફાચ્છા જાનાંગો વેચ્છો જો વૈરાચિચ્છો લાનાને રોજાવનાયનિફાય ગિથિનો ગોનો । વૈરાચિયા ચ્છામાનિનિ ગેજેરજોં રાયજો રાજાચ્છો ગોજોન હોનો હાનાંગો, અચ્છાનિયા વાચ્છનાયનાનૈ રોજાવનાયચ્છોનો નુનો મોનો । વૈરાચિચ્છો લાનાને વાચ્છનાયનાનૈ ઈરૈ રોજાવો -

એ જેહો આસારનિ રેવરેવા હાય,

.....

अ' आय' रेवरेवा हाय
जावैलाहानि गय-फाथै जानानै
हाथायासो रबाय लांबाय ।

गोदो बर'फोरा हिन्जाव गोदानखौ हौवा गोदाननि न'सिम लाना फैनानैसो हाबा
खालामोमोन । आथिखालाव, बे नेमा जायगा लायै जायगा गैबांला । हिन्जाव गोदाननि
न'आव हाबानि खामानिफोरखौ नेमखान्थि बादियै मावजोवनानै जाखां लोंखां हिन्जाव
गोदानखौ दिहुननानै हरो । हिन्जाव गोदानखौ गोन्बोखासिगोनखाथ हौवा गोदाननि
हानजानि गोसोफोरा रंजाखाडो । हिन्जाव लायगो थांफागाय बासियाल' एबा सिफुं
दारियाआ सिफुं सुनानै मोसाफायो । सिफुं दारिया एबा बासियाल'खौ लानानै हाबायाव
एरै जंखायो

रिउ रिउ सिफुं सुग्रा
सिफुं सुग्राया मोखा,
बासियाल' मोखाया बिनानाव जग्रा
बिनानाव जग्रा हौवाखौ जोंनो नांथारा ।
बेबादिगो बिखौ जंखायनानै खगबावो-
बारि खनानि थालिर बिफां,
बासियाल'नि उदैया बेलदां दां ।

बबेखानि, बर'नि हाबा मेथाइनि सानासिया गुबैयै गोजाम मुगानि । लेखा फरा
रोडि, जाम्बा जाम्बिनि खुगायाव बेरखांनाय आरो बर'नि हाबायाव गनाय जानाय । बर'
हारिनि गेजेराव खुगाजों खुगा सोलिबोनाय हाबाजों सोमोन्दो गोनां गोबां हाबा मेथाय
दंसोगारो । बारलाम्फाखौबो हाबा-सालियाव जंखाय जंखाय मेथाइ रोजाबो ।

वौवा थ' बारु वौवा थ'
जोंहा बारलाम्फाया मोसादों
खर' लानथ' थ' ।

बारलांफायाबो रोजाबनायाव गेजेन नड । बर'नि रोजाबनाय हाबा मेथाइयाव
जंखायलायनाय, एदावलायनानै रोजाबनाय मेथाइफोराबो बेरखांदों । बारलाम्फाया
गावखौ जंखायनायनि फिन जंखायनानै एरै रोजाबदों -

अमा अजे-अजे
जों जाबाय फस्ला बेजे
अमा खबथां जोंनि बुंगाया नडथां ।
अमा लानजाइ
गावबा गाव न'आव जाय

.....

अमा खर' नोनि बुनाया नडार' ।

आरोबाव, बारलांफाया हिन्जाव गोदान दोननो फेनायफोरखी जंखायनानै हाबायाव
एरें रोजाबो -

है.....है.....

खुन्था खोमानि बादालि

हिन्जाव गोदान दोनफेनाय

हिन्जावफोरा दालाजि ।

बारि ख'नानि निलाजि

खैना दोनफेनाय

लोगोफोरा दालाजि

हाबा जानाय सिखलाया गावनि बिमा बिफा, न'-बां, खुरमा-बाहागि आरो गावनि
लोगोफोरखी अराय साननि थाखाय गारनानै थानो गोनां जायोक्ताबो दुखु खालामनो
गोनां जेबो गैया । मानोना, हाबाजों मोननै गुलुन गुलुन जिउखी जथायनानै खौसे
खालामनाय जायो । बे खौसेनि ओथिया जाबाय, संसार सोरजिनाय, समाजनि गुमुर आरो
गियान लानाय । बिनिखायनो, हाबा गेथाइजों हिन्जाव गोदानखी फोरगायनो नाजादों -

खैजिमाया थैयो खुदैजों

गानसिया थायो ग' गियानजों

दागाबसै आयै दागाबसै,

नोमा नोम्फाया दाव अमाबादि

हमना हरबाय-

दागाबसै आयै दागाबसै ।

बेफोरबादि बुनानै हिन्जाव गोदाननि गोसोखी थजिम खालामनो नाजानायनि
लोगोसे संसार जानायनि थाखाय गोथी गियानबो होनो नाजानानै बुझो -

आर्थिं गाजब, हाथाय अरजब,

आखायनि फावा जायाखै

आर्थिनि फावा जायाखै -

रायजो फाथालखी जाहैदो आयै जाहैदो ।

होवा गोदान लागोनि सेंग्राफोरखी हिन्जाव लागोनि सिखलाफोरा लाजि फोनानानै
गेथाइ रोजाबो । जैरै-

गय होनायमानि ला-ला

फाथै होनायमानि ला-ला

.....

करायबारिनि सेंग्राफोरखौ

बात्रियाव हमै हमै ला- ।

हौवा गोदानखौ लाजि फोनांनानै रोजाबनाय बर' हाबा गेथाइयाव जंखायनाय नुनो मोनो । हौवा गोदानखौ जंखायनानै लाजि फोनांनानै रोजाबनाय मेथाइखौ एरै नुनो मोनो-

बारि खनानि निलाजि

हौवा गोदाना दालाजि

अ' आगै ख'नखां-

हौवा गोदानखौ ओरै बामखां ।

सिखि सिख्लानि ओंखाम फाला

हौवा गोदान थुखैनाथा नॉनि फाला ।

बर' हाबायाव दाय हमगानै जंखायगानै रोजाबनाय मेथाइखौ नुनो मोनो । बिदिनो हिन्जाव गोदान दोननो फैनाय सिख्लाफोराबो जाखां लोंखां हौवा लागोनि सेंग्राफोरखौ संनाय खावनायाव दाय हमफलानानै हाबा मेथाइ रोजाबो । जेरै-

बारि खनानि थाइजौवा

खैरोम देरोम लोगो

थेडाबारिनि सेंग्राफोरनि

ओंखाम ओंखि संनाया

बाला खेब- खेब ।

गोजौआव सावरायनार्यानिफ्राय रोंखा जानो हाबायादि, हाबा गेथाइया बर'नि गेजेराव हाबाजों सोमोन्दो थानाय खुगा खुगा सोलिबोनाय मेथाइ । बेफोर दा समजों लोगोसे गोमालांगो हमबाय । बर'नि मोनाफिनगो थाडै दौलद, मानोगा खुगा थुनलाइनि गेजेरजोंसो लिरनाय थुनलाइ एबा गोदान थुनलाइफोरा गेवलांगो खाबु मोनो । बेनिखायनो, समजों लोगोसे गोमालांगो हमनाय बर'नि हाबा मेथाय (खुगा थुनलाइ)खौ बुथुगनानै, जथायनानै दोननो राग जाबाय । नल्लब्ला बेफोर गोननो थालै गेथाइफोरा सानफा एफा गोमालाजोबसिगोन । बेनिखायनो, इसुन जोलैया बेफोरखौ बुथुमनो आरो जथायनो नाजाब्लासो हाबा गेथायफोरा बर' थुनलाइआव जुगागियै थागोन ।

हेफाजाव लागाय बिजाबफोर :-

(1) नार्जि, भबेन: बर' कसारिनि समाज आरो हारिमु ।

(2) द. ब्रह्म, लिलाधर: बर' हाबायाव मेथाइ आरो मोसानाय ।

(3) बसुगतारि, अरविन्द: बर' हाबा: हाबा गेथाय ।

મારકુડજ અબ ચાહાગાન

પ્રિયંકા ગવરી

Ex-Student

દાડફ્રિયા મોનરો લાલ્લિન દારિમિનિ સારે મેનેજારનિ રૂમ સિબગ્રા(દાનપાયાવ 250)દેધન।

બેજોનો થોલ્લિવ માલ્લિવ ગાવનિ વિમા રાન્દિજો સોલિનાને ધાયો। લાલ્લિન દારિમિનિ મેનેજાર 'અવિનાશ' બર'આ16-17 બોસોર બેસોનિ રાને ફિરાજો દં.દિસોર વિવ-વિનમ્નાવ રાનેબો ગાવસોરનિ અરો વિદા બાયદિ દાડફ્રિયો જોશોર અનો.દાડફ્રિઆ સારે સોલોંથાઈ ગોનાં થિ.૫ ઉન્નિસાર જાનાનેયો સાલ્લિ મોનેનિ થાલ્લાય ચે બાયદિ નંચાય સ્વામાનિ બેનાને જિત રૂનાંગો જાનાને દં।

સાનસેલ્લાલિ અવિનાશ બર'આ દાવસે જાયગાયાવ ગાવનિ દારિમિનિ મોનસે ફિસા મેસિન લાયનો થાનાયાલ ગાવજો લોગોરો દાડફ્રિયોબો લાંપાયો। અવિનાશ બાબુઆ ગારિલ્લો રાલાયબાય થાનાય સમાવનો લામાયાવ માલ્લારો દુથાં ફોરા અવિનાશ નિ ફારસે નોજોર ગોલ્લેયો। રમ' નોગોરાવ અવિનાશ લ્લો વયવો મિથિસારો બિયો સારે મેદેર લાલ્લિન દારિમિનિ મેનેજાર। વિનિલાયનો દુથાં ફોરા ગારિનિ લિદુ ઉન ઉન હોસોબોગાસિનો દંમોન। નાથાય ચે દુથાં ફોરનિ ફારસે દાડફ્રિયાબો મેગન નોજોર હોબોગાસિનો દંમોન આરો ગોસો સિજોં સિં મા થાલ્લિ લાનો સાનગાસિનો થાનાયરી ગારિનિ સાયાવનો, નઢાબા દિને જોનિ જિતઆ દુથાં ફોરનિ આલ્લાઈઆવ।લામા સારે સહેબા હરલ્લાવ દાડફ્રિ લાલ્લારિઆ મોનસે સોલો ફેનાયસે। લોગો લોગો અવિનાશ વિથાં લ્લો હુલ્લાય-"સાર નોંથાડા ગારિલ્લો દાન્દિસે ચે પુલિસ થાનાસિમ લાંથ'દો આંહા મોનસે ફિસા સ્વામાનિ દં દાન્દિસેનિ થાલ્લાય" દાડફ્રિનિ વિનાય બાદિયેનો અવિનાશ બાબુઆબો ગારિલ્લો થાદ'હેનાયસે।

વિસોરનિ ગારિ થાદ'નાયલ્લો નુના દુથાંફોરાબો દાવસે આન્દો જાયગાયાવ થાદ'નો હમલ્લાય। થિગ ચે સમાવનો ગાસો થાથાલ્લોનો દાડફ્રિ આ મેનેજાર વિથાં નો ફોરમાયનો હમલ્લાય। બાબુઆ ગાસે જાથાલ્લો લોનાનાને જોશોર મોજોનનાય મોનલ્લાય। દાડફ્રિ ફિસા દિને નોનિ સોલોઆવ આં જિત બારગલ્લાય બુનાને લોગોઆવ મેસિનલ્લો લાયનો થાલ્લિયે પુલિસલ્લોબો લાંપાલ્લાય।

દાનમોનસે આગોલાવ ચે દુથાં ફોરજોનો અવિનાશ લામાયાવ રાં સેનાને લાલ્લિજાદોમોન। ચે જાથાલ્લિ સાયાવનો બર' બાબુઆ દાસિમલ્લો ગિનાય આરો રાગા જોબાલ્લોમોન। લેલાદિનો દાડફ્રિનિ સોલો આરો આલ્લ આલ્લુલ્લો નુનાને અવિનાશા ગાવનિ રૂમ સિબગ્રાલ્લો નાગારનો થિનનાને ગાવનિ લાલ્લિન મેનેસમેન્ટનિ વિબાન હોનાયસે આરો દારિમિનલ્લો સામલાયનો થાલ્લાય દાડફ્રિનિ આલ્લાઈઆવનો ગથાયનાને હોલ્લાય।

લોસોરને ઉનાવ અવિનાશ બરનિ દેહાયા મેદેલ્લો હમલ્લાય। અવિનાશ ગાવ થાનાય સમાવનો સાનસેલ્લાલિ દાડફ્રિલ્લો ગાવનિ સેરાવ લિંહરનાને હુલ્લાય-"ફિસા નોંલ્લો આં ઉન્દેનિફાયનો મોનલોલ્લાય નોં દિને દેરલ્લાય લાલ્લાય રાંનિ લિગોમા જાનો હલ્લાય નાથાય સારે રાંનિ લિગોમા જાનાંગોલ્લા મોનસે મેદેર ઉપાધિનિ ગોનાંથેલો દં। નોં દા આંનિ લાલ્લિન દારિમિનલ્લો સામલાયનો થાલ્લાય જોનિ રમ' નોગોરાવ "મારકુડજ અબ ચાહાગાન"ઉપાધિ લાયનાને લાય। બુનાય લેલ્લા દાડફ્રિયાબો રાંજોનો "મારકુડજ અબ ચાહાગાન" ઉપાધિ લાયનાને લાલ્લાય। આરો લયલોબો અન્સાયજાનાય જાલ્લાય સારે મેદેર મારકુડજ મહરે। વિથાં અવિનાશ બર'આ થેનોસે સમાવ ગાવનિ ફિસાજો સારેલ્લોબો દાડફ્રિનિ આલ્લાઈઆવનો હમનાને ગથાયના હોલ્લાલ્લાય। રાહા મોથેલ્લાય દાડફ્રિ આં બર' બાબુનિ લાલ્લા ઇંગારનો લ્લયેયાવ લાનાલ્લાય સારે વિસિનિ સંસાર।●

फाग्लि गोसो

दिदुमश्री स्वर्गीयारी

B.A. 3rd Sem.

हर - सन, तान - हर
नीलिल' खोथाया ओनि गोसोआव
मैप्राव हैबव थायो।
मन सानब्लाओ हवा माथो,
सान लार्गिनो थाने।
ना जखे आंदा?
आं गाकने हादां हवान्छै
जि सननिप्रलय नोखो नुज-दां
बै सननिप्रलयने मानोब गोसोआव
गोदान थासांरि मेम्बि हैदो
गोसोअव अरयओ नोनि महरल।
गले गले जाखं हैदो।
नोनि गिनिनाय नोनि रायल्लवनाइ
नोनि आबल आखु
नादि जादु दं नोनि
बै निजोम महरल।
दसे दुवाबलानो धने खुबला माथो।
गादि जाखो अ ओनि फाग्लि नेतोअ।

फोथाइखेबस

मातु रामचियारी

B.A. 1st Sem.

फैदोमेन नो अनजानु नहै
साननैसोनि थखाय ओनि चित्तअव
नघट नो दिने
जायखार लोनिनबाय आनि जिनिनबाय
गोनहागहायै वेसेआ गोजानाय
ओनि जिनिनबाय नो सानअह वै
गोबं रेजनाय लावेदोमान
नथइ दिने ..
बेफोर रेजनावखौ नो
हुख महर होलाबाय
नोखो लगानै ओनि नुजुनाइ सिगं-गिनि
बेफोर गासंखेला नो दिने
वेस-बेधेर सि लाय लोलाय
जित जेबवासिमहालगीनि गिमं नुहोननै
नघट नो दिने फोथाइखेबस खालमलाबाय।

बर' हारिनि दाहा

सनायगि बर' (वि.ए. १ मेरिन्दार)

“आयना बायदि जौनि हारि,

बायफ्लेबाय थेर-बेथेर ।

गोरबो बिखा गावफ्लेदों हारिखौ

लानानै, खन्थाइ सुजुयो आं हारिखौ लानानै,

नाथाय बै खन्थाइया खबाम गैया !

आय', नायहर हनै दिनैनि दिनाव

बर' फिसाफोरा आलाय - सिलाइ

बर' बिमानि मेगनाव मोदै बोहैदों ।

गुबुना मिनिदों,

दिनै राव, थुनलाइ हारिमु थासेयावबो

आवा - फावा जानादों बर' फिसाफोरा,

गुबनजों दैदेन जादों ।

बर' हारिया आलाइ - सिलाइ !

सरूपेटा कलेज

साबेत्रि बर' (बि.ए. १ सेनिष्टर)

“नै थादों नै” फौदों जेदेन जेदेन

नधव फरवसलि आ बो बे नो बे

फोरेंगिरि आ जो-बे-नो-बे,

कलेज निफ्राय नोखा अ फिदा

मेननब मेरवा साखि मेनबाय

नधव मन होने रोझगै सोव फरवस जेर' ।

जो खौ लयायसाणि नि फोरें गुरु फेर

बेसेदि नजादों जो खौ नोज लमा, जे

लानो नधव, जो फरवस जाननै लखिनो

रें आ सैं जेरेंगिरि नि गानखैं

बोनान हेन व फोरुखैं ।

गोदो उटै आव बिप बिफा

फेर जोसेन होगाय फोरखैं

द-नो-गोसे आव फैयो

फोरें गुरु फेरनि बोसांन

फेरखैं दाणे गानो गोसो गाव ।

गाखो नाथ बै सन फोरुखैं

नधव म खलमनो बै समादि

लाइ मान नि सप मोन

आरा जे-जो बास्तांओ बेजों नो थांछो ।

বিভাগীয় সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ প্ৰতিষ্ঠাপক মহোদয় বি. এছ. বি. মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতিৰ
বি. সকল মহান ব্যক্তিৰ নিঃস্বৰ্গ শ্ৰম আৰু প্ৰচেষ্টাৰ বাবে আমি অতি গভীৰ
এই পৰ্যায়ত উন্নতিৰ বাবে পৰিৱেশত থকা সকলক এই মোৰ আন্তৰিক
শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতিৰ বাবে উন্নতিৰ প্ৰচেষ্টাৰ
সকললৈকে মোৰ ভাল ভাল আছে আৰু চিহ্নিত ৭৭ৰ জতি বৰ্ণ
নিৰ্দেশিত সকললৈকে জ্ঞান-বুদ্ধি বিকাশৰ স্থান মহাবিদ্যালয়ত সেৱা
অপৰতৰ পোৱালি মহোদয়ৰ কথাত বুলি আছে। আৰু সেয়ে ২০২১
২২ ইং বৰ্ষত মহোদয়ৰ হাতত একত্ৰ সভাপতিৰ কি মহাবিদ্যালয়ত সেৱা
অপৰতৰ সুবিধা দিয়া সকলৰ ওচৰত মহোদয় কৃতজ্ঞ।

মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত বৰ্দ্ধিত পৰিমাণত সেৱা প্ৰতিষ্ঠাপক মহোদয়
অৱস্থিত কৰা নাছিলোঁ। সেইমতে সময়ত মহোদয়ৰ কাৰ্যকালত
কৰিছিল সেৱা কৰিছিল কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত ছাত্ৰ একত্ৰ সভাপতি
অৱস্থিত কৰা মোৰ সম্পৰ্ক আছিল মনুষ্য। সকলো সম্পৰ্ক নিৰ্দেশিত
কৰ্তব্যৰ প্ৰতি সচেতন আছিল বৰ বাবে কাৰ্যকাল সুসংগত পৰিচালিত
হোৱাত বৰ্দ্ধিতৰ সৃষ্টি হোৱা নাছিল।

সকল শেহত বি. এছ. বি. মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতিৰ উদ্দেশ্যে
কিনী মোৰ চাহ প্ৰতিবেদনৰ সন্মতি মাৰিছোঁ।

“জয়ন্ত বি. এছ. বি. মহাবিদ্যালয়”

মিগু আহমেদ

সভাপতি, ই. এছ. বি. সভা

২০২১-২২ বৰ্ষ

বি. এছ. বি. মহাবিদ্যালয়।

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

কয় জনেও শেষৰ হুকে প্ৰাণ আত্মি দিয়া শুহীদ সত্বেৰ গুতি সন্তোষ প্ৰদায়ক নাছিলো। প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে যিজন লোকে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰাত সাহেচ অৰিহণা যোগাইছে সেইজনক ব্যক্তিক মোৰ তৰফৰ পৰা শ্ৰদ্ধা আৰু আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিলোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ নিসৰল ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়ে মোক এই সাধাৰণ সম্পাদক পদৰ বাবে নিৰ্বাচিত কৰিলে আৰু মজবুতীয় হুকে কিছু কাম কৰণ সুযোগ দিলে সেইসকল হ'ল-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধবী তথা ভাইটি-ভনীয়ে মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিলে। মই ইং ২০২১-২২ বৰ্ষৰ হাত একত্ৰ সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত হৈ মোৰ ১৬ মেম্বৰবী তৰিখে কৰ্মভাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ। কৰ্মভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছতে মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন পৰাম অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত কৰিছিলোঁ। কিন্তু পূৰ্ণ সফল হৈছোঁ সেইটো অপোনালোকৰ বিচাৰ। আমাৰ এবছৰীয়া কৰ্মকালত গ্ৰহণ কৰা কৰ্মসূচী সমূহ মই তুমুকে দাঙি ধৰিলোঁ।

১ মোৰ প্ৰথম কাৰ্যসূচী পৰা সৰ্বমুঠ উচ্চতৰ মাধ্যমিক খেল পথাৰত বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয় আৰু ভাইদেৱ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ মাজত অনুষ্ঠিত হোৱা সফল ভেটাৰ জিত। জিতকো ফুটবল প্ৰতিযোগিতাত আমাৰ মহাবিদ্যালয় কৃষ্ণ গ্ৰহণ আৰু তয় লাভ।

২ ২২-০২-২২ ইং তাৰিখে পূৰণ ভৱানীপুৰ শ্ৰীশ্ৰী গোপাল দেৱ প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ প্ৰাঙ্গণত বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়ৰ NSS ৰ তৰফৰ পৰা Awareness Programme অনুষ্ঠিত হয়।

৩ ২৪-০৪-২২ ইং তাৰিখে বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক জনজিৎ চৌধুৰী দেৱৰ দেহাৱসানত ছাত্ৰ একত্ৰ সভাৰ তৰফৰ পৰা এখন শোক সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

৪ বানপানীৰ সময়ত ছাত্ৰী নিৰাসৰ হুণীসত্বেৰ মাজত হাদাৰ সন্মুখি দেখা দিয়াত সেই সন্মুখি ছাত্ৰ একত্ৰ সভাৰ তৰফৰ পৰা চকু-নিৰাস, বাঁহেপেঁতা তৰগাত কৰি তেওঁলোকক কিছু সাদা সমৰ্থনৰ যোগান ধৰা হৈছিল।

৫ মোৰ কাৰ্যালয়তই বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়ৰ গৌৰৱেজ্জ্বল ৫০টা বৰ্ষ অতিবাহিত তিনিদিনীয়া এক সপীয়া কাৰ্যসূচী সকল কৰণত ছাত্ৰ একত্ৰ সভাৰ বিয়াবনীয়াসকলে বিভিন্ন ৰূপে সহায়-সহযোগিতা কৰে। মই নিজেও কৰ্মভাৰ সন্মিতিৰ মানসেৰে ব্যক্তি নিয়াবিলে পালন কৰে।

৬ ৩ জুন শুক্ৰবাৰ বিশ্ব মহীলেজ দিৱস উপলক্ষে ছাত্ৰ একত্ৰ সভাৰ উদ্বোধনত সৰুপেটা এলেকাডেমী সন্মিলন বেলী উলিওৱা হয়।

৭ ৫ জুন বিশ্ব পৰিৱেশ দিৱস উপলক্ষে বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একত্ৰ সভাৰ তৰফৰ পৰা গছপুলি ৰেপন কৰা হয়। ইয়াৰ লগতে সৰুপেটা অঞ্চলৰ এখন শিক্ষানুষ্ঠানত বিনামূলীয়া গছপুলি বিতৰণ কৰা হয়। সৰুপেটাৰ নিকটৱৰ্তী ভৱানীপুৰতো Happy Clubৰ উদ্বোধনত বিনামূলীয়া গছপুলি বিতৰণতে ছাত্ৰ একত্ৰ সভাৰ তৰফৰ পৰা তৰণ গ্ৰহণ কৰা হয়।

৮ মোৰ কাৰ্যকালতেই দুয়োজন গুৰু শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ আৰু শ্ৰীশ্ৰী মহাবাদেৱৰ

ভিবেতাৰ ডি'উঙ পান কৰা হয়

৯ বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়ৰ নব্যত আৱৰণি সভাপতি দুদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে সফল ভাৱে সমাপন কৰা হয়।

১০ বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়ৰ বিত্তীয় ব্যৱস্থা নিৰ্বাহন কৰাৰ বাবে আৱশ্যকীয় প্ৰয়োজনীয় মহাবিদ্যালয়ৰ তৰফৰ পৰা কিছু বন আৱশ্যকীয়ৰ উপৰিও মই বজাৰত ভাৱে ভৱনপুৰ সমষ্টিৰ সন্মানীয় বিধায়ক জনীয়ে ভৱনপুৰ কেন্দ্ৰ অৱস্থিত কৰি দিয়া দুটা চিকিৎসা ব্যৱস্থা কৰাও দেখা কৰে

১১ নিৰ্বাহক শিল্পী সূৰ্য্যকান্ত ডা. জগেন হাজৰিকা দেৱণী আকাশ বৰ্ষিত ভূতাত্ত্বিক শিল্পী আৰু এতিয়া সৰাৰ দৰা পান কৰা হয় আৰু প্ৰজাতি জ্ঞান কৰা হয়।

১২ মহাবিদ্যালয়ৰ টোৱাৰ এগৰাকী আৰু প্ৰাপ্ত ছাত্ৰীক ভৱনপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ প্ৰাথমিক স্কুলত প্ৰৱেশ দিয়া হৈছিল, কিন্তু ভাৱে এগৰাকী চিকিৎসাৰ উচ্চতৰ নথক ভাৱে মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা সংস্থাত আৱ-হঁতীৰ উপস্থিতিত এটা প্ৰতিবেদী কামপতী হওকৈ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী, প্ৰজা মন্ত্ৰী, যুটীয়া সৰাৰকাৰী আৰু বিভাগ, উচ্চতৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা ভৱনপুৰ সমষ্টিৰ বিধায়কক এগৰাকীয়ে আৰু পৰা প্ৰেৰণ কৰা হওকৈ আৰু কেন্দ্ৰখনত ২৪ ঘণ্টাই চিকিৎসা ব্যৱস্থা অৱস্থিত থাকে আৰু চিকিৎসাৰ সকলো সাঁজুলি মজুতৰ ব্যৱস্থা কৰা

১৩ মেৰ কাৰ্যসূচীত ৪ দিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে মহাবিদ্যালয়ৰ সন্তোষ অৰ্জন কৰা হয়। শুভৰোজ ১২টা কাৰ্যসূচী আৰু দুটা সম্পাদকীয় কাৰ্যসূচীত সম্পাদন কৰা হয়। কাৰ্যসূচীৰ নিৰ্বাহ বিৱৰণ কৰিছিল কৰি সংক্ষিপ্ত বিৱৰণ দাখিল কৰা হয়। শুভৰোজ নৱবৰ্ষৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয়ৰ দৈনন্দিন বহু কাৰ্যৰ লগত প্ৰত্যক্ষ আৰু পৰোক্ষ ভাৱে জড়িত হ'ব লগা হৈছিল গত মই অস্তিত্বপ্ৰণেৰ আৰু নিৰ্বাহিত্যৰ সোৱা আগবঢ়ও এই ছেগত মোৰ সাৱধান সম্পাদন হিচাপে নিৰ্বাহিত কৰি বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়ৰ আৰু এতিয়া সভাপতি সম্পাদকীয় দায়িত্ব অৰ্হাৰ বাবে ২টা আৱ-হঁতী সৰাৰকাৰী ভাৱে উচ্চতৰ চিকিৎসা

মহাবিদ্যালয়ৰ সভাপতি অধ্যক্ষ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা উচ্চতৰ শিল্পীক ভাৱে কামপতী আৰু ২৪ঘণ্টা আৱ-হঁতীসকল সম্পাদকীয় এক দায়িত্ব চাকৰিকৈ সম্পাদন কৰাত মোৰ যিহিনি সহায় সহযোগিতা আগবঢ়ালে তৰ বাবে মই আশেপাশে বক আৱৰ্ণিত হওকৈ আৰু লক্ষ্যত জ্ঞান কৰিছোঁ এই সন্মান সহযোগিতাৰ বাবে মই আশেপাশে বক ওলটত চিৰ ধাৰী হেৰাম

“এই ভূ বি.এইচ.বি.মহাবিদ্যালয়”

দ্বীপজ্যোতি কলিতা

সাধৰণ সম্পাদক, ছাত্ৰ পত্ৰিকা সভা

২০২১-২২ বৰ্ষ

বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়।

সহঃ সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে বি.এইচ.বি মহাবিদ্যালয় সৰুপেটাৰ সচিব-২, বি. বসু-বৰুৱা, আৰু সোন শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষণত্মক আৰু অমাব মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰী বৃন্দ সকলোকে আন্তৰিক অভিনন্দন আৰু ধন্যবাদ আগবঢ়াইছে।

বিশালজ বসু বৰুৱা, বঙ্গা বইলৈকে মোক বি.এইচ.বি মহাবিদ্যালয়ৰ (২০২১-২২) ইং বৰ্ষৰ সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰি মোক তেওঁলোকৰ সেৱা কৰাৰ সুযোগ কৰি দিয়াৰ বাবে তেওঁলোকলৈ মহাভাৰত, গুণ্ডা, কৃতজ্ঞতাৰ প্ৰগতি তেওঁলোকলৈ বহুত বহুত মনন দাখিলিছে।

আমৰ কাৰ্য্যালয় চলি গলোঁ সময়ত বি.এইচ.বি মহাবিদ্যালয়ৰ সোণালী জয়ন্তী উৎসৱ উদ্‌যাপন কৰা হৈছিল আৰু এই উৎসৱত কোনো ধৰণৰ অৱলম্ব গৱিহিতিৰ সৃষ্টি নোহোৱাকৈ দুকলমে পাব হৈ যায় আৰু এই উৎসৱত আমি সকলোৱে সহঃ সহযোগিতা আগবঢ়াই এই মহান উৎসৱখন পালন কৰিছিলোঁ।

বিস্তৃত বছৰলৈকেৰে লগে এইবাৰো আমৰ মহাবিদ্যালয়ত নৱগত অধ্যাপিকা, মুকতি চাঁপা আৰু সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান আদি কৰা কৰা গৱিহিতিৰ সন্ধানত আমি সকলোৱে কোনো অৱলম্ব গৱিহিতিৰ সৃষ্টি নোহোৱাকৈ উদ্‌যাপন কৰিছিলোঁ।

বিস্তৃত বছৰৰ লগে প্ৰতিবছৰে হৈ থকা শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ তিহাৰাৰ তিথি, মংগলদেৱৰ তিথি, বিশ্ব পৰিত্ৰেণ দিৱস, স্বাধীনতা দিৱস, গণতন্ত্ৰ দিৱস, শিক্ষক দিৱস আৰু সনাতনী গুৰু এই আটাইকেইটা উৎসৱ সুৰক্ষিতভাৱে আয়োজিত কৰা হয়।

আমাৰ কাৰ্য্যালয়ৰ সান্নিধ্যত বি.এইচ.বি মহাবিদ্যালয়ৰ উপাধ্যক্ষ মহোদয় ড° দুৰ্গেশ্বৰ বৰ্মন দেৱ হাবল অকাল আৰু আকস্মিক বিয়োগত আমি বি.এইচ.বি মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিৱেশলৈ মিনতি হৈ তেখেতৰ বিয়েই অম্বাৰ চিনশাস্তিৰ বাবে গভীৰ শোক প্ৰকাশ কৰি আৰু শোকসন্তপ্ত পৰিয়াললৈকে সমবেদনা আগবঢ়াইছোঁ।

প্ৰতিবেদনৰ শেষত মোৰ কাৰ্য্যালয় সময়ত প্ৰতিটো, সময়তে দুই-দুই পৰামৰ্শ, সহঃ সহযোগিতা আগবঢ়াব মননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ পৰম শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষণত্মক, কৰ্মচাৰীলৈ আৰু বঙ্গা বসু বৰুৱালৈকে এই মোৰ ফালৰ পৰা শ্ৰদ্ধা সকলোৰে আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা আগবঢ়াইছোঁ।

সেয়ে, ক্ষেত্ৰত অৱিচ্ছিন্নভাৱে ভূগৰণ বাবে থকা মননীয় বিচাৰি এই শিক্ষাৰ সাধনা ক্ষেত্ৰত বি.এইচ.বি মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সাহায্যি মনিলোঁ।

“সহঃ বি.এইচ.বি মহাবিদ্যালয়, সৰুপেটা।”

কৃষ্ণ দাস

সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক, ছাত্ৰ একতা সভা

২০২১-২২ বৰ্ষ

বি.এইচ.বি মহাবিদ্যালয়।

সাহিত্য সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়ৰ হ.এ. অসম আন্দোলনৰ প্ৰথম শ্ৰেণীৰ শ্ৰেণীৰ্থক আশ্বকপাৰক আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা তাল প্ৰতিপাত কৰিছোঁ।

বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়খন জাপান আৰু চীনৰ মাজত থকা মতানৈক্যৰ বাবে অধিশূন্য হৈছে, সেই সন্দৰ্ভত মহান ব্যক্তিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলোঁ আৰু লগতে মোক এই মহাবিদ্যালয়ৰ অৰূপময় সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুযোগ প্ৰদানৰ বাবে বিশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। প্ৰকৃতিৰ মানোন্মত্ত পৰিৱেশত স্থাপিত জনৰ জ্যোতি বিলম্বি দিয়া এই ঐতিহ্যমণ্ডিত মহান আত্মানুগ্ৰহে মোৰ আগবঢ়াব পোৱাটোও এক গৌৰৱ তথা সৌভাগ্যৰ বিষয়।

মোৰেই সৌভাগ্য যে অ.মি.সম্পাদক হিচাপে কৰ্মজীৱ জীৱণ গিছতেই মহাবিদ্যালয়ত সেৱা কৰা উত্তৰ উদ্যোগ হৈ থাকে। এই উৎসৱ কেৱল বৰষুণৰ আৰম্ভণক পৰিস্থিতি সৃষ্টি নকৰাকৈ দুৰূপময় পৰিৱেশ থাকে। আমি এই একত্ৰ সভাৰ প্ৰতিজন সদস্যক অ.মি.সম্পাদক হিচাপে পৰিচালনা কৰা সন্মতি কৰিছোঁ। এই মহান উত্তৰ সন্মতি কৰাৰ বাবে

এইবছৰ মহাবিদ্যালয়ৰ দ্বাৰা আয়োজিত যুৱমহোৎসৱত সহিত্য বিভাগৰ পৰা হৈ যোৱা প্ৰতিযোগিতাত সৰ্বোচ্চ কবিতা প্ৰতিযোগিতা আৰু অন্যান্য প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰে।

নৱমত আদৰ্শিত সভা উপলক্ষে অনুষ্ঠিত প্ৰাচীৰ প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম প্ৰস্তাৱ লাভ কৰে (সংস্কৃতি) অসমীয়া বিভাগ, দ্বিতীয় প্ৰস্তাৱ লাভ কৰে (HUPHONY) ইংৰাজী বিভাগ, তৃতীয় প্ৰস্তাৱ লাভ কৰে (ম.ব. উ.ম. অ.ম.বি.) হ.এ. একত্ৰ সভা, আৰু উদ্বুদ্ধিত লাভ কৰে (জাৰ্মান) অ.মি.সম্পাদক, (জাৰ্মান) সংস্কৃতি বিভাগ, শিক্ষা বিভাগ, বড়ো বিভাগ, অৰুণাচল বিভাগ, (জাৰ্মান) অ.মি.সম্পাদক বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয় আৰু শাখা জোতা, (প.এ.এ.এ.) এ.টি.বি. জোতা বি.এইচ.বি. কলেজ।

প্ৰাচীৰ প্ৰতিযোগিতাৰ প্ৰতিযোগিতাৰ শ্ৰেষ্ঠ সম্পাদকীয় বঁটা লাভ কৰে ইংৰাজী বিভাগৰ সমন্বয় আৰু, কামৰূপ প্ৰতিযোগিতাত বহুৱেলৰ লগে লগে হৈছে। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত বিভিন্ন কৰ্মসূচীৰে মহাবিদ্যালয়ৰ লগত অনুষ্ঠিত কৰা হয় আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ লগত দ্বিতীয় মহোৎসৱত সহিত্য বিভাগৰ পৰা হৈ যোৱা সৰ্বোচ্চ প্ৰতিযোগিতা, সৰ্বোচ্চ কবিতা প্ৰতিযোগিতা আৰু চিত্ৰাংক প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰে।

বৰ্ষান্তৰী জিন প্ৰশাসন দ্বাৰা আয়োজিত প্ৰতিযোগিতাত বৰ্ষান্তৰী জিন প্ৰশাসন দ্বাৰা আয়োজিত প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰে।

সৰ্বোচ্চ প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰে। অ.মি.সম্পাদক হিচাপে প্ৰথম শ্ৰেণীৰ শ্ৰেণীৰ্থক আশ্বকপাৰক আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা তাল প্ৰতিপাত কৰিছোঁ।

প্ৰতিবেদনৰ শেষত মোৰ কৰ্মজীৱ জীৱণ-অজ্ঞাতভাৱে বি.জুল-জুলি কৰিছোঁ বা হৈছে তাৰ বাবে মই মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষক-কৰ্মজীৱ, কৰ্মজীৱ আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ ওপৰত ধন্যবাদ বিচাৰিছোঁ। শেষত মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতি কাম কৰি মই মোৰ সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদন সমৰ্পণ কৰিছোঁ।

হ.এ.এ.বি. মহাবিদ্যালয়।

জোনছীপ পাঠক

সাহিত্য সম্পাদক, এই একত্ৰ সভা

২০২১-২২ বৰ্ষ

বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়।

সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে বি. এইচ. বি মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ ছাত্ৰী তথা বন্ধু
বান্ধৱীক মোৰ স্বাগত পৰা আৰু নৈতিক অভিনন্দন জনা হৈছে।

২০২১-২২ চনৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক সন্মানসন্নিৱিত সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ বাণে বিমৰশ ছাত্ৰ-
ছাত্ৰীয়ে নিৰ্ধাৰিত কৰি মোক মহাবিদ্যালয়ৰ ফালৰ কাম কৰিবলৈ সুযোগ দিলে সেইসকল
ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ ওপৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ।

মোৰ কৰ্মজীৱন আনন্দ হোৱাৰ সৈতে মগে অৰ্হি পৰিছিল। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ
অষ্টমত খুৱামহোজুৱা। দুৱমহোজুৱাৰ সময়ত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা বৰাণসী মহাবিদ্যালয়লৈ
তিনিদিনীয়া কৰ্মসূচীৰে অংশ গ্ৰহণ কৰা হৈছিল আৰু ইয়াৰ পাছতে আদি পুনৰ নৱমত
অৱলম্বি সভা। এইখন সভা দুদিনীয়া কৰ্মসূচীৰে পালন কৰা হয়। শেষৰটো কৰ্মসূচী
মহাবিদ্যালয় সঞ্চালক সঞ্চালক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰত এটা সূচকৰূপে গঠিত কৰা
কৰে। অংশ কৰে। তদনন্তৰ বহুসংখ্যক এই মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে প্ৰতিযোগিতা
সমূহত অতি অৱদৰ্শিতাৰে অংশ গ্ৰহণ কৰিব।

সকলো শ্ৰেণীত মোৰ কৰ্মসূচীৰ সফলতা কেন্দ্ৰত লিখিব পৰা অৱশ্যেই সহায় কৰা
ছিল। বাইপেইড আৰু মোৰ সম্পৰ্কে বহু নিকটত কৰ্মসূচী। ১৯৮৮ সালত মোৰ মৰণ
সঞ্চালক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনোৱা। মোৰ জন্ম-২০০০ত ইহা যোৱা কৃতজ্ঞ-
কৰ্মসূচীৰ ফল মাজলৈ বিচৰি এই প্ৰতিবেদন সমৰ্পণ।

জয়ন্তি বি. এইচ. বি মহাবিদ্যালয়

দীপাচন্দ্ৰ কলিতা

সাংস্কৃতিক সম্পাদক, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক সন্মান

২০২১-২২ বৰ্ষ

বি. এইচ. বি. মহাবিদ্যালয়।

গুৰু খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে বিশিষ্ট কৰ্তব্যপৰায়ণ ব্যক্তিৰ সৌজন্যত বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়খন জন্ম দাত কৰিলে, সেই সৰল মহান ব্যক্তিয়ে মোৰ আন্তৰিক সন্মান প্ৰণাম জনাইছে।

ছাত্ৰ একতা সঙ্ঘৰ ২০২১-২২ হ'ল পৰ্য্যৰ গুৰু খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ পদত যি সন্দেহ মোত নিৰ্বাচিত কৰি মোক কাম কৰাৰ সুযোগ দিছিল তেওঁলোকক মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত মিলনল বন্ধু বান্ধনীয়ে মোক সহায়ৰ হাত আগবঢ়াইছে তেওঁলোককৈয়েই মই কামটো আগুৱাব কৰিছোঁ।

আমাৰ কাৰ্য্যকালত মহাবিদ্যালয়ৰ (সেণ্টাৰী) ওয়ৰ্ডী উৎসৱ উদ্‌যাপন হৈ ২৩ আৰু এই উৎসৱ কোনো ধৰণৰ অৰাজক পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি নোহোৱাকৈ সুন্দৰমতে পাব হৈ বাৱ। আমি সকলোৱে নিয়মনিমি পৰিছিলোঁ সহায় কৰিছিলো এই মহান উৎসৱ সফল কৰাৰ বাবে।

নিচত বছৰোপৰি দূৰে এৰিবাৰো আমাৰ অংশদাত বিডিগ অৰ্থাৎ টি.বি.মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনুষ্ঠিত হয়। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত পৰা মোৰ বিভাগৰ খেলসমূহ চলি নিগাত কোনো দৰমহা অসুবিধা পোৱা নাছিল, কাৰণ মোৰ বিভাগৰ খেলসমূহৰ বাবে মোক প্ৰত্যেকটোৰে সঁজুলি আনাৰ বাবে মোক মোৰ বংশৰ অধিক অমান হোৱা নাছিল। তাৰোপৰি মোক খেলসমূহ সুন্দৰমতে চলি নিয়াৰ বাবে তত্কাৰণীয়ক অধ্যাপক চুপাৰ দত্ত ছাৰৰ পৰা প্ৰয়োজনীয় পৰামৰ্শ দি পাইছিলোঁ। তাৰোপৰি মোক সহপাঠী সকলৰ পৰাও সহায় পাইছিলোঁ। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ বিভিন্ন প্ৰতিবেশিতৰ লগতে গুৰু খেল বিভাগৰ প্ৰাপ্ত কণাটী, বিজয়টী, ফুটবল আদি বিভিন্ন খেল-প্ৰতিযোগিতা আয়োজন হয়। অৱশ্যে, অংশ গ্ৰহণকাৰী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সংখ্যা আশংকনক বুলি ক'ব নোৱাৰি। অংশ নাথিহে অংশতকৈ বেছি হ'ব ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ দুগুণ উপস্থিতিয়ে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অধিক সফলপ্ৰসূ কৰি তুলিব।

সদৌ শ্ৰেষ্ঠত মোৰ এবছৰীয়া কাৰ্যকালত আন্তৰিকত হোৱা মোৰ হৃদয়ৰ বাবে মোৰ শিক্ষাগুৰুৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰীসকল আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰশংসা হৰীন শুভচিন্তা কামা নিচনিহে। আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সমৰণি মাৰিছোঁ।

“ভগবত্ বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়”।

সৌৰভ দাস

সম্পাদক, গুৰুখেল বিভাগ, ছাত্ৰ একতা সঙ্ঘ

২০২১-২২ বৰ্ষ

বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়।

লঘু খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আশংগিত্তে বি.এছ.বি. মহান বক্তব্য কাণ্ডত প্ৰচেষ্টা আৰু
আগল সন্মত বি.এছ.বি মহাবিদ্যালয়খন গঢ় লৈ উঠিল। সেইবন্ধন ব্যক্তি
প্ৰতি মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা নিবেদন কৰিছোঁ।

বি.এছ.বি মহাবিদ্যালয়খন ২০২১-২২ ইং বৰ্ষৰ দুটা একতা সভাৰ
নিৰ্মাণত বিশেষ অৱদান-ছাঁই বন্ধ-বন্ধনীয়ে গঢ় খেল বিভাগৰ সম্পাদিকা হিচাপে
নিৰ্ৰচনাত সহায় সহযোগিতা আগবঢ়ালে, তেওঁলোকক মই প্ৰতিবেদনৰ আৱশ্যকিত
ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

আমাৰ কৰ্মক্ষেত্ৰত মহাবিদ্যালয়ৰ সোণৰী প্ৰচেষ্টা উত্তৰ উদ্ভাৱন
হৈ বাৰ আৰু এই উত্তৰ কোনো ধৰণৰ অসন্তোষৰ পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি নোহোৱাকৈ
সফলত পৰ হৈ য়। আমি সন্মতলৈ হিমান্বিত পৰিছিলোঁ। সহায় কৰিছিলোঁ
এই মহান উত্তৰ সফল কৰাৰ বাবে।

মোৰ কাৰ্য্যালয়ৰ এটা উদ্দেশ্যই হৈছে মহাবিদ্যালয়ৰ সন্তোষ উদ্ভাৱন।
মহাবিদ্যালয়ৰ সন্তোষত অৱদান-ছাঁইয়ে সকলো ধৰণৰ উত্তৰ উত্তৰকল্পৰে গঢ়
আগল প্ৰহাৰ আৰু সহায় পিতাই মোৰ বিভাগৰ সন্তোষৰ চৰাই নিৰ্মিত সহায় কৰিছে।
এই ক্ষেত্ৰত সিখিনি খেল বেচলি সফলতৈ চলি নিৰ্মিত কৰা কৰা হৈছিল,
সেইখিনি চলি নিৰ্মিত মোৰ সহায়ী লঘু-বন্ধনী সহায় সহায় দিত গঢ় খেল।

সন্তো, শেষত মোৰ জ্ঞান-কৰ্মতে হৈ খেল সন্তো-এটিৰ ক্ষমা মাৰ্গত
বিচাৰি মোৰ এই ক্ষুদ্ৰ প্ৰতিবেদনৰ সমৰ্থন মাৰ্গত।

“জগত বি.এছ.বি. মহাবিদ্যালয়, সন্তোপতি”

জুমি ডেকা

সম্পাদক, লঘু খেল বিভাগ, ইং একতা সভা

২০২১-২২ বৰ্ষ

বি.এছ.বি. মহাবিদ্যালয়

তৰ্ক বিভাগৰ সম্পাদকৰ সম্পাদক

প্ৰতিজনৰ পাতনিতে গিলকল মহান, উদ্যম, সমাজ হিতৈষী ব্যক্তিয়ে
বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয় স্থাপন কৰা ক্ষেত্ৰত ক'চ অৰু ভাগ কৰি পে'ল সেই মহান
ব্যক্তিক লৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা নিবেদিতো।

মোৰ ছাত্ৰ এককাল সত্যৰ তৰ্ক বিভাগৰ সম্পাদক পদৰ বাবে যিকোনো ছাত্ৰ-
ছাত্ৰীয়ে নিৰ্বাচিত নহি মহাবিদ্যালয়ৰ ফলন কাম কৰাৰ সুযোগ দিলে সেই সময়লৈকে
পুৰাত মই চিৰকৃতজ।

বিগত বৰ্ষত মোৰ আপোনা লোকে এই মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ এককাল সত্যৰ
তৰ্ক বিভাগৰ দ্বাৰা প্ৰতি প্ৰতিপক্ষত মই নিষ্ঠা সহকাৰে পৰিচালনা কৰাৰ চেষ্টা
কৰিছিলো। মোৰ লিভ পঢ়াৰ অন্তৰ্গত প্ৰতিযোগিতা সমূহ অছিল তৰ্ক প্ৰতিযোগিতা,
অক্সিজেন বন্ধুত আৰু অক্সিজেন অক্সিজেন প্ৰতিযোগিতা সমূহ মহাবিদ্যালয়ৰ বৰ্ষিক সপ্তাহ
সৈতে সংগতি ৰাখি অনুষ্ঠান কৰা হৈছিল। মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ প্ৰতিযোগিতা
সমূহত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ তালিকাভুক্ত কৰা হৈছিল প্ৰতিযোগিতা সমূহত প্ৰথম আৰু দ্বিতীয়
বছৰলৈকে মোক বৰ্ষিক সহায় নহিছিল। তেওঁলোকৰ পুৰাত মই চিৰ কৃতজ।

আশংকাক অনাগত বছৰসমূহত এই মহাবিদ্যালয়ৰ দ্বাৰা ছাত্ৰসকল
প্ৰতিযোগিতাসমূহত আন্তৰিকতাৰে অংশ গ্ৰহণ কৰিব বুলি।

মই শেহত মোৰ কাৰ্যকালত মোৰ সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে দিহা-পৰামৰ্শ নি সহায়
কৰা দীপ্ত নীতি বহিৰদেউ আৰু মোৰ সতীৰ্থ বন্ধু বৰ্ষিক সপ্তাহৰ আন্তৰিক কৃতজতা।
জনাগৈ। অনাগত মোৰ জ্ঞান অজ্ঞান হৈ মোৰ ভুল ত্ৰুটিৰ ক্ষমা মাৰ্জন বিচাৰি
মোৰ এই ক্ষুদ্ৰ প্ৰতিবেদনৰ সাক্ষাৎ মাতিবো।

নীতি বৰ্মন

সম্পাদক, তৰ্ক বিভাগ, ছাত্ৰ এককাল সত্য

২০২১-২২ বৰ্ষ

বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়।

সমাজসেবা সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ অৰাজনিত্ৰে বি. এইচ. বি. মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাঞ্চল সমিতিয়ে
কৰ্মচাৰীসকল, ২০২১-২২ বৰ্ষৰ বাবে প্ৰতি বছৰীয়া আৰু শুভেচ্ছা বাৰ্তা

২০২১-২২ বৰ্ষৰ বাবে বি. এইচ. বি. মহাবিদ্যালয়ৰ সমাজ সেৱা সম্পাদক
হিচাপে মোক নিৰ্বাচিত কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সিকল বন্ধ বান্ধবী, হৰ্ষ ছাৰ্ভীসে সহযোগিতা
আপৰাৱাইছে। তেওঁলোকলৈ এই ক্ষেত্ৰত ধন্যবাদ জনাব কৰিছোঁ।

মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন দিশত এখন সুসংগঠিত আৰু হিচাপে কৰ্মচাৰীৰ
দৰে কাম কৰিছে। সেৱা আগবঢ়োৱাৰ বিচাৰি তথ্য গ্ৰহণ কৰিছে। ইয়াৰে পৰা
ভুল হ'বলৈ বাবে মই সকলোৰে প্ৰচেষ্টা কৰি বিচাৰিছোঁ।

প্ৰতিবেদনৰ শেষত মোৰ কৰ্মচালক সমূহৰ প্ৰতিটো কথাত দুই দিশ প্ৰকাশ
সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱাৰ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মেৰুপৰম শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষা
সকল, কৰ্মচাৰীসকলক মই মোৰ কামৰ পৰা প্ৰভাৱিত কৰিবলৈ আশীৰ্বাদ কৰিছোঁ।

সকলোৰে প্ৰতিবেদনত ভুল হ'বলৈ কমা হাজৰা বিচাৰি এই শিক্ষাৰ সৈতে
কোনো বি. এইচ. বি. মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বস্বত্বাধীনতাৰ প্ৰতি কামনা কৰি মেৰুপৰম
সমৰ্পণ কৰিছোঁ।

।। অক্ষয় বি. এইচ. বি. মহাবিদ্যালয়, সকলোৰে।।

চুমি কলিতা

সম্পাদক, সমাজসেবা, ছাৰ একত্ৰ সভা

২০২১-২২ বৰ্ষ

বি. এইচ. বি. মহাবিদ্যালয়

ছাত্র জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ অৰম্ভণিতে সকলোত বি.এইচ.সি. মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, দালা-বাহিনী আৰু মোৰ শ্ৰদ্ধাঙ্গণ শিক্ষাঞ্চল লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ কৰ্মচাৰী সকলকৈ আন্তৰিক অভিনন্দন আৰু নমস্কাৰ নিবেদন কৰিছোঁ।

মহাবিদ্যালয়ৰ গিৰকল বাৰা বাহুৰেড, বন্ধু বৰ্মৰীয়ে মোক বি.এছ.সি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ জিৰণী কেঠাৰ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰি মোক তেওঁলোকৰ সেৱা কৰিব সুযোগ দিছিল। তেওঁলোককলৈ মই আন্তৰিক কৃতজ্ঞতাৰ সপ্নই আগবঢ়াওঁ।

আমাৰ কাৰ্য্যকালত মহাবিদ্যালয়ৰ সেৱাসী ভাৰতী উৎসব উদযাপন হৈ য়। কে.মো. বৰ্মৰ অধ্যক্ষ পদবিত্তিৰ সৃষ্টি হোৱাৰোঁতে এই উৎসব দুখন মে.গাৰ হৈ য়। আমাৰ ফালৰ পৰা নিম্নান যিনি গাৰিছিলোঁ সহায় কৰিবলৈ এই মহান উৎসৱটো সমল হোৱাৰ বাবে আৰু সকলোৱেৰে ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়ে সহায় সহযোগিতা আগবঢ়াইছিল। এই উৎসৱটো সমল হোৱাৰ বাবে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ এন.টি.চি. কেণ্ট্ৰেল সললেও বহুত কৰ্ম কৰিছিল।

বিগত বছৰৰ বাবে এই বছৰো আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত নিৰ্ভীম কাৰ্য্যকৰ্ত্তী হৈ মহাবিদ্যালয়ৰ সজ্জা অনুষ্ঠিত হ'ল। মহাবিদ্যালয়ৰ সজ্জাত পত্ৰ মোৰ নিজাকৈ যোগাৰ কৰি মই নিমাত কোঠা। বৰ্মৰ অসুখৰ পোৰা কৰিছিলোঁ কৰক মোৰ বিভাগৰ খেল সমূহৰ বাবে খেলৰ প্ৰয়োজনীয় সঁজুলি আনৰ বাবে কোনো বৰ্মৰ আৰ্থিক অন্যতম হোৱা নাছিল। তাৰোপৰি মোৰ খেল সমূহ সললেও চলিছিল। বৰ্মৰ তত্বাৱধায়ক নৱমণি শইকীয়া ছাত্ৰৰ পৰা প্ৰয়োজনীয় পৰামৰ্শ যিনি গাইছিলোঁ। তাৰোপৰি মোৰ মৰমৰ বন্ধু প্ৰজেক্টোভি, বহুল আৰু মোৰ মৰমৰ বাহুৰেড গৰিমা বৰ্মৰ পৰাও সহায় পাইছিলোঁ। কিছুমান আন বাৰা ছোৱালীপ, অমল, বাহুৰেড কৃষ্ণ আৰু বাহুৰী নৈহ, কৰিণাৰ পৰাও সহায় পাইছিলোঁ। তাৰোপৰি বছৰো বন্ধু বাহুৰীৰ সহায় পাইছিলোঁ। যি বছৰত বহুতল কুটিৰ নাহোৱাৰ মোৰ কাৰ্য্যকাল সমৰ্থি মানিছিলোঁ।

মোৰ আশা প্ৰতিভা ছাত্ৰ জিৰণী কেঠাৰ সম্পাদক ছাত্ৰ জিৰণী কেঠাৰো কৰা কিং মই দেখিছিলোঁ। হ'ল অনুপাত হেঠাৰো যেন সকলো সোৱা সকলোৱে অনুভৱ কৰে। তাৰোপৰি তেওঁ-হেঠাৰো সমস্যা আছে। এনেস্থলত বহুতল কৰি ভোগ কৰিব লগা হ'ল। আনৰ দালা সললে অভিযোগ কৰিছিল যদিও একো উন্নতি হোৱা নাছিল। মোৰ কাৰ্য্যকালত কেইখন মান ডেজাৰ বৰ্মৰ আনিছিলোঁ। যদিও এইখিনিৰে তাত জিৰণী কেঠাৰ সম্পূৰ্ণ অভাৱ পূৰণ নহ'ল। সেয়েহে মই অধ্যক্ষ মহোদয়ক অনুৰোধ কৰি হান্ডাৰ হৈ তেওঁলোকে ছাত্ৰ জিৰণী কেঠাৰো তেওঁ লগত আনি হ'লসকলৰ বৰ্ধনশীলতা তাতক দূৰ কৰে যো।

মোৰ প্ৰতিবেদনত আমাৰ কাৰ্য্যকালত কোনোবা সঁহাৰিৰ বাবে মাননীয় অধ্যক্ষ জা' নহাজোৱাটো দস দেৱক কৃতজ্ঞতা জনাব গাই কৃতজ্ঞ হৈছোঁ।

মোৰ বিভাগৰ বাহুৰেড চলিছিল বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাঞ্চল লগতে কৰ্মচাৰী বন্ধুৰ পৰা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰামৰ্শ পাইছিলোঁ। গতিকে মই তেওঁলোকৰ ওচৰত চিৰকালত বিভিন্ন দিশত বিহা পৰামৰ্শ বিহা মোৰ বন্ধু বাহুৰী, দালা বাহুৰেড তথা আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ নিয়মবৰ্ত্তীৰ সললেও চলি মই কৃতজ্ঞ হৈ পৰি।

সকলো শেহত মোৰ প্ৰতিবেদনৰ ভাৰি হৈ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষাঞ্চল আৰু কৰ্মচাৰী সকলকৈ মোৰ আন্তৰিক ভাৱ জনাইছোঁ। মোৰ অভ্যন্তৰীণ হোৱা কুল-লগীতৰ বাবে ক্ষমা মাৰ্জন বিচাৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সমৰ্থি মানিছিলোঁ।

। জগদু বি.এইচ.সি. মহাবিদ্যালয় ।

বাকেশ্ব বৰ্মন

সম্পাদক, ছাত্ৰ জিৰণী কেঠাৰ, ছাত্ৰ কেঠাৰ সভা

২০২১-২২-২৩

বি.এইচ.সি. মহাবিদ্যালয়

ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়ৰ মোৰ অঞ্চল শিক্ষা শুক. হ.এ.এছ.এ. বন্ধু-বাৰীসকলগৈ সমাজৰ নিবেদন কৰিছে। যিসকল বন্ধু-বাৰীয়ে মোক বি.এইচ.বি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰি মোক তেওঁলোকৰ সেৱা কৰাৰ সুযোগ দিছিল তেওঁলোকলৈ মই অসুৰিকৃত কৃতজ্ঞতা জনাইছো। আমৰ কৰ্মৰূপত মহাবিদ্যালয়ত অধ্যুষ্ঠিত হোৱা সেৱালী জগন্তী অক্লান্ত আৰু সকলোৰে মিসি থিমা থিৰ পৰিছিলো সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াইছিল। আৰু সেৱালী জগন্তী দক্ষতাৰে পাব হৈ গৈছিল। লিখত বছৰৰ লগে এইবাৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত বিভিন্ন কাৰ্যসূচীৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনুষ্ঠিত হয়। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত পতা মোৰ কৰ্মসূচীত থকা খেলসমূহৰ ভিতৰত আছিল সংগীত চৰ্কা, কেবচ, কেম সজ্জা, গুচ্ছ সজ্জা ইত্যাদি বিভিন্ন খেলা খেলি আদি। তাৰোপৰি মোৰ খেলসমূহ দুকলমে চলাই নিয়াত তহাবৰফল প্ৰতিবেদন লভ বহিৰদেউৰ লগ প্ৰয়োজনীয় পৰামৰ্শধৰ্মী পাইছিলো। মোৰবন্ধু বাৰীৰ লগও বহুদিন সহায় পাইছিলো। মোৰ কৰ্মসূচীত ব্ৰাইট জিৰণী কোঠাত ২০২১-২২ বাৰ্ষিক ইংলীছী. ২০২১-২২ আৰু বড়ো এই তিনিটা ভাষাৰ পাঠ্যক্ৰম লগত লগোৱা হৈছিল।

ই বছৰক সকলোৰে মহাম, সহায় সহযোগিতাৰ মহাজোৰ মোৰ কাৰ্যসূচীৰ সমৰ্থন দিছিলো। সকলো শেহত মোৰ প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে সকলোকে কল্যাণত লগাইছো আৰু অজানিতে হোৱা ভুলৰ বাবে মাৰ্জনা বিচৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সমৰ্থন দিছিলো।

"ভাৰত বি.এইচ.বি মহাবিদ্যালয়"

গনিমা ডেকা

সম্পাদক, ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা, ছাত্ৰ একতা সভা

২০২১-২২ বৰ্ষ

বি.এইচ.বি. মহাবিদ্যালয়।

শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

• মঞ্চৰ প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতে যিকোনো মহান ব্যক্তিৰ বিশেষ চেষ্টা আৰু
তাৰ ফলত বি. এইচ. বি মহাবিদ্যালয়ে পূৰ্ণ ৰূপ পালে আৰু যিসকল ব্যক্তিয়ে এই
মহাবিদ্যালয়ৰ জীৱিত বহুকেবলমাত্ৰা নিঃসৰ্পভাৱে কৰ্ম কৰি আছে তেওঁলোকৰ সাদাৰ
ব্যক্তিগতকৈ মেৰুভূমি আৰ্হা নিবেদন কৰিছে।

২০২২-২৩ অক্টোবৰৰ ২২ এফ্ৰাৰি সঞ্চাৰ শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ পদত নিৰ্বাচিত
হ'বলৈ সক্ষম হৈছে পিতা আশ্বিনকুমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ২২ ছাত্ৰৰ আনন্দৰ বৰ্ষান্তৰে
মই মোৰ কৃতজ্ঞতা বঢ়াইছোঁ। মোৰ কৰ্মকালত তত্ত্ববাহনক হিচাপে উল্লেখৰ অৱদান
আশ্বিনকুমাৰ মোৰ জ্ঞানৰ বৰ্জীৱ হ'লকৈ মোৰ সঞ্চাৰ পৰা আন্তৰিক শুভেচ্ছা তথা
শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ সম্পাদকৰ কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰি মাত্ৰ এটি কথা গম
পালে যে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অতি কম সংখ্যক ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়ে প্ৰতিযোগিতাত
অংশ গ্ৰহণ কৰে। গতিকে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীকেই এটি অনুপ্ৰেৰণা জনাই যে এই যেন-
যেনকৈ হৈছে অংশ গ্ৰহণ কৰি নিজেৰ শৰীৰিক মানসিক উন্নতি সাধন কৰাৰ উপৰিও
বিশ্বৰ আন্তঃমহাবিদ্যালয় প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ গৌৰৱ অৰ্জন
কৰি আন।

সকলো ক্ষেত্ৰত মোৰ কাৰ্য্যভাৰত অকলি হোৱা কুলৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী,
শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী তথা কৰ্মচাৰীৰ পৃথক শুভেচ্ছা আৰু নিচালি মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বোত্তম
উন্নতি কামনা কৰি মই মোৰ প্ৰতিবেদন ইমানতে সামৰিলোঁ।

অমল কমিষ্টা

শৰীৰ চৰ্চা সম্পাদক, ২২ এফ্ৰাৰি বিভাগ

২০২১-২২ বৰ্ষ

বি.এছ.বি. মহাবিদ্যালয়।

মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা আৰু কৰ্মচাৰীবৃন্দ (কলা আৰু বাণিজ্য শাখা)

প্ৰতিবেশা দত্ত

সবিতা ভকৰিণি

ৰাজীৱ চৌসাল

নবদীপ শইকীয়া

অষ্টী শইকীয়া

সুসিত ঘোষ

ভেইজী কলিতা

নিজনা শইকীয়া

মানসজ্যোতি দাস

মিনাক্ষী দাস

ত্ৰিদিপ্তা কাকতি

জুপাণী ডেকা

শিখাশ্ৰী দাস

নয়নমণি বান্ধ

প্ৰাঞ্জল ডেকা

অনামিকা বায়ন

অলিষ্টা তালুকদাৰ

মিৰণী বৰুৱা

ধনশিৰ কলিতা

সুৰেশ শৰ্মা

দেবজিত তালুকদাৰ

অৰিষ্ট কুমাৰ দাস

তলিন চক্ৰ ডেকা

মিত্ৰানন্দ পাঠক

সুশীল দাস

প্ৰতীক দাস

হৰদল কলিতা

ত্ৰিংশন মেধি

পীতা বাল্লী দাস

কামেশ্বৰ বড়ো

মহাবিদ্যালয়ত শ্ৰীশ্ৰীমাধৱদেৱৰ
তিৰোভাৱ তিথি পালন কৰা মুহূৰ্তত
ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীৰ লগতে
আই-মাতৃ সকল।

শৰিৰ চৰ্চা কৰি থকা মুহূৰ্তত
মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ সকল

বিশ্ব পৰিৱেশ দিৱস উপলক্ষ্যে
মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ
তৰফৰ পৰা বিদ্যালয় সমূহত
গছ-পুলি বিতৰণ কৰা এটি মুহূৰ্ত

মহাবিদ্যালয়ত শিল্পী দিৱস
উদ্‌যাপনৰ এটি মুহূৰ্ত

মহাবিদ্যালয় শহীদ বেদীৰ
এটি স্থিৰচিত্ৰ

ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ
ফলক উন্মোচনৰ এক মুহূৰ্ত

ছাত্ৰ একতা সভাৰ
প্ৰাচিৰ প্ৰত্ৰিকা
'নাৰী তুমি অনন্যা'
উন্মোচনৰ এক মুহূৰ্ত

অসমীয়া বিভাগৰ প্ৰাচিৰ প্ৰত্ৰিকা
উন্মোচনৰ এটি মুহূৰ্ত

